

॥ अथ शुद्धिविवेकः प्रारभ्यते ॥

S
294 592.5
- 9 917 1

कर्मरमणाय नमः ।

कर्मरमणाय नमः ।

कर्मरमणाय नमः ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ इतुद्वारित्वातं केशवस्य कबाहुर्विपुलमलविर्भातः कोशिनः संप्राविष्टः ॥ असुपवने निवारयथा शितुसंप्रवृत्तः ॥
 नीलः मंजशीपो भुजंगः ॥ १ ॥ चिरंतनानेकनिबंधसिद्धः सुसंप्रदायानुगतः स्फुटार्थः ॥ नत्वा हरिं हृदये णसंयमितं ॥
 एषः ॥ २ ॥ संवेदस्नाकरपारिजातमिताक्षराहारलतादयोऽन्ये ॥ तथापितत्राद्यसमाने सानां भवेत्प्रमोदयमप्रयासः ॥ ३ ॥
 यस्मिन् विदितकर्माधिकारापादको धर्मविशेषः । अशुद्धिस्तु तद्विरोधि धर्मविशेषस्य सपिंडजन्मादिनिमित्तकः । तदत्राशुद्धिविगमः
 समयकथनेन प्रशुद्धिर्विविच्यते । तत्र सपिंडजन्मादिश्च ज्ञातो शुद्धिहेतुस्तेन यदि सपिंडादेर्जन्ममरणं वा वृत्तमस्ति न चाशौचप्रतिषेधो
 यत्ते प्रतिषेधादिकर्त्रा ज्ञायते तदापितत्सकाशात्प्रतिग्रहादाने तदन्नभोजने च न दोषः ॥ यदाह ब्रह्मपुराणे ॥ अपि दातुं मृतेऽपि
 तथा ॥ अविज्ञातेन दोषः स्याच्छ्राद्धादिषु कदाचन ॥ विज्ञाते भोक्तुरेव स्यात्प्रायश्चित्तादिकं क्रमात् ॥ अथ सामान्यतश्चातुर्वर्ण्यस्य मृतकाशौचं
 तन्नमनुः । शुद्धये द्विप्रोदशादेन द्वादशादेन क्षत्रियः । वैश्यः पंचदशादेन शूद्रो मासेन शुद्धयति ॥ ब्रह्मपुराणे । शौचाशौचं प्रकुर्वीत च द्वादशेन
 कराः ॥ वर्णसंकरा अपकृष्टवर्णेनोत्कृष्टवर्णासु स्त्रीषु जाताः अनुलोमानां तु स्वजात्युक्तमशौचम् । तत्रापि विशेषमाह बृहस्पतिः । द्वादशेन स
 पिंडास्तु शुद्धयेति प्रेतसूतके । त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु स्नात्वा शुद्धयेति गोत्रजाः ॥ अत्र दशाहपदं स्वस्वजात्युक्ताशौचोपलक्षकं सपिंडास्तु
 रूपावधयः स्ववंश्याः सप्तमपुरुषादनंतरं दशमं पुरुषं यावत् सकुल्याः दशमपुरुषादनंतरं जन्मना प्रोक्तं कुलजा एवमाकाशज्ञानयो
 तारामोत्रजाः ज्ञायमानजन्मना प्रातुदशमपुरुषाधिकानां मरणजन्मनोः पक्षिणी पक्षिणीमसपिंड इत्यनेनाप्रेवक्ष्यते तदर्थं सर्वे कथयन्त्यस्य
 भावार्थः ॥ ब्राह्मणस्य सपिंडे ब्राह्मणे मृते दशरात्रेण शुद्धयति सकुल्यै मृते त्रिरात्रेण । तदूर्ध्वं ज्ञायमानजन्मना मेककुलजे मृते पक्षिण्या । गोम

शुद्धि-

॥ १ ॥

जेस्नानमात्रेण । क्षत्रियस्यसपिण्डेशत्रिये मृते द्वादशाहेन शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण वैश्यस्य सपिण्डे वैश्ये मृते
पंचदशदिनेः शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण शूद्रस्य सपिण्डे शूद्रे मृते मासेन शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षि
ण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण । अत्र च सर्वत्र अहः पदं रात्रिपदं च अहोरात्रपरं ज्ञातव्यम् । यदारात्रो संध्योश्च मरणमन्मनी भवतः तदा तीतदिने नैव स
हाहोरात्रो ग्राह्यः । यदाहं कश्यपः । रात्रौ वैवसमुत्पन्ने मृते रजसि सूतके । पूर्वमेव दिनं ग्राह्यावत्रे वोदितो रविः ॥ उदिते तु यदा सूर्यो नारीणां
इत्येते रजः ॥ जननं वा विपत्तिर्वा यस्याहस्तस्य शर्वरी ॥ अंगिराः ॥ चतुर्थे हनि कर्तव्यः संस्पर्शो ब्राह्मणस्य तु । पंचमे हनि विज्ञेयः संस्पर्शः क्षत्रि
यस्य तु । षष्ठे ह्यथ तु वैश्यस्य विज्ञेयस्पर्शनं बुधैः । दशमे हनि शूद्रस्य कार्य्यं संस्पर्शनं बुधैः ॥ अत्रेदं तात्पर्यम् । सर्वांशो च स्य तृतीयभागेऽ
तीतिऽगस्पर्शः कर्तव्यः । तथा च देवलः । आशौचकालाद्विज्ञेयं स्पर्शनं तु त्रिभागतः । शूद्रविद्वक्षत्रविप्राणां तथा शास्त्रप्रदर्शनात् ॥ एवं च
सति ब्राह्मणादीनां दशाहादिभ्यो मनुक्तेभ्यो यदूनाधिकं समयत्वं माशौचस्य ऋष्यंतरोक्तं तद्गुणयुक्तगुणहीनविषयज्ञेयम् । अथ जननाशौचम् ।
तत्र मनुः । जननेऽप्येवमेव स्यात्त्रिपुणां शुद्धिर्निश्चिताम् । सर्वेषां शावमाशौचं मातापित्रोस्तु सूक्तम् ॥ मातुर्वासूतकं प्रादुरूपस्पृश्यपिताशुचः ॥
अस्यार्थः । जननेऽन्मन्यपि एवमेव मरणवदाशौचं दशाहादिव्यापकं भवति । अयं विशेषः । शावमाशौचं मरणे तु कर्मस्पृश्यत्वं सर्वेषां
माशौचभागिनां सूतकं प्रसवनिमित्तकं पुनरस्पृश्यत्वं मातापित्रोरेव । तत्रापि विशेषमाह । मातुर्वीति । वाशब्द एवकारार्थः । मातुरेव सूतकं दशाह
व्यापकमस्पृश्यत्वं लक्षणं प्रादुः । उपस्पृश्यत्वात् पिताशुचिः स्पृश्यो भवतीति आशौचमिति अशुचेर्भाव इति । इगंताच्च लघुपूर्वादित्यण
त्वं शुची भवेत्यादिनोभयपदवाच्यं । संवर्तः । जाते पुत्रोऽपि तु स्नानं सचेष्टस्यावधीयते । माताशुद्धये दशाहेन स्नानात्तु स्पर्शनं पितुः ।

भांगिराः । सूतकेसूतिकावर्जमंगस्पृशोनदुष्याति । संस्पृशेसूतिकायास्तुस्नानमेवीवर्धायते ॥ यदितुजनकःपत्नीसंस्पृशेसूतकेकरोति । तदा
 तस्यापियावत्सूतकमस्पृश्यत्वम् । तथाचपाराशरः । यदिपत्न्यांप्रसूतायां द्विजः संपर्कमिच्छति । सूतकंतुभवेत्तस्ययदिविप्रः पदंगवित् ॥
 पदंगविदपिविप्रोद्यादिसंपर्कसंस्पृशकरोति प्रसूतायाःपत्न्यास्तदातस्यसूतकंदशादमस्पृश्यत्वंभवतीत्यर्थः । अत्रसंपर्कोऽभिगमः
 तिव्याख्यानमप्युक्तम् । मातुरेवसूतकंतांस्पृशतस्तुपितुर्नतरेषामितिमुमतुनकेमूलत्वात् । ब्रह्मपुराणे । सूतकेतुमुसंहृद्वाजातस्यजनकः
 शुचिः । कृत्वासचेलंस्नानंतुशुद्धोभवतितत्क्षणात् ॥ अन्याश्चमातरस्तद्वत्तद्देहंनव्रजंतिचेत् । सपिंडाश्चापिसंस्पृश्याःसंतिसर्वेपिनिवृत्तः ॥
 अन्यामातरःसपत्नीमातरस्तद्देहंनव्रजंतिद्वेहंगत्वातांचेन्नस्पृशंतितदाशुद्धाएवस्नानंविनापि । एवंसपिंडाअपितत्स्यशेतुस्नानेनशुद्धयंति
 एवमेव हारलता । आचारोपि अत्रस्त्रीजन्मनिस्नानानूपदेशात्पितुरपिस्नानंविनेवशुद्धिरितिज्ञेयम् । तथा । ब्राह्मणीक्षत्रियावैश्याप्रसूतादशाभि
 दिनेः ॥ गतेःशुद्धाचसंस्पृश्यात्रयोदशाभिरेवचं ॥ • यातुसूतिकासर्ववर्णानांदशरात्रेणशुध्यतीतिशुद्धायाअपिदशरात्रेणशुद्धिःस्पर्शःकथिता
 प्रचेतसा । सप्तच्छद्रीविषयाज्ञातव्या । पेक्षीनासिः । सूतिकांपुत्रजननींविंशतिरात्रेणस्नातांसर्वकर्माणिकारयेतमासेनस्त्रीजननीम् । अस्यार्थः ।
 पुत्रेजातेसूतिकांविंशतिरात्रेऽतीतेपुनःकृतंस्नानांपाकादिदृष्टार्थमदृष्टार्थचकर्मकारयेत् । स्रयपत्योत्पत्तोमासेऽतीतेसर्वकर्माणिकारयेत् । इदं
 तुशुद्धातिरिक्तविषयंज्ञातव्यम् ॥ अथजननमरणाशौचयोर्नियमः । तत्रजाबालिः । संध्यांपंचमहायज्ञात्रेत्यिकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्ये
 शप्येत्तेषांदशाहांतेपुनःक्रिया ॥ • नेत्यिकंवेधस्नानतर्पणादितन्मध्येऽशौचमध्येहापयेत्यजोदित्यर्थः । दशाहांतइत्यशौचांतोपलक्षणंतेना
 शौचांतितेषांब्राह्मणादीनांपुनःक्रियासंध्यादिकर्मकरणमित्यर्थः । मनुः । उभयत्रदशाह्ननिकुलस्यान्नंभुज्यते । दानंप्रतिग्रहोहोमःस्व

0211

ध्यायन्निवर्तते ॥ उभयत्रजननेमरणेचदशादानीत्यशौचकालोपलक्षणम् । तेनदशाहानित्तदशौचकालं व्याप्यकुलं यत्तिष्ठेत् । अत्रमोक्ष
व्यामित्यर्थः । अत्रहोमेविशेषमाह छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः ॥ सूतकेकर्मणांत्यागः संध्यादीनां विधीयते । होमः श्रौतेतु कर्त्तव्यः शुष्कान्ने
नापिवाफलेः ॥ अकृतं हापयेत्स्मार्तैस्तदभावेकृतं कृतम् । कृतमोदनसवत्वादितंदुलादिकृत्वाकृतम् । ब्रह्मादिचाकृतं प्रोक्तमिति द्रव्यांत्रिधाबुधेः ।
अस्यार्थः । अशौचेसंध्यादीनां विहितकर्मणांत्यागः । अग्निमतातु श्रौताग्नौ शुष्कान्नेन फलेन वा होमः कर्त्तव्यः । स्मार्ताग्नौ तु व्रीह्यादि
मातंदुलादिक्लृप्तापरद्वाराहोमः कारयितव्यः कृतमोदनसवत्वादिपरद्वारापि न हापयेत् । अत्रतंदुलादीत्यादिपदेन माषमुद्रादिग्रहणम् । श्री
ह्यादिपदेन यक्गोधूमादिग्रहणम् । ओदनसवत्वादिपदेन लाजमोदकलड्डुकादीनां ग्रहणम् । दानप्रतिग्रहयां विशेषमाह मनुः । जातेकुमारे
दहः कामं कुर्यात्प्रतिग्रहम् । हिरण्यधान्यगोवासस्तिलांनगुडसर्पिषाम् । शंसलिसितौ । कुमारप्रसवेनाख्यामन्त्रिचत्रायां गुडतिष्ठहिरण्य
वस्त्रप्रावरणगोधान्यप्रतिग्रहेषु न दोषः । तदहरित्येके शुर्वर्थकर्म कुर्वतः प्रावरणं कंबलादि । अयमर्थः । पुत्रजं मनिनाडीछेदात्पूर्वहिरण्यधान्या
दिंदद्यात् दातुः प्रतिग्रहीतुश्च दोषो न भवति । शुर्वर्थप्रतिग्रहीतुस्तद्दिनेनाडीछेदादनंतरमपि न दोषः । ब्रह्मपुराणे । देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते
द्विजन्मनाम् ॥ आयातितस्मात्तदहः पुण्यं पष्टंच सर्वदा ॥ तददद्यात्सुदर्षं च भूमिमांस्तुरंगं रथम् ॥ छत्रं छत्रं च माल्यं च द्रव्यं च सन्धुम् ॥ तदश्व
द्वं च मददेत्येवात्र ब्राह्मणेष्वापि । तदहः पुण्यं पष्टंच दिने पुण्यमित्यर्थः । पुत्रोत्पन्नेनाडीछेदात्पूर्वजातश्राद्धमहिच्छान्नैककर्त्तव्यम् । एवं कर्त्तव्यं
श्राद्धे अक्षणेन पिंडदानादिना स्तीति भर्तृयज्ञस्वामिनावित्तिरत्नाकरः । मार्कण्डेयः । षष्ठे हिरात्रियाभंतु जन्मदानां चकारयेत् । रक्षणीयं तत्रापि
धर्मं कर्त्तव्यं त्रिविधं ततः । जन्मदानां षोडशमातृणां षष्ठिकासहितानां त्रियागंकुर्यादित्यर्थः । स्मार्तक्रियां निवृत्तां विशेषमाह शंखः । दानं

प्रतिग्रहोमः स्वाध्यायः पितृकर्मच ॥ प्रेतपिंडविनाशमशौचेविनिवर्तते ॥ प्रेतपिंडदानादिवर्चसैवेत्यानादिवर्चसोपेतिवि
 तइत्यर्थः । वस्तुविशेषे दोषाभावमाह मरीचिः । लवणे मधुमासे च पुष्पमूत्रफलेषु च । श्लोककाष्टतुणेऽप्येवैवित्यर्थः । यद्यपि पुष्प
 तेलोषध्याजिने चैव पक्वापके स्वयंग्रहे ॥ पुण्येषु चैव सर्वेषु नाशौचं मृतसूतके ॥ पक्वपदमत्र दुग्धपरम् । दध्यादिसाधनैश्च यो ज्ञानयो
 तानुरोधाच्च । पक्वं सक्तुर्मादकादि । अपक्वं तंडुलादि । तत्स्वयंगृह्यमाणं स्वाध्यायमुत्पत्त्यानदोषो भवतीत्यर्थः । अत्र पक्वापके इत्यनेन
 स्वयंग्रह इत्यनेन तनु लवणादिष्वपि । एवमेव रत्नाकरस्वरस उन्नीयते तत्स्वयंगृह्यमाणमिति पूर्वपदाकांतरस्य पक्वापकरमेकमप्यन्यथा
 चेन्नात्राप्रत्ययमर्शात् तेन लवणादीनामशुचिद्वारापि ग्रहणे दोषाभाव इति सिद्धम् । अथ वर्णानां विशेषतो शौचं तत्र दक्षः । सद्यः शौचं तत्रैका
 रुप्येऽथेतरस्तथा ॥ षड्दश द्वादश द्वादश पक्षो मासस्तथैव च । मरणांतं तथा चान्यदशापक्षास्तु सूतके ॥ उपन्यासक्रमेणेता
 न्स्वाम्यहमशेषतः । सूतकमशौचं तदशविधं भवति । तत्र सद्यः शौचं सद्यस्तत्क्षणे स्नानमात्रेण यत्र शौचं भवति तत्सद्यः शौचं स्ना
 नमात्रात्पक्षेण शौचम् । एकाहपक्षादोरात्रिज्ञापकम् । एवं त्र्यहोत्रापि तत्कालव्यापकमशौचं मरणांतमन्यदिति जननमरणमिति तत्कालि
 मरणांतमन्यदशौचं दशममित्यर्थः । तत्र सद्यः शौचमाह । ग्रंथार्थतो विजानाति वेदमंगेः समन्वितम् ॥ सकल्पं सरहस्यं च क्रियावा
 श्चेत्रसूतकम् ॥ अस्यार्थः ॥ यदि ग्रंथतोऽर्थतश्च वेदं विजानाति सम्यक्सिद्धां क्रियायानुसारेण अर्थं जानाति सकल्पं कल्पोऽप्योति शो
 माद्यनुष्ठानपद्धतिस्तत्सहितं अंगैः समन्वितं शिक्षाद्यपरंपरांगसहितं सरहस्यं रहस्यं प्रतिपादकं ब्रह्ममीमांसादिनिर्णीतार्थसहितं जाना
 ति क्रियावान् श्रोतस्मार्ताग्निहोत्रादिक्रियावान् भवति । तदा सूतकं न भवति एकाहाद्यशौचं न भवति । तेन सद्यः शौचं भवतीत्यर्थः । तथा

शुद्धि-

॥ ३ ॥

एकाहाद्ब्राह्मणः शुद्धयेदाग्निवेदसमान्वितः ॥ हीनेहीनतरेचव्यहश्चतुरहस्तथा ॥ अग्निः श्रौतः स्मार्तश्च । वेदः सांगोज्ञातार्थश्च । ब्राह्मणश्चात्र
विहितक्रियैकदेशवान्विवाक्षितः । तस्य एकाहः हीनः श्रौताग्निहीनः स्मार्ताग्निवान्सांगसार्थज्ञानसंपूर्णवेदवान् तस्य चतुरहोऽशौचका
लः । बृहस्पतिः । त्रिरात्रेण विशुद्धयेनुविप्रोवेदाग्निसंयुतः । पंचाद्देनाग्निहीनस्तु दशाहाद्ब्राह्मणब्रुवः ॥ अत्राग्निः स्मार्तः । तद्वतो वेदज्ञ
स्य च पूर्ववत् अहः । अग्निद्रव्यहीनस्य अर्थाद्वेदांगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनः पंचाहः । परिशेषादाग्निद्रव्यहीनस्य वेदैकदेशाध्यायिनः षडहः ।
अत्र वाक्यद्वयमुत्प्रेत्यायतया अग्निद्रव्ययुतस्याविज्ञातार्थकृत्स्नवेदवतः । सकलविहितक्रियावतः एकाहः । तथाग्निद्रव्ययुतस्य वेदविही
नस्य व्यहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाहः । ब्राह्मणब्रुवश्च परिभाषितो व्यासेन । गर्भाधानादिभिर्युक्तस्तथोपनयनेन च । न कर्मकृत्स्नचाधीते स भवे
द्ब्राह्मणब्रुवः ॥ ॥ तदयं सर्वैकवाक्यतयार्थः । सांगसार्थज्ञानवेदवतोऽग्निद्रव्ययुतस्य सकलविहितक्रियावतो विप्रस्य सद्यः शौचम् । अवि
ज्ञातार्थसांगवेदवतोऽग्निद्रव्ययुतस्य एकाहः । श्रौताग्निहीनस्मार्ताग्निमतः सांगसार्थज्ञानवेदवतः व्यहः । वेदशून्यस्याग्निद्रव्यवतश्च व्यहः ।
सांगसार्थज्ञानकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्रव्यहीनस्य चतुरहः । अंगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्रव्यहीनस्य पंचाहः वेदैकदेशाध्यायिनोऽग्नि
द्रव्यहीनस्य षडहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाह इति । पराशरः । संपर्काद्दूष्यते विप्रोजननेमरणेषु च ॥ संपर्कविनिवृत्तानां प्रेतं नै
व सूतकम् ॥ प्रेतं मरणाशौचमिन्त्यर्थः । अत्र सर्वे चैते यथोक्ताः सद्यः शौचादिका अपकर्षपक्षाः सपिंडांतराणामशौचिनां संपर्काभावे
सति बोद्धव्याः । संपर्के च तेषामिव दशाहाद्यशौचं भवति । आचारेऽपि तथा । संपर्कश्चात्र एकत्रासनशयनभोजनादिरूपो विवाह
तदतिरत्नाकरः । क्षत्रियवैश्ययोरप्यग्निमतो दशाहद्वादशाहौ । तथा च पराशरः । क्षत्रियस्तु दशाहेन स्वकर्मनिरतः शुचिः । तथैव

द्वादशाहेनवेद्यः शुद्धिमवाप्नुयादिति । शूद्रस्यापि विशेषमाहयाज्ञवल्क्यः । क्षत्रस्य द्वादशाहानि विज्ञापंचदशैवेतु ॥ त्रिंशदिनानि शूद्रस्य
 तद्वद्व्यायवर्तिनः । न्यायवर्तिनः श्रद्धया द्विजशुश्रूषया च यज्ञादिशूद्राविहितक्रियावतः । शूद्रस्य पंचदशाहशौचं सर्वचेत्तदशौचसंकोचवि
 धानं नियतेष्वेव होमादिविधिषु न तु सर्वेषु दानान्नभोजनप्रतिग्रहादिषु ते पुकर्तव्येषु ब्राह्मणादीनां दशाहादिकं संपूर्णशौचमेवानुवर्तते इति
 भिताक्षराकारादयः । तथा हि दशाहं शावमांशौचमिति सामान्यप्राप्तदशाहबाधपुरस्सरमेव ह्येकाहाद्वाह्यः शुद्धयेदित्यादिविधायकं भवति
 बाधस्य चानुपपत्तिनिबंधनत्वाद्यावत्यबाधितेनुपपत्तिप्रश्रमो न भवति तावदनेन बाधितव्यं । अतः कियदनेन बाधितव्यामित्यपेक्षायामपेक्षि
 तविशेषसमर्पणक्षमस्याग्निवेदसमन्वितेत्यादिवाक्यशेषस्य दर्शनादग्निहोत्रादौ कर्मणि स्वाध्यायादौ च व्यवतिष्ठते । न पुनर्दानादावपि तथा
 च ब्राह्मणस्य स्वाध्यायाध्यापनानिवृत्त्यर्थसद्यः शौचमिति । शुद्धयेद्विप्रो दशाहेनेत्येवमादिभिर्मन्वादि वचने रेकवाक्यता तथा च भयत्र द
 शाहानि कुलस्थानं न भुज्यते । इति दशाहपर्यंतभोजनादिकं प्रतिषेधयद्भिः यमादिवचनैर्विरोधोपि सिध्यतीत्यतः क्वाचित्कमेवेदमशौच
 विधानं न पुनः सर्वसंव्यवहारादिगोचरमित्यलमिति प्रपंचनेति भिताक्षराकाराह । हारलताकारोपि ॥ अयंचाशौचसंकोचो होमाध्ययनार्थ एव
 च ॥ न तु सर्वेषां पंचमहायज्ञात्रैत्येकं स्मृतिकर्म च । तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहांते पुनः क्रिया । उभयत्र दशाहानि कुलस्थानं न भुज्यते ॥ दानं प्रति
 ग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते । इति जाबालिवचनमवचनाभ्यां प्रतिपिद्धानां संध्याप्रंचमहायज्ञमृत्तिकाग्रहणमार्जनप्राणायामतर्पणान्युपे
 प्रधानक्रियारूपस्नानात्मकनेत्येकस्मृतिकर्मकुलान्नभोजनदानप्रतिग्रहकाम्यहोमस्वाध्यायानामप्यनुष्ठानार्थः । अनेकवचनविरोधात्
 अतो वेदाग्निं संयोगादिना एकाहं च यहादिभिः सर्वाशौचनिवृत्तिरिति व्यामोहं एवेत्याह प्रारस्करगृह्यव्याख्याता हरिहरमिश्रोप्येवमाह । एवं च

सिद्धाचार एवात्र शरणम् । यावज्जीवा शौचदशममाह दशः । व्याधितस्त्वकदयेत्यङ्गप्रस्तस्य सर्वदा ॥ क्रियाहीनस्य मृतस्य जीवितस्य वि-
 षतः । व्यसनासक्तचित्तस्य पराधीनस्य नित्यशः । श्रद्धात्यागविहीनस्य भस्मांतिसूतकं भवेत् ॥ कदयोऽत्र देवलेन परिभाषितः । आत्मानं चर्मक-
 त्पञ्च पुत्रदारांश्च पीडयन् ॥ लोभाद्यः प्रचिनोत्यर्थान्सकदर्य इति स्मृतः ॥ अत्र सर्वदेति प्रत्येकमभिसंबध्यते तेन सर्वदा व्याधितस्य सर्वदा ऋ-
 णप्रस्तस्य मरणात्तमशौचं भवतीत्यादिरर्थ उन्नेय इति रत्नाकरः । व्याधितस्य कर्मासामर्थ्यापादक व्याधिमतः । ऋणप्रस्तस्य नित्यं च निमित्त-
 धितस्य । क्रियाहीनस्य उपनयनादिक्रियाहीनस्य इदं च दृष्टान्तत्वेनोपात्तम् ॥ मूर्खस्य गायत्रीरहितस्य स्त्रीजितरयभार्यावशतया शुरुनिभ-
 त्सकस्य व्यसनासक्तचित्तस्य संध्याकालेऽप्यकार्यगतचित्तस्य पराधीनस्य श्रद्धादिका लेप्यनापत्राचिस्य श्रद्धात्यागविहीनस्य श्रद्धा-
 वेदबोधितेष्वित्यमेवेति निश्चयः त्यागोत्रावश्यकश्रद्धादि ताभ्यारदिस्य । सर्वदेति प्रत्येकमभिसंबध्यते । तेन सर्वदा व्याधितादेर्नाशौचनिवृ-
 त्तिः । प्रायश्चित्तेन कर्मप्यनधिकार इति शुद्धिप्रादिपः । इदं चाशौचं जननमरणानिमित्तिकाद्रिन्नमेव दक्षमं । ब्रह्मपुराणे । अन्यपूर्वगृहे यस्य
 भार्या स्यात्तस्य नित्यशः । अशौचं सर्वकार्येषु गृहे भवति सर्वदा । दानं प्रातिग्रहो होमः सर्वतस्य वृथा भवेत् । गृहेत्युपादानात् यस्य गृहकृत्य-
 कारिणी अन्यपूर्वाभार्या भवति तस्य ब्राह्मणादेः सर्वस्थसर्वदा शौचं भवतीति । एवमेवरत्नाकरादयः संसः । हीनवर्णा तु यानारी प्रमादा-
 त्सर्ववर्णे ॥ प्रसवे मरणे तज्जमशौचं नोपशम्यति ॥ हीनवर्णा शुद्रा । प्रमादाद्वागाधतया कृतसंगात् । ततोऽयमर्थः अपरिणीता वा शुद्रा यद्युत्तम-
 वर्णेनागकृतसंममात्प्रसूता स्यात्तदा तत्प्रसवमरणयोः गर्भजनकस्य यावज्जीवमशौचमित्यर्थः । अथाशौचसंकरः । तत्र कूर्मपुराणे ।
 अधानां योगपद्यो तु ज्ञेयाश्चादिर्मरीयसी ॥ मरणोत्पत्तियोगे तु गरीयो मरणं भवेत् ॥ अधानामशौचानां विषमकाण्डव्यापकानां योगपद्योऽप्येकस्मिन्

सत्यपरोपनिपातेऽपि कान्दन्व्यापकेनाशौचेनाततिनशुद्धिर्ज्ञेया । अस्यापवादमाह । मरणोत्पाते गोमेतुमरियोमरणमसौदिति । म
 ननमरणशौचसंकरेण शौचमल्पकालव्यापकमपिमरीयः । तेन जननाशौचमध्ये मरणनिमित्तकस्य शौचांतरोपनिपातेनैव जन
 नाशौचं बाध्यते । सजातीयसमानदिनव्यापके व्यवस्थामाह । ब्रह्मपुराणे । आद्यं भागद्वयं बावत्सूतकस्य तु सूतके । द्वितीये प
 तिते चाद्यात्सूतकाच्छुद्धिरिष्यते । अतश्च द्वितीया तु सूतकांताच्छुचिः स्मृता एवमेव विचार्यस्यान्मृतके मृतकांतरे ॥ अत्र
 चतुर्द्धा विभक्ता शौचकालस्य आद्यभागद्वये यदिसमानदिनव्यापकं सजातीयमशौचांतरमापततितदा पूर्वाशौच्यपगमेन शुद्धिः ॥ अत्रि
 मभागद्वये शौचांतरोपनिपाते अत्रिमाशौच्यपगमेनैव शुद्धिः । तत्रापि अशौचांतिमादिने अशौचांतरोपनिपाते विशेषमाह विष्णुः । रा
 त्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभातो दिनत्रयेणेति अत्र रात्रिशब्दोऽहोरात्रपरः ॥ रात्रिरहोरात्रः शेषो यत्र तद्रात्रिशेषमशौचं तस्मिन् रात्रेशौचांतरो
 पनिपातो दिनद्वयेन शुद्धिः ॥ अवाशिष्टाहोरात्रादधिकेना दिनत्रयेण शुद्धिः ॥ यद्विंशौचांतादिने समं दिनद्वयं स्यात्तदा एकेनेत्येवं ब्रूयात् ॥
 तदयमर्थः । अशौचांतिमेहोरात्रे यद्यपरं सम्पूर्णाशौचमापततितदा पूर्वाशौचांतरादधिकेना दिनद्वयेन शुद्धिरिति ॥ प्रभातेऽशौचांतरसहोरात्रशेषे
 सूर्योदयात् प्राक्प्राचीप्राकाशे तत्संपूर्णाशौचांतरोपनिपाते सूर्यादयान्तरा दिनत्रयेण शुद्धिः ॥ अत्र च अथ यदि दशरात्रासन्निपाते
 पुराद्यं दशरात्रमशौचमित्यादिवाक्येन परिशेषेण च संपूर्णसमानजातीयाशौचांतरोपनिपाते व्यवस्थाविज्ञायते ॥ तथाहि ॥ गरीयसा रूप
 दिनव्यापकानां सजातीयानां बाध्यत्वविधानात् विजातीयानां जननाशौचां मूलप्रदिनव्यापकत्वेनापि मरणाशौचेन बाध्यत्वविधानात् परि
 शेषेणा बाध्यसमानकालव्यापकं सजातीयं यत्राशौचद्वयं निपततितत्रेयं व्यवस्था ॥ विषमदिनव्यापकं यो विजातीयोऽन्येन व्यवस्था । तत्र

शुद्धिः

॥

गरीयसेव्यवस्थेति ॥ एवमेवरत्नाकरप्रभृतयः । असंपूर्णाशौचानां समकालव्यापकानां योगपद्योत्तरेणैव शुद्धिः पूर्वव्यवस्थायाः संपूर्णाशौ-
चविषयत्वात् ॥ वर्द्धिते द्व्यहाशौचे यहाशौचे च संपूर्णमशौचांतरं यदि निपतितं तदा द्व्यहं यहाशौचं पुनर्वाहं रुतराग्निमाशौचव्यपगमेनैव शुद्धि-
रिति प्रतिभाति । देवलः । परतः परतः शुद्धिरद्यवृद्धौ विधीयते । स्याच्चेत्पंचतमादहः पूर्वेणाप्यनुशिष्यते । अस्यार्थः । एकस्मिन्नशौचे स-
तितच्छेषदिनसमानाशौचांतरोपनिपाते पंचमादहः परतः । परेण चेत्स्यादाद्यवृद्धिस्तदा परतः परेण संपूर्णाशौचेनार्तितेन शुद्धिः । पू-
र्वेणाप्यनुशिष्यते तं पंचतमादहः । पूर्वेण तादृशाशौचांतरोपनिपाते पूर्वेणैवाशौचेनापगतनेन शुद्धिः । एवं चेत्तद्वाक्यं ब्रह्मपुराणीयवाक्यसमा-
नार्थमेवेति मंतव्यम् । कूर्मपुराणे । आद्यवृद्धिर्यदाशौचमूर्ध्वं चैतेन शुद्धयति । अथ चेत्पंचमीरात्रिमतीत्यपरतो भवेत् । उर्ध्वं प्रथमाशौचादनंतर-
माद्यवृद्धिर्यदाशौचं भवति तदा तेन प्रथमेनैव शुद्धिः । अथ चेत्पंचमीरात्रिमतीत्यपरतो भवेत् । तदा पातः परेण शुद्धिरित्यर्थः एवं च ब्रह्मपुराण-
कूर्मपुराणदेवलवाक्यैकवाक्यतया विष्णुवाक्यमपि संपूर्णाशौचप्रथमार्धविषयमित्यवसीयते ॥ तदा ह विष्णुः ॥ जननाशौचमध्ये यद्यपरं जननं
स्यात्तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः ॥ रात्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभाते दिनत्रयेण मरणाशौचमध्ये ज्ञातिमरणे पंचमम् ॥ रात्रिशेषहत्यादिपूर्वमेव व्या-
ख्यातम् । बोधायनः । जननमरणयोः सन्निपाते समाने दशरात्रयः । अथ यदि दशरात्राः सन्निपाते पुराद्यं दशरात्रमशौचमानवमातृदिवसात्
समाने एकस्मिन् दिने जनने जननांतरस्य मरणे मरणांतरस्य सन्निपाते दशरात्र एव न्यूननाधिकमशौचं यवद्वर्तव्यं दिनांतरे आनवमातृदिवसात् यदि
दशरात्रांसन्निपाते पुराद्यं दशरात्रमशौचं स्यात् । अयं सामान्यविधिः । ब्रह्मपुराणे कवाक्यतया पंचमादिनानंतरोपनिपाते वाचकेनापोह्य-
ते एवमेव वाक्यांतरा विरोधोप्युह्यः । अत्र च प्रकरणे पंचमपदं संपूर्णाशौचार्थो पल्लक्षकं नवमपदं संपूर्णाशौचोपांत्यदिनपरम् । दशरात्रपदं

विवेकः

॥

संपूर्णाशौचोपलक्षकम् । यमः ॥ अथवृद्धावशौचंतुपश्चिमेनसमापयेत् । एतदसंपूर्णाशौचानांसंनिपातेज्ञेयम् ॥ लघुहासितः । सूतकेसूतकंचे
त्स्यान्मृतकेसूतकंतथा । मृतेनसूतकंगच्छेत्रेतरत्सूतकेनतु । तदेषाव्यवस्था । दशाहाशौचेपंचमदिनपर्यंतयदिद्वितीयसंज्ञातीयं
दशाहाशौचमापंततितदापूर्वाशौचव्यपगमेनशुद्धिः । पंचमदिनानंतरंनवमदिनपर्यंतद्वितीयेशौचेसत्याग्रिमाशौचव्यपगमेनशुद्धिः ।
दशमदिनेसंपूर्णाशौचांतरेसतितदिनानंतरंदिनद्वयेनशुद्धिः । दशमदिनरात्रिशेषेअरुणोदयेवलायांसंपूर्णाशौचांतरोपनिपातेसूर्योदया
दनंतरंत्रिरात्रेण । एवंक्षत्रियवैश्यशूद्राणांसंपूर्णस्वस्वाशौचपूर्वाद्धेसमानदिनव्यापकमशौचांतरंयदिभवतितदापूर्वाशौचव्यपगमेन
शुद्धिः । अग्रिमाद्धेअग्रिमाशौचव्यपगमेनशुद्धिः । अशौचांतदिनेअशौचांतरोपनिपातेसर्वेषांतादिनानंतरंदिनद्वयेनशुद्धिः । अशौचांतदि
नशेषप्रभातकालेऽशौचांतरोपनिपातेअधिकैवादिनत्रयेणशुद्धिः ॥ त्र्यहाद्यसंपूर्णाशौचेसमकालाशौचांतरोपनिपाते अग्रिमाशौचव्यपग
मेनशुद्धिः । सूतकाभ्यंतरेमरणोपनिपातेमरणेवासतिसूतकोपनिपातेमरणाशौचव्यपगमेनैवशुद्धिः । एषाचकुलप्रयुक्ताशौचे
व्यवस्था । यतुस्त्रीणांस्वप्रसवनिमित्तमशौचंतत्प्रातिस्विकंतदन्येननवाध्यते । तेनस्त्रीणांपतिमरणेपिपुत्रजन्मनिविंशतिदिनेभ्य ऊर्द्धक
न्याजन्मनिमासौर्ध्वश्राद्धाद्यदृष्टार्थकर्मणिदृष्टार्थपाकादिकर्मणिचाधिकारः । एवमेवप्रामाणिकव्यवहारः अत्रपित्रादिमरणेअशौ
चांतरेपनिपातेविशेषोदंशितोहारलतामिताक्षराभ्यां । सतुरत्नाकरादिषुदर्शनाभावादुपेक्षितः । अथविदेशस्थाशौचम् । तत्रमनुः । विगतं
तुविदेशस्थंशृणुयाद्योह्यनिदर्शम् । यच्छेषंदशरात्रस्यतावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिकांतेदशाहेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरेव्यती
तेतुस्पृष्टेवापोविशुद्ध्यति । यदेशेमरणेतदिनेवार्तानप्राप्तासाविदेशः । तत्रविगतंविनष्टंअनिर्देशमनततितदशाहं यः पुरुषःशृणुयात्

स्ययच्छेषमवाशिष्टं तावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिक्रान्ते दशाहेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरेऽतिक्रान्ते तु स्पृष्ट्वैवापो विशुद्धयति । अत्र
अनिर्देशादिति दशशब्दः । संपूर्णाशौचोपलक्षकः । दशरात्रदशाहशब्दावपि संपूर्णाशौचोपलक्षकौ तेनायमर्थः । विदेशस्थसपिंड
मरणश्रवणेऽशौचकालाऽनपगतमेयावदवाशिष्टमशौचकालस्य तावदशौचंचतुर्भवेणैः कर्तव्यम् । अतिक्रान्ते तु संपूर्णाशौचकाले त्रिरा
त्रमशौचं कर्तव्यम् । वर्षानंतरं सपिंडमरणश्रवणेस्नानमात्रेण शुद्धिः । एवं चैतदेकवाक्यतया स्वेऽहनि व्यतीते तु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत्
इत्यत्र स्वस्वाहः पदं चातुर्वर्ण्यसंपूर्णाशौचकालपरमेव । तेन त्रिरात्रादावशौचकाले व्यतीते ज्ञात्यादिमरणश्रवणेऽशौचाभाव एव । यदि
तु स्वेऽहनि व्यस्ययावानशौचकालस्तदतिक्रमे त्रिरात्रमविशेषेणेवेत्यर्थः स्यात्तदेकाहशौचातिक्रमेपित्रिरात्रं स्यात् । एवं सति न्यायसि
द्धिरागामिकश्चाशौचातिक्रमे । शौचापकर्षः साधु समर्थितः स्यात् । तस्मादसंपूर्णाशौचेऽहादावतीते स्नानोदकदाने एव । तथा च याज्ञवल्क्यः
प्रीषिते कालक्षेपः स्यात्पूर्णे दत्त्वोदकं शुचिरिति पूर्णेऽशौचकाल इत्यर्थः अत्रोदकदानेन स्नानमप्याक्षिप्यते । प्रेतोदकदानस्य सर्वत्र स्नानपूर्व
कत्वात् । मनुः । निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म च ॥ सवासाजलमाशुत्य शुद्धो भवति मानवः ॥ अत्र निर्देशं निष्क्रान्ताशौचो
पलक्षकमित्यर्थः । तेनैव तदपित्रिरात्राशौचातिक्रमविषयं बोद्धव्यम् । सपिंडमरण एव दशाहनंतरं श्रवणे विशेषमाहमोतमः ।
श्रुत्वा चोर्ध्वदशम्याः पक्षिणीति । दशम्या आशौचांतरोत्ररूध्वं सपिंडमरणं श्रुत्वा पाक्षिणी अशौचकालः पुरुषस्य भवति । आमा मि
वर्तमानं दिनद्वयसहितं रात्रिः । तुल्यतया पूर्वापररात्रिसहितां दिनं वा । देवलः । अशौचाहः स्वतीतेषु ऽं दुश्चेत्यते मृतः । तत्र त्रिरात्रमा
शौचं भवेत्संवत्सरांतरं । चर्ध्वसंवत्सराहोऽशुच्यते चेन्मृतः स्वकः । भवेदेकाहमेवात्र तच्च संन्यासिनां न तु ॥ नाशुच्यं प्रसज्ययास्ति व्यतीतिशुद्धि

नेषापि । तदत्रगोतमोक्तपक्षिणीसंवत्सराद्धादूर्ध्वव्यवतिष्ठतेततःपूर्वदेवलेनत्रिरात्राभिधानात् । देवलोक्तएकाहस्तदुपरिमासत्रयेव्यवति
 ष्टते । तदयंसर्वैकवाक्यतयार्थः । अनतीताशौचकाल्यदिविदेशस्थसर्पिण्डमरणंश्रूयतेतदायावद्वशिष्टमशौचकालस्यतावदाशौचंकर्तव्यं
 यादितुसंपूर्णाशौचस्यकालेऽतीतेषण्मासाभ्यंतस्सर्पिण्डमरणंश्रूयते । तदात्रिरात्रंतदूर्ध्वं नवममासपर्यंतंपक्षिणी तदूर्ध्ववर्षयावदेकमहोरात्रम
 शौचं वर्षानंतरंस्नानमुदकदानंचत्रयहाशौचादावतीतेसर्वदेवस्नानोदकदानमात्रम् । जननाशौचकालेत्वतीतेजननश्रवणेसर्वदाअशौचाभा
 वः । अत्रपित्रादीनांविदेशस्थानांमरणश्रवणोमिताक्षराद्वारलताभ्यांविशेषोपलक्षितः सतुरत्नाकरादिभिरालिखितत्वादपेक्षितः । महानद्यादि
 व्यंघ्रितेदेशांतरमृतस्यमरणश्रवणेसद्यःशौचम् । यथाचपैठीनासिः । देशांतरमृतस्यसद्यःशौचम् । अत्रदेशांतरंपरिभाषितं । अत्रबृहस्पतिः
 देशांतरंवदंत्येकेशतयोजनमायतम् । चत्वारिंशद्वदंत्येकेत्रिंशदेकेतथैवच । बृद्धमनुरप्याह । वाचोयत्रविभिद्यंतोगिरिर्वाव्यवधायकः । महा
 चैद्यंतरंयच्चतुर्देशांतरमुच्यते । देशनामनदीभेदसन्निकटेतुभवेत्तुयत् । तत्तुदेशांतरंप्रोक्तंस्वयमेवस्वयंभुवा ॥ दशरात्रेणयावार्त्तायत्रनश्रूयतेऽ
 थवां । अत्रेक्षानांकल्पेष्वननुगत्यानध्यवसायस्तस्माद्व्यवस्थोच्यते ॥ अत्रोत्सर्गस्तावत्पाष्टियोजनानंतरं । यत्तुचत्वारिंशद्योजनानंतरस्य
 त्रिंशद्योजनानंतरस्यच देशांतरत्वमुक्तंतद्भाषाभेदेपिगिर्यादिव्यवधानेसतियोजनानियमाभावंदृशयितुं । तेनायमर्थः । पाष्टियोजनाभ्यं
 तरेपियत्रभाषाभेदोगिरिमहानदीव्यवधानंचास्तिसत्रतावतैवदेशांतरत्वंनतुयोजनापेक्षा । एतद्विषयएवबृद्धमनुवचनम् । तच्चस्वयमेव
 विवृणोतिस्म । देशनामनदीभेदादित्यादिना गिर्यादिव्यवधानांभावेतुनियमार्थमाहदशरात्रेणेत्यादि । तेनगिर्यादिव्यवधानाभावे
 यत्स्थवार्तादशाहभ्यंतरेनश्रूयतेतद्देशांतरम् । एतदपिपुरुषश्रुतयपेक्षयाव्यवस्थितमतः पाष्टियोजनांतरोपलक्षकमेवतावदेशस्यद

शुद्धिः

॥ ७ ॥

शाहेनोत्सर्गतः पुरुषेणमंतुमंशक्यत्वात् । अतएवगिर्यादिसमुदायव्यवधानाभावेपिशास्त्रियपष्टियोजनानंतरेप्रयामेष्टतस्वतीरभुक्तिदेश
स्थितं प्रतिदेशांतरमृतत्वव्यवहारः । गिरिवेतिवाशब्दःसमुच्चये । ततश्चायमर्थः । पाष्टियोजनानंतरोदेशोदेशांतरं पाष्टियोजनाभ्यंतरे
पियत्रभाषाभेदगिरिनदीव्यवधानानिभवंतितदपिदेशांतरम् । तस्मिन्देसांतरेमृतस्यसद्यःशौचम् । अथबालाद्यशौचम् । तत्रयाज्ञव
ल्क्यः । आर्क्षज्जननात्सद्यःआचूडनंशिकीस्मृता । त्रिरात्रिमात्रतादेशादशरात्रमतःपरं । नैशिकीअशुद्धिः । अहोरात्रमशौचमित्यर्थः ।
अत्रंदंतजननेशब्देनंदंतजन्मकालोलक्ष्यते । सचसप्तमोमासः । दंतजन्मसप्तमेमासीत्युपनिषदर्शनात् । चूडाशब्देनापि
चूडाकालोलक्ष्यते । सचतृतीयंवर्षतृतीयेवाअप्रतिहृतइतिचूडाविधानात् । अत्रयद्यपिसांवत्सरिकस्यचूडाकरणमिति । प्रथमवर्षवि
धानमप्यास्ति । तथापि विप्रेन्यूनेत्रिभिर्वर्षैरित्यादिवाक्येनाद्वितीयवर्षसमाप्तियावत्तत्रौशिकीविधानात्तदेकवाक्यतयातृतीयाएवगृ
ह्यते । चूडाकालोत्सर्गिकस्तृतीयाब्दः । प्रथमाब्देतुकुलधर्मवशादपवादतश्चूडाकरणमितिहारलता । व्रतंउपनयनेनापित्वकाल
उपलक्ष्यते । सचषड्द्वयानंतरएवपर्यवसितः । तच्चब्रह्मपुराणे । द्विजन्मनामयंकालस्त्रयाणांतुषडाब्दिकं इतिमुव्यक्तमेव । मर्या
दायांचात्राह । तेनसप्तममासमेवाधिकृत्यबालमरणेसद्यःशौचं । सप्तममासमारभ्याद्वितीयवर्षसमाप्तिर्यावदेकाहोरात्रम् । ततःषष्ठंवर्षव्याप्य
त्रिरात्रम् । तदनंतरंदशरात्रादिकंस्वस्वजात्युक्तंब्राह्मणादीनांत्रयाणांशूद्राणांविशेषोभविष्यति । अत्रोपनयनेनकालव्यवस्थापनात्
बालस्यपुंस्त्वंविधक्षितंतेनकन्यानां मरणेनेदमशौचं । तत्रविशेषोवक्ष्यते पारस्करेण । अंतःसूतकेचेदाजननाशौचमध्येबालमरणेसूतक
उत्थानादाशौचमृतवत्तत्रोक्तंकर्म । अस्यार्थः । अंतःसूतकेसूतकाभ्यंतरेचेद्बालोविपद्यतेतदाआउत्थानादशमदिनंयावदशौचं

॥ ७ ॥

भवति इदंच आउत्थानादित्यभिधानान्मातुरेव । अन्येषां तु पूर्वोक्तं सद्यः शौचमेव ॥ अपत्यमात्रं मरणं वेदविवक्षितं शेषानुपस्थापनात् ।
 अंगिरः । विप्रेन्युनेत्रिभिर्वर्षे मृते शुद्धिस्तु नेत्रिका । व्यदेन क्षत्रिये शुद्धिस्त्रिभिर्वर्षे मृते सति । निर्वृतं चूडकं विप्रेत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते । नि-
 वृत्ते क्षत्रिये षड्भिर्वर्षे नवाभिरेव च । त्रिभिर्वर्षे न्यून इत्यत्र त्रिभिर्वर्षे षडक्षितात् न्यूनं संपूर्णं द्विवर्ष इत्यर्थः । निर्वृतं चूडक इति । निर्वृत्ता
 चूडा विहिता यस्येति निर्वृतं चूडकः । शेषं मुबोधं । ब्रह्मपुराणे । अनुपनीतो विप्रस्तुरात्राच्चैव धनुर्ग्रहात् । अग्रहीतप्रतोदस्तु वैश्यः
 शूद्रः स्ववस्त्रयुक् । म्रियेत यत्र तत्र स्यादशौचं न्यहमेव हि । द्विजन्मनामयं कालस्त्रयाणां तु षडाब्दिकः । पंचाब्दिकस्तु शूद्राणां स्वजात्युक्तम-
 तः परं । अत्र क्षत्रियवैश्ययोः षडब्दाभ्यंतरोत्रिरात्राभिधानं वेदाग्निमतोरेव । अन्येषां षडहनवाहो पूर्वोक्तौ एवमेव हारुताकारः । शूद्रस्यापि पं-
 चाब्दाभ्यंतरोत्रिरात्राभिधानं सच्छूद्रविषयम् । इत्थमेव हारुतारत्नाकरो । सच्छूद्रास्तु विशेषाशौचे पूर्वदर्शिताः । यदपि अनूठानां तु कन्यानां
 तथा वै शूद्रजन्मनामिति शूद्रस्य त्रिरात्राभिधानं तदपि सच्छूद्रविषयमेव । सामान्यस्तु शूद्राणामंगिरोवाक्येनैव व्यवस्था । तथा । शूदे द्वि-
 षाट्युनेतु मृते शुद्धिस्तु पंचभिः । अत ऊर्ध्वं मृते शूदे द्वादशाहो विधीयते । षड्पातमतीतस्तु शूद्रः स म्रियते यदि । मासिकं तु भवेच्छौचमिति यां-
 रसभाषितम् । एतत् षड्पातं मासिकाशौचविधानं विवादितं शूद्रविषयम् । अविवाहितस्य षोडशवर्षावद्वादशाहस्तदनंतरं मासिकमेव
 शौचम् । तथा च शंखः । अनूठभार्यः शूद्रस्तु षोडशाहस्तस्मात्परं । मृत्युं समधिगच्छेच्च मासितस्यापि बांधवाः । शुद्धिं समधिगच्छंति नात्र कार्यो वि-
 चारणा । तद्देहासमस्तां षडक्षयव्यवस्था । ब्राह्मणानां सप्तममासात्प्राक् बालके मृते सद्यः शौचं सप्तममासादारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्तियावत्
 एकमहोरात्रमशौचं । तृतीयवर्षादारभ्य षड्पातं यावत् त्रिरात्रं । तदुपरि द्वादशाहमशौचं भवति । क्षत्रियाणां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचम् । तदनं

शुद्धि-

॥ ८ ॥

तद्वितीयवर्षांत्यावद्वयहम् । द्वितीयवर्षादारभ्यपङ्कषांत्यावत्पडहः । तदुपरिद्वादशाहमशौचं भवति । वैश्यानां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचं
तदन्तर्द्वितीयवर्षांत्यावद्वयहम् । तदुपरिपङ्कषांत्यावन्नवाहम् । तदुपरिपंचदशाहं शौचं भवति । शूद्राणां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचम् ।
सप्तममासादारभ्यद्वितीयवर्षसमाप्तिं यात्पंचाहम् । तृतीयवर्षादारभ्यषोडशवर्षयावत् अविवाहितमृत्त्रादशाहम् । तदुपरिमासमशौचं
भवति । विवाहिते पङ्कषादेवोपरिमृते सांतिमासमशौचं भवति तेषां शूद्राणां द्विजोच्छिष्टभोजनं द्विजशुश्रूषामासिमुंडनं च ते सच्छूद्राः । तेषां
सप्तममासादारभ्यपंचवर्षयावन्मृते बाले त्रिरात्रम् । तदुपरिषोडशवर्षाण्ययावदविवाहितमृते द्वादशाहम् । तदुपरिपंचदशाहमशौचं ।
विवाहिता विवाहिते साधारणम् । प्रसूतिकानां तु सर्वासामेव दशाहमभ्यन्तरे बालमारणे यावद्दशाहं पूर्यते तदशौचं भवति । अत्र सर्ववर्णा
नामसंपूर्णद्विवर्षा बालो मृतो भूमौ निस्सन्ननीयः । अग्निदानं तस्य न कर्तव्यं । यदितु प्रमादादिना तस्याग्निदाहः क्रियते तदा ब्राह्मणानां त्रिरात्रं
क्षत्रियाणामेव दशाहं । वैश्यानां द्वादशाहं । शूद्राणां विंशतिरात्रमशौचं भवति । तथा च ब्रह्मपुराणे । अनतीतद्विवर्षस्तु प्रेतो यत्रापि दह्यते ।
अतिमोहाभिभूतेश्च देहसाधर्म्यमादेवात् । अशौचं ब्राह्मणानां तु त्रिरात्रं तत्र विद्यते । राज्ञामेकादशाहं तु वैश्यानां द्वादशाहं द्विकम् । अपि विंशति
रात्रं तु शूद्राणां भवति क्रमात् ॥ अथ च्यहशौचं । ब्रह्मपुराणे । आजन्मनस्तु चूडांतं यत्र कन्या विपद्यते । सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्षेषु नित्यम् ।
ततो वाग्दानपर्यंत्यावदेकाहमेवाहि । अतः परंप्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति निश्चयः । वाक्प्रदाने कृते तत्र ज्ञेयं चोभयतस्त्यहं । पितुर्वरस्य च ततो दत्ता
नां भर्तुरेवाहि । स्वजात्युक्तमशौचं स्यात्सूतके मृतकेऽपि वा । अतः परमकृतवाग्दानावस्थातः परंप्रवृद्धानां प्राप्ताधिकरूपाणामित्यर्थः । अधिक
पञ्चत्वारिंशति वाक्प्रदाने कृत इति । उभयत इति व्याकरोति पितुर्वरस्य चेति । वरस्य भर्तुरित्यर्थः । ततो दत्तानां विधिपूर्वदत्तानां भर्तुरेव

वि-

॥ ८ ॥

स्वजात्युक्तमशौचं भवतीत्यर्थः । एवमेव हारलता । यत्र तु वाग्दानं न भवति तत्र चूडानंतरं विवाहपर्यंतमेकाहमेवाशौचं भवतीत्यर्थः । तथा च यथा
 जवत्त्वम् । अहस्त्वदत्तकन्यासुबालेषु चाविशोधनं । अस्यार्थः । अदत्तकन्यासुमृतासुबालेषु च जातदंतेषु मृतेषु अद्वेकमहोरात्रमशौचं भ
 वति । अयमत्र समुदायार्थः । सर्ववर्णानां द्वितीयवर्षांतयावत्कन्यामरणे सद्यः शौचं । तदनंतरं विवाहपर्यंतमेकाहोरात्रमशौचं विवादानंतरं
 पितृकुलेऽशौचं न भवति । स्वामिकुले संपूर्णाशौचं भवति । यत्र तु यातुभ्यमेषादातव्येति वाग्दानं क्रियते तत्र चूडानंतरं मृतायां तस्यां विवाह
 पर्यंतं पितृपतिपक्षयोर्द्वयोरपित्रिरात्रमिति विशेषः । विवादितासु विशेषमाह । ब्रह्मपुराणे । दत्तानारीपितुर्गृहेऽसूयतेऽथवा ॥ स्वयं शौचं
 चरेत्सम्यक्पृथक्स्थाने व्यवस्थिता ॥ तद्वंधुवर्गस्त्वेकेन शुष्यते जनकस्त्रिभिः ॥ अत्र जनकस्त्रिभिरिति जनकशब्देन जननकर्तृत्वोपलक्षणा
 जनन्या अपित्रिरात्रेण शुद्धिः । तथा हि । सिद्धवत्पारिजात रत्नाकरयोर्मातापित्रोस्त्रिरात्रमित्युक्तं । हारलताकारेणापितथैव देतु पूर्वकमलोस्त्रि
 बंधुवर्ग इत्यत्रापि वर्गशब्देन एका क्रियापन्ना एका श्रमस्था भ्रातृवैमात्रेयपितृव्यतत्पुत्रास्तेषां पुत्राश्च गृह्यंते तेषामेकमहः । अतएव सिद्धवत्पा
 रिजातहारलतारत्नाकरोषु भ्रात्रादीनामेकाह इत्युक्तं । पितुर्गृहे इति सनाभिगृहोपलक्षणं । निजगृहेऽसिंढमरणे पितत्रतत्राशौचश्रवणाद
 त्रापि भ्रात्रादिगृहे मरणमपि विवक्षितं । मरणसाहचर्यादत्र जननमपितां गृह्यते । एतच्च पारिजातस्यानुमतमेव । तथा हि । तेन निजव्याख्यानै
 विशेषमनुभिधाय पितृगृह इति पितृशब्दस्य विवक्षितत्वात् । भ्रात्रादिगृहे निवसंत्याः प्रसवे मरणे च सत्यशौचं न भवतीति प्रकाशकार इत्युक्त
 मंतः प्रकाशकारस्य मतमेतत् । ममतु मते पितृशब्दस्याविवक्षितत्वं । किं त्वशौचमागिगृहं विवक्षितमिति तस्यार्थो वगम्यते । विशेषानभिधा
 तात् । रत्नाकरस्वरसोऽप्यवलक्ष्यत इति तदियमत्र व्यवस्था । विवादितास्त्री यदि पितृगृहेऽसूयतेऽथवा तदामातापित्रोस्त्रिरात्रमशौचं । एका

श्रमवासिनां भ्रातृवैमात्रेयपितृव्यपुत्राणां तत्पुत्राणां पितृव्यस्य चैकरात्रं । पितुर्भिन्नाश्रमवासिनां भ्रात्रादीनामशौचं भवति पितुरभावेमातृ
 गृहे दुहितुर्मरणे प्रसवेवामातुस्त्रिरात्रमेवमातुरभावे भ्रातृगृहे भगिन्याः प्रसवे मरणे वा भ्रात्रादीनामेकरात्रमेवाशौचं भवति । तथा । पित्रादत्ता तु
 याकन्यास्वातंत्र्यादन्यमाश्रिता । यं यं श्रितवती भूयस्तस्याशौचं त्र्यहं त्र्यहं । मृतायां वा प्रसूतायां नान्येषामिति निश्चयः । कामादक्षत
 योनिश्चेदन्यं गन्धाप्यवास्थिता । तस्यान्यस्यसगोत्रासामत्वाश्रितवती स्वयं । अस्यार्थः । विवादितास्त्री पाणिग्राहकादन्यं यं पुरुष
 माश्रयति । तेस्यैव पुरुषस्य तस्यां मृतायां प्रसूतायां वा त्रिरात्रमशौचं भवति । स्वयंग्राहककुलजानामशौचं तत्र न भवति । यदि च पा
 णिग्राहकेण तस्याः संगमः कृतस्तदा तस्याः पाणिग्राहकगोत्रमेवातिष्ठति स्वयंग्राहकगोत्रं न भवति । यदि तस्यास्तत्संगमो न वृत्तस्तदा यमे
 वाश्रितवती भवति तस्यैवान्यस्यान्यगोत्रस्यसगोत्रासा भवति । अशौचं तत्रापि त्र्यहमेव । तथा । पदे तु सप्तमे यत्र बलात्काचिद्धता भवेत् ।
 स्वाभिगोत्रं भवेत्तस्यास्तच्च भूयो विशिष्यते । पितृकं त्वप्रसूतायां ततः पौर्विकं भर्तृकं । अस्यार्थः । पाणिग्रहणे वृत्तेऽसमाप्ते सप्तपदी समारो
 हणे यावत् बलात्कृतता अन्यमाश्रिता भवति तस्याः स्वाभिगोत्रं पाणिग्राहकगोत्रमेव भवति । तत्रापि विशेषमाह । तच्च भूयो विशिष्यते ।
 भूयः पुनस्तद्गोत्रं विशिष्यते विभज्यते इत्यर्थः । विभागमाह पितृकं त्वप्रसूतायामित्यादि । तस्य बलात्कारहताया यावत्प्रसवो न भव
 तितावत्पितृगोत्रमेवावतिष्ठते । प्रसवानंतरं पौर्विकस्य भर्तुः पाणिग्राहकस्यैव गोत्रमवतिष्ठते । बलात्कारहर्तुर्गोत्रं कदापि न भवति तस्या
 तिअशौचे तत्प्रसवमरणयोस्त्रिरात्रमेव हर्तुरिति । शंखः । पितृवैश्मनियानारिरजः पश्यत्यसंस्कृता । प्रसवे मरणे तच्चमशौचं नोपशाम्यति ।
 पितुरिति शेषः । इति रुपशौचं । अथ गर्भस्त्रावाशौचं । ब्रह्मपुराणे । षण्मासाभ्यन्तरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि । तदामाससमेस्तासां दिवसेऽशुद्धिरिति

प्यते । अतस्त्वं स्वजात्युक्तमशौचं तासु विद्यते । सद्यः शौचं सर्पिडानां गर्भस्य पतने सति । अत्र दिवसे रिति बहुत्वश्रवणान्मांसानां बहुत्वं यतः प्रभृतिसंभवाति । तत्रैवं व्यवस्था । तेन तृतीयमासोपरि षण्मासपर्यंतं यावन्तो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि तासां स्त्रीणां ब्राह्मण्यादीनामशौचं भवति । सर्पिडानां स्वामिपुत्रप्रभृतीनां सद्यः शौचं । मासत्रयाभ्यंतरे विशेषमाह । मरीचिः । गर्भस्युत्थाय यथामासमचिरेतूत्तमेऽयं । राजन्ये तु चतुरात्रैश्चैपंचाहमेव च । अष्टादेन तु शुद्रस्य शुद्धिरेषा प्रकीर्तिता । यथामासमिति । यावन्तो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि व्याप्या शौचं एतच्च मासत्रयादूर्ध्वपण्मासं यावत् । मासत्रयाभ्यंतरे त्वाहमचिरेतूत्तमेऽयमिति । अत्रिरे मासत्रयाभ्यंतरे गर्भस्रावे सति उत्तमे उत्तमजातीये ब्राह्मण्यां त्रिरात्रं । क्षत्रियाणां चतुरात्रं । वैश्यानां पंचाहं । शुद्राणामष्टाहमशौचं भवतीत्यर्थः । कूर्मपुराणे । गर्भच्युतावहोरात्रं सर्पिडसति निर्गुणे यथेच्छाचरणे ज्ञातौ त्रिरात्रमिति निश्चयः । अत्यंतनिर्गुणे इति वेदैकदेशे वेदांगस्वाक्रियाशून्ये एकाहः यथेच्छाचरणे सर्वांशित्वसर्वविक्रयित्वादो सति त्रिरात्रं । एवमेव हारलता । यदर्पत्रिरात्राशौचं हारीतेनोक्तं जातमृतमृतजाते वा कुलस्येति तदपि यथेच्छाचरणे ज्ञातिविषयमेव एवमेव रत्नाकरः । जातमृतइति जन्मनंतरमव्यवहितकालमृतइत्यर्थः । तदूर्ध्वजातमरणे सर्वेषामेव सर्पिडांसद्यः शौचं । एवं च गर्भस्रावे सर्पिडानां षण्णवतां सद्यः शौचं तदेव समुदाहृत्यार्थः । गर्भस्रावे मासत्रयाभ्यंतरे ब्राह्मण्यां त्रिरात्रं । मासत्रयोपरि षण्मासं यावत् । यावत्सु मासेष्वतीतेषु गर्भस्रावो भवति तावन्त्येव दिनान्यशौचं । षण्मासोपरि दशाहमशौचं भवति । पतिपुत्रादिसर्पिडानांसद्यः शौचं भवति । क्षत्रियायामासत्रयाभ्यंतरे दिनचतुष्टयं । वैश्यायाः पंचाहं । तदुपरि षण्मासं यावत् । उभयोरपि अतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि स्वजात्युक्तं द्वादशाहं च दशाहं वा शौचं भवति । शुद्रायामासत्रयं यावदष्टाहं । ततः षण्मासं यावदतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि मासम

शौचं भवति । अत्र सर्वत्र निर्गुणसर्पिडानामेकाहं । यथेच्छाचरणानां सर्पिडानां अदाशौचं विज्ञेयं । अथ मृत्युविशेषाशौचं प्रारभ्यते । वृद्धभार्यः ।
 वृद्धः शौचं स्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातभिषक् क्रियः । आत्मानं वातयेद्यस्तु भृग्वर्ग्यनशनां बुभिः । तस्य त्रिरात्रमशौचं द्वितीये त्वास्थिसंचयः । तृती-
 ये तु दकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमाचरेत् । अत्र शौचतोर्लुप्त इति यो वृद्धो मृत्रोच्चारं दिशौ च कर्तुं न शक्नोति । अनुभूतार्थस्याचिरेणैव स्मृतिशून्यः ।
 एवं विधो भृगुप्रप्राप्तादिभिरात्मानं वातयेत् । भिषजा वैद्येनाप्रतिक्रियारोगश्च पुरुषात्मानं वातयेत् तत्रात्मघाते दोषाभावः त्रिरात्राशौचा-
 चरं पतयोः कर्तव्यमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । दुश्चिकित्स्यैर्महारोगैः पीडितस्तु पुमानपि । प्रविशेज्ज्वलनं दीप्तं करोत्यनशनं तथा । अग-
 षतो यराशिं च भृगोः पतनमेव च । भृगोः पर्वतादित्यर्थः । गच्छेन्महापथं वापितुषारगिरिमादरात् । प्रयागवटशास्त्राग्रादेहत्यागं करो-
 तियः । स्वयंदेहविनाशे तु प्राप्ते काले महामतिः । उत्तमान् प्राप्नुयाच्छोकान्नात्मघातो भवेत्कचित् । महापापक्रियः स्वर्गे दिव्यां लोकान्समश्नुते ।
 एतेषामधिकारस्तु तपसां सर्वजंतुषु । नराणामथ नारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा । ईदृशं मृतकं येषां जीवता कुत्रचिद्भवेत् । अशौचं स्याद्व्यहंतेषां व-
 त्रानलहते तथा । महामतिरिति स्वयंदेहविनाशे उपस्थिते । अन्यथापि रोगेण संप्रत्येव मर्त्यमृतः सात्विकतया स्वयमेवैतेषु स्थानेषु देहं त्यजा-
 मीति कृतबुद्धिः । महापापक्रिय इति । महापापक्रियोऽप्येवं कृतमरणो दिव्यां लोकान्समश्नुते । किमु तवार्मि-
 क इत्यतिशयप्रदर्शनं । एतेषां मरणरूपाणां तपसां सर्ववर्णव्यक्तिसाधारणेऽधिकारः । ईदृशमित्यादेरयमर्थः । एवं विधमरणप्रवृत्तानां देववशा-
 त्काले जीवता कालांतरे मृतानां त्रिरात्रमेवाशौचं । तत्कालमरणे त्रिरात्रमित्याविवादमेव । वज्रानलहते तथेति एतदप्येवं विधेषु प्रायश्चित्तेषु व-
 त्रानलहतेषु त्रिरात्रमिति दर्शयति । प्रायश्चित्त इति तु कश्चिदपवाक्ये क्वाप्यतया लभ्यते । अंगिराः । व्यापादयेदथात्मानं स्वयं योऽभ्युदकादि-

ना । विहितं तस्य नाशौचं नाग्निर्नाप्युदकक्रिया । यस्तुरोषादिनाहेतुना भग्यादिभिरात्मानं वा तयति तस्याशौचाग्निदानादिक्रियानकर्त-
 व्या ॥ अथ कश्चित्प्रमादेन प्रियते गन्धुदकादिषु । तस्याशौचं विधातव्यं कार्यं चास्योदकक्रिया । प्रमादेनानवधानेनाग्न्युदकवज्राद्यपमृत्युहेतु-
 भिर्प्रियते तस्य सम्पूर्णमशौचं कर्तव्यं । संकोचे प्रमाणाभावात् उदकक्रिया कर्तव्या । आग्निसंस्कारोदकदानादिकाः कर्तव्या इत्यर्थः । उदक-
 क्रियेत्यस्योपलक्षकत्वात् ॥ तदेवमत्र समुदायार्थः । शौचाचमनाद्यसमर्थस्य बृद्धस्य असाध्यव्याधिगृहीतस्य च पुरुषस्य मरणेच्छायामग्निजल-
 प्रवेशेन मरणे संपिडनानां त्रिरात्रमशौचं । तत्कालेऽप्यादिप्रवेशेऽपि अमृतानां पश्चान्मृतानां त्रिरात्रमशौचं । रोषादिनायेजलादिष्वात्मानं वा
 तयंति तेषामग्निदाहादिकं न कर्तव्यं । तन्मरणानिमित्तकशौचमपि न कर्तव्यं । प्रमादेनाग्न्युदकवज्रादिना मरणे सम्पूर्णमशौचमग्निसंस्कारा-
 दिकाश्च क्रियाः कर्तव्याः । सद्यः शौचानुवृत्तौ यमः । डिंबाहवहतानां च विद्युतापार्थिवेन च । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे यस्य चैच्छति पार्थिवः ।
 डिंबः शस्त्रं विना कलहः । संमदो वा आहवः संग्रामः । विद्युतावज्रानलेन । इदं च वज्रानलमरणे सद्यः शौचाभिधानं मरणांति-
 के प्रायश्चित्ते प्रवृत्तस्य मरणे ज्ञेयं । पार्थिवो राजत्वेन प्रसिद्धो न क्षत्रिय एवेति रत्नाकरः । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे युद्धादन्यत्रापि जल-
 पेकोद्धारादौ मृत्तानां सद्यः शौचं । यस्य चैच्छति पार्थिवः । यस्य प्रैष्यस्य स्वकार्यं तया कदाचित् पृथिवीपातिः सद्यः शौचमिच्छति । आह-
 वइतियदुक्तं तत्र विशेषमाहुः । उद्यते राहवे शस्त्रेऽक्षत्रधर्महतस्य च । सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथा शौचमिति स्मृतम् । सद्यः शौचमिति योजनम् । क्षत्र-
 धर्मोऽङ्कं रत्नादिः । शस्त्रैर्विषादिदिग्घेः । यज्ञः पिण्डदानादिरूपः । संतिष्ठते समाप्तिमेति । सद्य एवेत्यर्थः ॥ पराशरः ॥ ब्राह्मणार्थे
 विपन्नानां दिंडिनां यो ग्रहेषु च । आहवेषु विपन्नानामेकरात्रमशौचकम् । अत्र दिंडिनामिति त्रिव्वपि संबध्यते । ततश्चायमर्थः । गोब्राह्मणार्थे गोग्रहे

युद्धेचदंढेनमृतानामेकाहोरात्रमशौचम् । एवमेवहारलता । अत्रदंढिनामित्यत्रबंदिनाभितिरत्नाकरेपाठः । बंदिनांचोगादिगृहीतानां
दशायामेवमरणेएकरात्रमशौचमिति व्याख्यातम् । बृहस्पतिः । डिंवाहवेविद्युताचराज्ञागोविप्रपालने । सद्यःशौचइतस्यादुख्यहंचान्ये
महर्षयः । अत्रशस्त्रैरभिमुखइतस्यसद्यःशौचम् । लघुडादिनापरंमुखइतस्यत्रिरात्रमिति व्यवस्थितविकल्पार्थश्चकारः । यमः ।
डिंवाशनिहतर्मांचतथैवप्राणसत्रिणाम् ॥ नदीश्वापददंष्ट्रिभ्यःसद्यःशौचंविधीयते ॥ प्राणसत्रिणामितिपरार्थेप्राणत्यागिनामित्यर्थः
नदीतिजलाक्षर्योपलक्षणम् । श्वापदानखायुधास्तरक्षुक्रक्षादयःदंष्ट्रिणोदशनायुधाःसर्पवराहादयः एतन्नद्यादिमरणेसद्यःशौचं । मर
णांतिकेप्रायश्चित्तेकाम्येचात्रिवेणीसंगमादौमरणेसद्यःशौचानुवृत्तौशंखलिखितौ । अथशस्त्रानाशकाग्निरज्जुभृगुजलप्रमाणेष्वेवमेव
अनाशकमभोजनम् । एतदपिसद्यःशौचंकाम्येप्रयागादौशस्त्रादिनामरणेप्रायश्चित्तेमरणांतिकेज्ञेयम् तदयंसद्यःशौचादिबोधकसम
स्तांस्वल्कार्थः । संमर्द्धइतानांशस्त्रान्यकलहमृतानांराज्ञाइतानांगोब्राह्मणार्थजलपंकादिमग्नानांसंग्रामेशस्त्रसंमुखइतानांमरणांति
केकाम्येकर्मणिप्रयादौप्रायश्चित्तेचशस्त्रजलाग्निश्वापदादिभिर्मृतानांचसद्यःशौचम् । सकलस्यापिराजाज्ञयासद्यःशौचं । ब्राह्मणार्थे
गवाथेचदंढेनविपन्नानांसंग्रामेचदंढेनविपन्नानांबंदीकृतानामृतानामेकाहोरात्रमशौचं । लघुडसंग्रामेपराहमुखइतस्यत्रिरात्रमशौचं ।
पराशरः । उपसर्गमृतेचैवसद्यःशौचंविधीयते । एतच्चप्रचुरोपसर्गोपद्रवसन्नियतविषयमितिभाति । उपसर्गमरणसंपूर्णशौचस्याप्रामाणि
कव्यवहारविषयत्वात् । तथाच । आपद्यपिचक्रघ्रायामित्यत्रसद्यःशौचेऽत्यंतदुर्भिक्षेऔपसर्गिकात्यंतमरणादिपीडयांनांशौचमि
तिहारलताकारआहंस्म । तथाचदक्षः ॥ स्वस्थेकालेत्विदंसर्वमृतकंपारिकीर्तितम् । आपद्रतस्यसर्वस्यमृतकोपिनमृतकम् ।

यत्पुण्यतइत्युपसर्गइत्यबद्धिर्भूतोपसर्गमरणेसद्यः शौचं व्रणपाकपरंपरयामरणेसंपूर्णशौचमिति । व्याख्यातकौशित् । तन्मतेऽबद्धि
र्भावेऽपसर्गस्याज्ञानमबद्धिर्भावेच व्रणपाकपूर्वावस्थायांमरणेऽनध्यवसायएवस्यादितितद्विभावेनीयम् । अथसर्पिंडाद्यशौचम् । तत्रबृह
स्पतिः । दशहनेसर्पिंडास्तुशुध्यंतिप्रेतसूतके । त्रिरात्रेणसकुल्यास्तुस्नात्वाशुध्यंतिगोत्रजाः । सर्पिंडाः सप्तपुरुषावधयः स्ववंश्याः सकुल्या
दशपुरुषावधयः । तदूर्ध्वगोत्रजाः । प्रेतसूतकेप्रेतसूतकेचेत्यर्थः मनुः । गुरोः प्रेतस्यशिष्यस्तुपितृमेधंसमाचरेत् । प्रेतद्वारेः समंतत्र
दशरात्रेणशुध्यति । अस्यार्थः यः शिष्योवेदाध्वेतांगुरुकुलेतिष्ठंगुरोः संस्कारं करोति । सदशरात्रेणशुध्यति । गुरुलक्षणमाह । अल्पंवाबहु
वायस्यश्रुतस्योपकरोति यः । तमपीदृशंविद्यादिति । श्रुतस्याध्ययनंतस्यवेदविषयस्योपकरोतीत्यर्थः । त्र्यहमित्यनुवृत्तोगौतमः । आचा
र्यतत्पुत्रस्त्रीयाज्यशिष्येषुचैवमिति । आचार्य्यउपनयनपूर्वकसांगवेदाध्यापकस्तस्मिन्तत्पुत्रेचमृतेतत्पत्न्यांचमृतायांशिष्यस्यात्रिरात्रम
शौचं । ज्योतिष्टोमादियागंकुर्वंतोयस्यंसर्वदाआर्त्विज्यंक्रियतेसयाज्यः तस्मिन्मृतेसतिःक्रात्विजांत्रिरात्रमशौचंशिष्यस्योपनीयसांगवेदम
ध्यापितस्यगुरुकुलस्थितस्यैवमरणेआचार्य्यस्यत्रिरात्रमशौचम् । मनुः । त्रिरात्रमाहुराशौचमाचार्य्यंसंस्थितेसाति । तस्यपुत्रेचप
त्न्यांचदिवारात्रमितिस्थितम् । दिवारात्रमहोरात्रमित्यर्थः । एतच्चाहोरात्रंशौचंशिष्यस्यनिवृत्ताध्ययनस्याचार्य्यपत्नीपुत्रयोरपिमरणे
ज्ञेयम् । अधीयानस्पतुतयोरपिमरणेत्रिरात्रंगौतमोक्तं । बृहस्पतिः । त्र्यहंमातामहाचार्य्यश्रोत्रियेष्वशुचिर्नरः । मातुलेपक्षिणीरात्रिःशिष्य
त्विग्नान्धवेषुच । अश्रोत्रियेत्वहःकुंत्समनूचानेतथागुरौ । मृतेराजनिसज्योत्रियस्यस्याद्विषयोस्थितिः ॥ श्रोत्रियएकशाखाध्येता । ए
कांशाखामधीत्यश्रोत्रियइतिबौधायनवचनात् । तस्मिन्स्वगृहेमृतेस्वगृहपतेस्त्रिरात्रमशौचम् । तथांगिराः । गृहेयस्यमृतःकश्चिदसर्पि

६: कथंचन । तस्याप्यशौचविज्ञेयं त्रिरात्रमिति निश्चयः अत्रासपिण्डः श्रोत्रियः अश्रोत्रिये त्वसपिण्डे स्ववेदमनिमृते एकाहोरात्रम् । तथा चैक-
रात्रमित्यनुवृत्तो विष्णुः । असपिण्डे स्ववेदमनिमृत इति अत्रासपिण्डोऽश्रोत्रियः । मातुले पक्षिणीति मातुः सहोदरे भ्रातरि शिष्येऽपि गृ-
हकुलान्निवृत्ताध्ययने मृते पक्षिणीति कृत्वा उपनीय वेदे कदेशमध्यापितेऽनुपनीयसंपूर्णवेदमध्यापिते च स्वगृहे मृते शिष्ये चाचार्यस्य पक्षिणी-
ऋत्विजिमृतेऽन्यमानस्य पक्षिणी बांधवो मातृष्वस्रेयादिरग्रे वक्ष्यते तन्मरणोपपक्षिणी । पक्षिणी तु पूर्वापरदिनसाहितारात्रिः पूर्वापररात्रिसहितं
दिनं वा । अश्रोत्रिय इत्यादि । अश्रोत्रिये च स्वगृहे मृतेऽहः कृत्स्नमहोरात्रं व्याप्य अनूचानः सांगवेदाध्येता तस्मिन्नेकग्रामे मृते गुरौ अल्पा-
ध्यापके मृते एकमहोरात्रम् । एवमेव हारलता । मृते राजनिस्वतंत्रे तद्देशाधिपे सज्योतिः । दिवामरणे दिनमात्रं रात्रौ मरणे रात्रिमात्रमशौचं प्रजाना-
मित्यर्थः । गौतमः । पक्षिणीमसपिण्डे योनि संबंधे सहाध्यायिनि असपिण्डे समानोदके दशमपुरुषादूर्ध्वं ज्ञायमानजन्मनामिके मृते पक्षिणी-
सहाध्यायिनि च एकस्माद्गुरोः सह वेदमधीयान एव विनष्टे पक्षिणी । अन्यत्रैकाहः । योनि संबंधे मृते पक्षिणी । योनि संबंधाश्च मातृष्वसृपितृष्वसृ-
मातुलमातुलानीमातुलपुत्रमातृष्वस्रेयपैतृष्वस्रेयदोहित्रभगिनीभागिनेयाः श्वश्रूश्च गुरौ च तथा च यम इत्यनुवर्त्यमिताक्षराकारः । श्वशुर-
योश्च भगिन्यां च मातुलान्यां च मातुले । पित्रोः स्वसरितद्वयपक्षिणी क्षपयो त्रिशाम् । तथा मातुलेश्वशुरे मित्रे गुरौ गुर्वङ्गनामुच । अशौचं पक्षिणी-
रात्रिमृतामातामहीयदि । तथा । संस्थिते पक्षिणी रात्रिर्दोहित्रे भगिनी सुते । अत्र श्वश्रूश्च गुरोर्मरणे पक्षिण्यशौचं निर्गुणजामातृविषयमित्रे-
च स्वगृहे मृते पक्षिणी । गुरुरत्र उपनीय किंचिद्वेदाध्यापकः । अनुपनीये कशास्त्राध्यापकश्च तादृशगुरोः पत्नी गुर्वङ्गना तयोर्मृतयोः पक्षिणी ।
जाबालः । समानोदकानां त्र्यहंगोत्रजानामहः स्मृतं । मातृबंधौ गुरौ मित्रे मंडलाधिपतौ तथा । गुरुर्वात्र वेदांगाध्यापकः । मातृबंधवाः

परिभाषिताः । मातुःपितृष्वसुः पुत्रा मातुर्मातुःस्वसुःसुताः । मातृमातुलपुत्राश्चविज्ञेयामातृबांधवाः ॥ तेषुमृतेष्वेकाहः । मंडलाधिपतौ
 राजनिमृतेएकाहः । बोधायनः । त्रिरात्रमहोरात्रमेकरात्रमिति कुर्वति । आचार्योपाध्यायतत्पुत्रेषु त्रिरात्रमृत्विजामपि । शिष्यसतीर्थ्य
 सत्रहं चारिषु त्रिरात्रमेकरात्रमिति कुर्वति यथासंख्यमन्वयः । उपाध्यायोऽत्रयत्किंचिदध्यापकः । ऋत्विजांचेति सतम्यर्थे पृथी । ऋत्विशु
 मृतेष्वित्यर्थः । एतच्च यजमानगृहएवमृतेषु त्रिरात्रं यजमानमन्यज्ञेयम् । शिष्येऽपि गुरुकुलमृते त्रिरात्रं । सतीर्थः समानगुरुकः ।
 सत्रहं चारीसंमानाचार्यः । एकरात्रपदमुभयत्र दिनमात्रं रात्रिमात्रं चालक्षयति । शुष्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः । आचार्य्येमा
 तामहेऽतीते त्रिरात्रेण । अनौरसेषु पुत्रेषु जातेषु चमृतेषु च । परंपूर्वासुभार्यासु सूतासु चमृतासु च ॥ आचार्य्यपत्नीपुत्रोपाध्यायमातुलश्च
 शुरश्चश्चाशुषसहाध्यायि शिष्येषु चैकरात्रेण स्वं देशराजनिच । अनौरसेषु औरसं वर्जायेत्वा एकादशविधपुत्रेषु जातेषु मृतेषु च त्रिरात्रं
 परंपूर्वासु पूर्वपरिगृहीतासु भार्यासु त्रिरात्रं । अत्र यद्यपि दं त्रिरात्राभिधानं त्रैवर्णिकविषयमिति रत्नाकरशुद्धिविश्वयोर्व्याख्यानंतथापि वि
 शेषानां भिधानां सर्ववर्णविषयतया सर्वप्रामाणिकानुमतत्वाच्चातुर्वर्ण्यतासाधारणमेव विज्ञेयं । हारलतादिष्वपि विशेषोक्तः । आचार्य्य
 शब्दः पत्नीपुत्रयोर्विशेषणम् । उपाध्यायो यत्किंचिदध्यापकः । मातुलादयः प्रसिद्धाः । सहाध्यायिवैदेकदेशसहाध्येतासंपूर्णवेदे सहा
 ध्यायिनिवृत्ताध्यायिनश्च । शिष्योऽन्योपनीतो वेदसांगमध्यापितः । स्वदेशराजः स्वकर्मस्थः । एतेषु मृतेषु एकरात्रं मातुलोऽत्र
 मातृवैमात्रेयः । मातुः सोदरे पक्षिणी । मातुलादिषु स्वगृहमृतेषु त्रिरात्रं । तथाच प्रचेताः मातृष्वसृमातुलयोः श्वश्च शुरयोर्गुरोः ऋ

त्विजिचोपरतेत्रिरात्रम् । याज्ञवल्क्यः । अनोरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतासुच । निवासराजनिप्रेतेतदहःशुद्धिकारणम् ॥ अनो
 रसाःपुत्राःअसवर्णाःभार्याश्वासवर्णाःसवर्णेषुपुत्रेषुसवर्णभार्यासुचत्रिरात्रम् । तथाचशंखः । अनोरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतास्व
 पि । परपूर्वासुचस्त्रीषुत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्रभार्यास्वन्यगतासुत्रिरात्रंसजातीयोत्कृष्टजातीयपुरुषांतरासुमृतासुप्रसूतासुच
 विज्ञेयम् । अपकृष्टजातीयगमनेमहापातकित्वादशौचाभावादितिहरलता । एवमेवमिताक्षरापि । तथाचशंखलिखितौ । अन्यपूर्वा
 सुभार्यासुकृतकेषुसुतेषुच । नानध्यायो नोदकक्रिया । अत्रअन्यपूर्वाभार्यासतीपुनरधमजातीयगाकृतकःपुत्रोऽशास्त्रीयःकल्पितस्तयो
 मृतयोर्नाशोचनोदकक्रियाइतिरत्नाकरः । ब्रह्मपुराणे । आदावन्यस्यदत्तायांकुत्रचित्पुत्रयोर्द्वयोः । पितुर्यत्रत्रिरात्रस्यादेकंतत्रस
 पिंडनम् ॥ एकामाताद्वयोर्यत्रपितरौद्वौचकुत्रचित् । तयोः स्यात्सूतिकादैक्यंमृतकाद्वापरस्परम् । अस्यार्थः । आदौप्रथममन्येन
 विवद्वितातेनैवजन्तपुत्रायदाअन्यमाश्रितातेनापिजनितापुत्रोभवतितदाद्वयोरपिपुत्रयोर्मरणेप्रसवेचद्वितीयपितुस्त्रिरात्रम् । एवंविधेच
 विपयेतत्सपिंडानामेकरात्रम् । एकामाताइत्यादि एकमातृकभिन्नपितृकयोःपुत्रयोर्मध्येएकस्यप्रसवेमरणेचेतरस्यमातृजात्युक्तमशौ
 चम् । परपूर्वास्वन्यगतासुचभार्यासुअनोरसेषुपुत्रेषुचयत्प्रतियोगिकभार्यात्वयत्प्रतियोगिकंपुत्रत्वंतस्यैवव्यवहाराशौचम् । भार्यापुत्रशब्दयोः
 संबंधिशब्दत्वात्सपिंडानांत्वशौचाभावः । अतएवमिताक्षरायांप्रजापतिः । अन्याश्रितेषुदारेषुपरपत्नीसुतेषुच । गोत्रिणः स्नानशुद्धाःस्यु
 स्त्रिरात्रेणैवतत्पिता ॥ तदयंसमस्तप्रकरणार्थः । सपिंडमरणेदशरात्रम् । अष्टमपुरुषादारभ्यदशमपुरुषंयवत्सकुल्यमरणेत्रिरात्रंतदूर्ध्वज्ञा
 यमाननामजन्मपरंपराकेज्ञातिमरणेपक्षिणी । अज्ञायमाननामजन्मपरंपराकेअस्मद्गोत्रजइत्येवमाकारमात्रज्ञानगोचरमृतेस्नानमात्रं । आचा

यमरणे तत्संस्कारकतुः शिष्यस्य दशरात्रम् । यदि संस्कारं करोति तदा शिष्यस्य त्रिरात्रम् । आचार्य्यपत्न्यां मरणे आचार्य्यपुत्रमरणे च
 रुक्मलस्थितस्य शिष्यस्य त्रिरात्रम् । गृहस्थितशिष्यस्य तयोर्मरणे एकरात्रम् । उपनीय किंचिद्देदाध्यापकेऽनुपनीयसंपूर्णवेदाध्यापके च
 रोमृते पक्षिणी । तथा विधगुरुपत्न्यां च मृतायां पक्षिणी । यत्किंचिदध्यापके उपाध्याये मृते एकरात्रम् । उपाध्यायपत्न्यां च मृतायामेकरात्रम् ।
 उपाध्यायपुत्रे च मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । आचार्य्यगृहस्थितशिष्यमरणे आचार्य्यस्य त्रिरात्रम् । उपनीयवेदैकदेशमध्यापितस्यानु
 पनीयसंपूर्णशास्त्रमध्यापितस्य एकाहोरात्रं । वेदसहाध्यायिनि मृते इतरस्य पक्षिणी । यत्किंचित्पाठसहाध्यायिनि मृते एकरात्रं ॥ समानब्र
 ह्मचर्य्ये एकस्मादधीयाने मृते इतरस्य एकरात्रं समानब्रह्मचर्य्ये भिन्नादुरधीयानेऽपरस्य एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । संनिधिवासिनि मित्रे
 स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अन्यस्मिन् मित्रे स्वगृहमृते पक्षिणी । अन्यत्र मृते मिते एकरात्रं । श्रोत्रिये स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अश्रोत्रि
 येऽगृहमृते एकरात्रं । एकग्रामे श्रोत्रिये मृते ग्रामवासिनामेकरात्रं । यजमानस्य स्वगृहमृते ऋत्विजि त्रिरात्रं । अन्यत्र मृते एकरात्रं ।
 सदायां ज्येयजमाने मृते याजकस्य त्रिरात्रं । मातामहे मृते दौहित्रस्य त्रिरात्रं । मातामह्यां मृतायां पक्षिणी । मातुले मातृष्वस्रे ये मातुलपुत्रे दौहि
 त्रे भागिने ये च मृते पक्षिणी । भगिन्यां मातुलान्यां मातृष्वसरे च मृतायां पक्षिणी । मातुले मातृष्वस्रे ये मातुःपैतृष्वस्रे ये मातुर्मातृष्वस्रे ये मातुर्मा
 तुलपुत्रे श्वशुरे श्वश्र्वांश्यालके च मृते एकरात्रं । निर्गुणजामातुः श्वश्रूश्च शुरमरणे पक्षिणी । स्वगृहमृते मातुलेश्वशुरे गुरोः स्वगृहमृतायां
 मातृष्वसरे च त्रिरात्रं । स्वतंत्रे राजनि स्वकर्मस्थे मृते एकाहोरात्रं प्रजानाम् । अस्वकर्मस्थे राजनि मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । क्षेत्रजादि
 प्वेकादशपुत्रेषु जातेषु मृतेषु न मातापित्रोस्त्रिरात्रं । क्षेत्रजादीनामपि मातापितृमरणे त्रिरात्रं । परपूर्वांस्तु अन्यगतास्तु च भार्यास्तु मृतास्तु प्रसूता

सुचत्रिरात्रं । एकमातृकयोर्भिन्नपितृकयोर्भ्रात्रोः परस्परं जननमरणयोः स्वमातृजात्युक्तसंपूर्णाशौचं तयोर्मरणे प्रसवे चापितुस्त्रिरात्रं । तत्सर्पिडानां तयोर्मरणे एकरात्रमशौचं भवति । हीनवर्णगामिनीषु भार्यासु त्वशौचाभावः । अथ निर्हाराद्यशौचं । अंगिराः । यः कश्चिन्निर्हरे त्प्रेतमसर्पिडः कथंचन ॥ स्नात्वा स वैलः स्पृष्ट्वाग्निं तस्मिन्नेवाहिं शुष्यति । निर्हरेद्वह्निं येत् । इदं च धर्मबुद्ध्यानाथप्रेतवह्नेशौचं । पराशरः । अनाथब्राह्मणप्रेतयेहरंति द्विजातयः । पदे पदे यज्ञफलमानुपूर्व्यामुवांति ते । न तेषामशुभं किंचित्पापं वा शुभकर्मणा । जलावगाहनात्तेषां सद्यः शौचं विधीयते । प्रेतसंस्पर्शसंस्कारैर्ब्राह्मणो नैव दुष्यति । वोढाचाप्यग्निं दाता च सद्यः स्नात्वा शुचिर्भवेत् । संस्कारोऽत्र प्रेतप्रसाधः । अग्निदानस्य पृथगुपादानात् । पैठीनसिः । असंबन्धिद्विजान्वदित्वा च सद्यः शौचम् । संबन्धे त्रिरात्रं सद्यः शौचं धर्मबुद्ध्या दाहादौ संबन्धे सति त्रिरात्रं । मातुलमातृपुत्रेणादीनां येषां मरणे अशौचत्वमुक्तं तेषां दाहादौ त्रिरात्रमशौचं । तंच मातुलादयो व्यवस्थायां लिखति मनुः । अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव च । स्नात्वा स वैलः स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राश्य विशुष्यति ॥ ज्ञायनुगमने अग्निस्पर्शघृतप्राशनमात्रमपि कंविधीयते । अशौचंतु यथोक्तमेव । कूर्मपुराणे । अमर्पिडं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बंधुवत् । अशिन्वा च स होषित्वा दशरात्रेण शुष्यति ॥ यद्यत्र नास्ति तेषां त्रिरात्रेण ततः शुचिः । अनदन्नन्नमहैव न वेत्तस्मिन् गृहे वसेत् ॥ सोदरेष्वेतदेव स्यान्मातुरासेषु बंधुषु । निर्हृतेति निर्हाराद्युपलक्षणं वाक्यान्तरे वदनादावपितुल्याशौचविधानात् । गृहवासाभावे तदन्नभोजने यथा त्रिरात्रं तथा भोजनाभावे तद्गृहवासेऽपि त्रिरात्रंतुल्यं यायात् । एतच्च सर्वं निर्हरेण द्यशौचं ब्राह्मणनिर्हरेणादौ ब्राह्मणस्यैव । अन्यत्र विशेषो वक्ष्यते । कुराणे । यस्तैः सदाशनं कुर्याच्छयनादीनि चैव हि । बांधवो वा परो वा पितृदशादेन शुष्यति ॥ आदिपदमालिगेनांगसंवाहनादिपरं ॥ दशाहं । पलक्षणं ॥ तदाशौचापगमेन शुष्य

तीत्यर्थः । तथा यस्तेषामन्नमश्रातिसकृदेवापिकामतः । तदशौचेनिवृत्तेसौस्नानंकृत्वाविशुध्यति ॥ तेषांब्राह्मणादीनामशौचेयः सकृदपि
 कामतोषुद्विपूर्वमश्नातिसयज्जातीयाशौचात्रभुंक्तेसतज्जातीयाशौचापगमेशुध्यति । शेषेचस्नानं । प्रमादतस्तुभोजनेकृतेनदोषः । दुर्भिक्षबु
 द्विपूर्वकेभोजनेविशेषमाह । यावत्तदन्नमश्रातिदुर्भिक्षोपहतो नरः । तावंत्यहान्यशौचंस्यात्प्रायश्चित्तंततश्चरेत् ॥ प्रायश्चित्तंचात्रत्रिरा
 त्रंदुग्धपानमात्ररूपं । तथाचांगिराः । ब्रह्मक्षत्रविंशभुक्त्वानदोषोस्त्यग्निहोत्रिणां ॥ सूतकेशावआशौचेचास्थिसंचयनात्परम् ॥
 अन्नसत्रप्रवृत्तानामाममन्नमगार्हितं । भुक्त्वापक्त्वान्नमेतेपांत्रिरात्रंतुपयःपिबेत् ॥ ब्राह्मणादीनांत्रयाणामग्निहोत्रिणांसूतकेशिद्वान्नमोजने
 दोषाभावः । मरणाशौचेत्वस्थिसंचयानंतरंतत्सिद्धान्नभोजनेदोषाभावः । अनग्निनामन्नसत्रप्रवृत्तानानियमपूर्वकंप्रात्यहिकान्नदा
 यकानामामात्रेदोषाभावः । सिद्धान्नेषुभुक्तदोषएव ॥ तत्रत्रिरात्रंदुग्धमात्रपानंप्रायश्चित्तं । पयःपदंदुग्धपरमितिहारलता । अशौचितुत
 त्जात्युक्तमेवाशौचात्रभोजनेवांक्यातराक्तं । कूर्मपुराणे । दशाहेनशवस्पर्शोऽसर्पिडस्तुविशुध्यति । यदिनिर्दहतिप्रेतंप्रलोभाक्रां
 तचेतनः । दशाहेनद्विजः शुद्ध्येद्वादशाहेनभूमिपः । अर्द्धमासेनवैश्यस्तुशूद्रोमासेनशुद्ध्यति ॥ यद्रात्रेणाथवाशुद्धिस्त्रिरात्रेणाथवा
 पुनः ॥ अत्रचषट्त्रयमशौचमापत्कालेमूलेनदाहेकृतेअत्यन्तापत्कालेदाहेकृतेत्रिरात्रमिति विभागः । मनुः । अवरश्चेद्रवर्णमवरंवाव
 रोयादि । अशौचेसरूपशेत्स्नेहात्तस्याशौचेनशुद्ध्यति ॥ अवरोहीनजातिः ॥ वरः सृष्टृजातिः । सयदिस्पृशेद्दहनार्थेनस्यशवस्य
 यज्जातीयः शवस्तज्जात्युक्तेनाशौचनाशौचेकालेनशुद्ध्यतीत्यर्थः । पराशरः । प्रेतीभूतंतुयः शूद्रंब्राह्मणोज्ञानदुर्बलः । अनुमच्छेत्री
 यमानीत्रिरात्रमंशुचिर्भवेत् ॥ याज्ञवल्क्यः । ब्राह्मणेनानुमंतव्योनतुशूद्रः कथंचन । अनुगम्याभिसिन्नात्वाऽग्निस्पृष्ट्वाघृतभुक्छुचिः ॥

1941

विषय

119412

[illegible]

विशुध्यति ॥ सचेलस्नानमन्येषामकृतेऽप्यस्थिसंदये । कृतेतुकेवलंस्नानंक्षत्रविदुद्रजन्मनाम् ॥ अस्थिसंचयनादूर्ध्वमहोरात्रेणशुध्यति । अनस्थिसंचितेशूद्रेब्राह्मणारौतिचेज्जडः ॥ ततःस्नातःसचेलस्तुशुध्येतुंदिवसेस्त्रिभिः ॥ सचेलस्नानमित्यादिनाऽकृतेऽप्यस्थिसंचये ॥ यन्मन्येषांक्षत्रियादीनांशूद्रेमृतेऽश्रुपातनेसचेलंस्नानमुक्तंतत्तद्दृढगमनाभावपक्षेऽन्यथाद्वयहःक्षत्रविशोः । एकाहः शूद्रस्यपूर्वोक्तः । कूर्मपुराणे । अस्थिसंचयनादूर्ध्वमहोरात्रेणशुध्यति । अन्यथाचैवसज्योतिर्ब्राह्मणेस्नानमेवच ॥ इदमेकाहविधानंगुणवत्क्षत्रवैश्ययोः ॥ मृतयोरश्रुपातैर्नविप्रस्यगुणहीनयोः ॥ तयोर्मरणेअश्रुपातनेद्वितीयेऽहानिपूर्णेसंध्यापर्यन्तेनब्राह्मणः शुध्यति । अस्थिसंचयादित्यादिवाक्येनपूर्वोक्तेन । अन्यथेतिअस्थिसंचयनेकृतेसज्योतिर्यदिवाऽश्रुपातनंतदादिनातेनयदिरात्रौतदारात्र्यन्तेनशुद्धिरित्यर्थः । शुध्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः । सर्वस्यैवप्रेतस्यबांधवैः सदाश्रुपातेकृतेस्नानेनाकृतेऽस्थिसंचयनेसचेलस्नानेनाचमनेनचविप्रस्यशुद्धिः । इदंतद्दृढगमनाभावपक्षेज्ञेयम् । तदयंप्रकरणार्थः । असर्पिडेमृतेब्राह्मणेतद्दृढगत्वातद्वंधुभिः सदाश्रुपातमस्थिसंचयनात्पूर्वकृत्वासचेलस्नानेनाचमनेनचशुद्धिर्ब्राह्मणस्य अस्थिसंचयनानंतरंस्नानमात्रेण । क्षत्रियेमृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वरोदनेविप्रस्यद्व्यहनेवैश्येऽपिद्व्यहने । अस्थिसंचयनादूर्ध्वक्षत्रियेवैश्येचदिनमात्रंरात्रिमात्रंवा । शूद्रेमृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वरोदने विप्रस्यत्रिरात्रं । अस्थिसंचयेएकाहोरात्रं । क्षत्रियेवैश्येमृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वक्षत्रियेवैश्ययोरश्रुपातेसचेलस्नानम् । अस्थिसंचयनंतरंस्नानमात्रं । शूद्रेमृतेक्षत्रियेवैश्ययोरस्थिसंचयनात्पूर्वद्व्यहने । तदनंतरंदिनमात्रेणरात्रिमात्रेणवा । शूद्रेमृतेशूद्रस्याश्रुपातेऽस्थिसंचयनात्पूर्वमेकाहने । तदनंतरंसचेलस्नानेन । यदितुमृतगृहगमनंकृत्वेवाश्रुपातयतितदासर्वस्मिन्वर्णेष्वस्यस्थिसंचयनात्पूर्वसचेलस्नानेन । तदनंतरंस्नानमात्रेणशुद्धिः । इतिनिर्द्धारद्यशोचं । अथानशोचिनः । तत्रप्रचेताः । कारवः शिल्पिनो

वेद्यादासीदासास्तथैवच । राजानोराजभृत्याश्चसद्यःशौचाःप्रकार्तिताः । कारवः शूर्पकारादयः । शिल्पिनश्चित्रकाररजकादयः । वैद्याश्चिकि
 त्सकाः । दासीदासाःकर्मकराः । राजानोभूपतयः । राजसेवकाः । एतेसद्यःशौचाःसद्यस्तक्षणादेवशौचंशुद्धियेषांएवंभूताभवन्ति । एतेषा
 मशौचंनभवत्येवेत्यर्थः । अरिसःप्रकरणेरुद्यःशौचशब्देनाशौचाभावएवोक्तइति । शुद्धिर्बिबरत्नाकरौ । अयंचाशौचाभावः कारुप्रभृती
 नाप्रतिनियतएवस्वशिल्पादौकार्येअस्पृश्यत्वंप्रतिषेधरूपोज्ञातव्यः । न तु सर्वेषुदानश्राद्धादिधर्मकृत्येष्वशौचाभावः । तथाचविष्णुः । अ
 शौचंनराज्ञंराजकर्मणिन व्रतिनांव्रतेनसत्रिणांसत्रेनकारुणांस्वकर्मणिनराज्ञामाज्ञाकारिणानंदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः । पूर्वसंभृतयोः व्रति
 नाभ्यरब्धव्रतानांसत्रिणांदानेकृतसंकल्पानांदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोः प्रारब्धयोः । एवंचकर्मविशेषेअशौचाभावविधेरन्यत्रसं
 ध्यावंदनादिकादृष्टकर्मणिस्वस्वजात्युक्तमेषामशौचमवातिष्ठते । छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः । नत्यजेत्सूतकेकर्मब्रह्मचारीस्वयंक
 चित् । नदीक्षणात्परंयज्ञनेकृच्छ्रादितपश्चरन् । पितर्यपिमृतेनैषांदोषोभवातिकर्हिचित् । अशौचंकर्मणोन्तेरयात्रयहंवाब्रह्मचा
 रिणं । सूतकमितिमृतकस्याप्युपलक्षणं । ब्रह्मचारीसूतकेअशौचेस्वकर्मब्रह्मचर्याश्रमविहितंनत्यजेत् । यज्ञेदीक्षणात्परंदीक्षणीयेष्टेरनं
 तरमशौचेसतिस्वकंकर्मनत्यजेत् । याज्ञिकः दीक्षणात्पूर्वत्वशौचेवृत्तेयज्ञेप्यशौचमवातिष्ठतएवेत्यर्थः । तपस्वीकृच्छ्रादितपश्चर
 न्स्वकंकर्मनत्यजेत् । एतदप्यशौचाभावविधानंतत्तत्कर्मविषयमेवकर्मन्तरेत्वशौचमेव । एषांकर्मणोन्तेब्रह्मचर्यदीक्षात्तपो
 रूपस्यान्तेअवसानेस्वजात्युक्तमशौचंभवाति । ब्रह्मचारिणःपुनःपित्रोरपिमरणेव्रतचर्यावसानेअहमेवाशौचंभवाति । यदाह
 मनुः । आदिष्टोनोदकंकुर्यादाव्रतस्यासमापनात् । समाप्तेतूदकंकुर्यात्त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ आदिष्टमादेशोगुरोर्मादिवासुषु

प्याइत्यादिकोअस्यास्तोत्यादिब्रह्मचारी । ब्रह्मपुराणे । गृहीतमधुपर्कस्ययजमा । ऋक्विजः । पश्चादशौचोपातीतेनभषोदेति
 निश्चयः ॥ एवंचमधुपर्कग्रहणात्पूर्वमशौचोपनिपाते अशौचंभवत्येवेत्यर्थः । तथा । गृहीतनियमस्यापिनस्यादन्यस्यकस्य
 चित् । निमंत्रितेषुविप्रेषुप्रारब्धेऽथार्द्धकर्मणि ॥ तथा । नैष्ठिकस्याथवान्यस्यभिक्षार्थप्रस्थितस्यच । वानप्रस्थस्यवान्यत्रसा
 धिकारस्यसर्वदा ॥ प्रतिग्रहाधिकाराच्चनिवृत्तस्यनविद्यते । नैष्ठिकस्य नैष्ठिकब्रह्मचारिणः यावज्जीवब्रह्मचारिणः । अन्यस्यचतुर्था
 श्रमिणःअश्मेचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । उपकुर्वाणस्यतुब्रह्मचारिणोगृहस्थस्यचाशौचिभिक्षाग्रहणेदोषः । वानप्रस्थस्यअन्यत्रव
 नादयत्रग्रामेसाधिकारस्यभिक्षाधिकारिणोऽशौचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । अन्यस्यापि सर्वप्रतिग्रहनिवृत्तस्यभिक्षामात्रवृत्तेरशौ
 चिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । जाबालः । ब्रह्मचारिणिभूपेच यतौशिल्पिनिदीक्षिते । यज्ञेविवाहेसत्रेचसूतकंनकदाचन ।
 अत्रयतेःसंन्यासिनएवात्यन्तमशौचाभावः । अन्येषांकालविशेषकार्यविशेषेचाशौचाभावोवाक्यान्तरात् । ब्रह्मपुराणे । अपिदात्
 गृहीत्रोश्चसूतकेमृतके तथा । अविज्ञाते नदोषःस्याच्छाब्दादिषुकदाचन ॥ विज्ञातेभोक्तुरेवस्यात्प्रायश्चित्तादिकं क्रमात् ।
 विज्ञातेऽशौचंसतियोभुंकेतस्यभोक्तुःप्रायश्चित्तमित्यर्थः । तथा । भोजनाद्धेतुसंभुक्तेविप्रेर्दातुर्विपद्यते । यदाकश्चित्तदो
 षिच्छिष्टशेषंत्यक्त्वासमाहिताः ॥ आचम्यपरकीयेनजलेनशुचयोद्विजाः । विप्रेःभोजनाद्धेतुसंभुक्तेसतिदातुःकश्चिद्विपद्यतेप्रियेत
 तदभुक्तशेषंत्यक्त्वाद्विजाः परकीयेनजलेनाचम्यशुचयोभवन्तीत्यर्थः । विपत्तेरुपलक्षणतयाप्रसवेप्येवंज्ञेयम् । तथा ।
 विवाहयज्ञयोर्मध्येसूतकेसतिचांतरा । शेषमंत्रपरैर्देद्यादातृन्भोक्तृश्च न स्पृशेत् ॥ परैर्देयादिति विवाहेयज्ञेचप्रवर्तमानेमध्ये

मृतके मृतके च पतिते. शेषमन्नमपरः परद्वारादापयेत् । एवं सति दातृन् भोक्तृन् न स्पृशेदोष इति शेषः । तथा । दानैर्विवाहे यज्ञे च सं
 ग्रामे देशविप्लवे । आपद्यपि च कष्टायां सद्यः शौचं विधीयते ॥ दानेतुल्यपुरुषदानादौ । विवाहे चारब्धे देशविप्लवेऽथ भङ्गे चाशौचाभावः । संग्रामे
 मृतस्यान्येषां सद्यः शौचं भवति । कष्टाया मापदि ग्रासाभावेन प्राणनाशे संभाव्यमाने प्रतिग्रहे कर्तव्ये मृतकं न भवतीत्यर्थः । यमः । दैवे भये
 समुत्पन्ने प्रधानांगे विनाशिते । पूर्वसंकल्पिते चार्थे तस्मिन्नाशौचमिष्यते ॥ दैवे भये दुर्भिक्षोपसर्गमरणादौ जाते प्रधानांगे नृपतौ परबलेन
 नाशिते राशौ पंश्वे सत्यशौचं स्वस्वजात्युक्तं न भवतीत्यर्थः । पूर्वसंकल्पितं यत्किंचित्पुष्करिण्यादि धर्मकार्यमशौचात् पूर्वमारब्धं तत्र
 सर्वत्र जनने मरणे सत्यशौचं न भवतीत्यर्थः । अत्र च समस्त एव प्रकरणे तत्कार्यविशेषे एवाशौचाभावो न सर्वकार्ये अशौचाभाव इत्यवधात्
 व्यम् ॥ इति रुद्रधरकृतौ शुद्धिविवेके जन्ममरणयोः शुद्धिपरिच्छेदः ॥ अथाधिकारिणः । तत्र मरीचिः मृते पितरि पुत्रेण क्रियाः
 कार्याः प्रयत्नतः । बहवः संयुर्यदा पुत्राः पितुरेकत्र वासिनः ॥ सर्वेषां तु मृतं कृत्वा ज्येष्ठेनैकेन यत्कृतम् । द्रव्येण चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् ॥
 पुत्रेण द्वादशविधपुत्रेण । तत्रापि ज्येष्ठस्य प्रशंसा । यदितु तस्य क्षतादिनाऽनधिकारस्तदानीयतकालकर्तव्येषु प्रेतश्राद्धेषु कनिष्ठस्याप्यधि
 कारः । तत्राप्यौरसस्य मुख्यतयाधिकारः । तदभावे पुत्रिका पुत्रस्य तयोर्भावे क्षेत्रजादीनामाधिकारः । पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तराणां । तथा च
 मनुः । आज्यं विना यथा तैलं सद्भिः प्रतिनिधिः स्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तु पुत्रिकोरसयोर्विना । पुत्रलक्षणमग्रे वक्ष्यते । उग्रहारीतः ।
 सापिण्डी करणं यावत् प्रेतश्राद्धानि षोडश । पृथङ् नैव सुताः कुर्युः पृथङ् द्रव्यमपि क्वचित् ॥ छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।
 पितामहः पितुः पश्चात्पंचवं यद्विगच्छति । पौत्रेणैकादशाहं दिकर्तव्यं श्राद्धं षोडशम् ॥ नैतत्पौत्रेण कर्तव्यं पुत्रवांश्चेत् पितामहः ।

विष्णुपुराणे । पुत्रः प्रोत्रः प्रपौत्रो वा तद्वद्वा भ्रातृसंततिः । सर्पिडसंततिश्चापि क्रियादोनृपजायते ॥ एषामभावे सर्वेषां समानोदकसंततिः । मातृ
पक्षस्य पिण्डेन संबन्धो योजनेन च ॥ भ्रातृसंततिरित्यत्र भ्राता च तत्संततिश्चेति द्रष्टव्यम् । मातृपक्षस्य पिण्डेन संबन्धो मातृसर्पिडमातृपक्षस्य जले
न संबन्धो मातृपक्षसमानोदक इत्यर्थः । कुलद्वये पिचोच्छिन्ने स्त्रीभिः कार्या क्रियानृप । संघातान्तर्गतैर्वापि कार्या प्रेतस्य सत्क्रिया ॥ उच्छिन्नबन्धु
रिक्थाद्वाकारयेद्वनीपतिः । स्त्रीभिरिति ॥ यथा विध्यपरिगृहीताभिः संघातान्तर्गतैरिति विदेशं प्रास्थितानाम् । सार्थान्तर्गतैरित्यर्थः । उच्छिन्ना
बन्धवो यस्य स उच्छिन्नबन्धुस्तस्य रिक्थाद्धनात् । ल्यब्लोपे पंचमी । तेन सर्वबन्धुहीनस्य धर्मप्रदायकस्मोचेत् तद्वारा तदोर्ध्वदैहिकं कारये
दित्यर्थः । तथा । पूर्वाः क्रिया मध्यमाश्च तथा चैवोक्ताः स्मृताः । त्रिप्रकाराः क्रियाश्चेतास्तासां भेदान् शृणुष्व मे ॥ आदाहो द्वाया युधादिस्पर्शाद्य
न्ताश्च याः क्रियास्ताः पूर्वामध्यमामासिमास्येकोद्दिष्टसंज्ञकाः । प्रेते पितृत्वमापन्ने सपिण्डीकरणादनु । क्रियन्ते याः क्रियाः प्रोच्यन्ते तान्
पोत्तराः । तत्र विभागमाह स एव । पितृमातृसर्पिण्डैस्तु समानसलिलेस्तथा ॥ संघातान्तर्गतैर्वापि राज्ञा वा धनहारिणा ॥ पूर्वाः क्रियास्तु कर्तव्याः
पुत्राद्यैरेव पोत्तराः । दौहित्रैर्वानरश्रेष्ठकार्यास्तत्तन्येस्तथा । मृताहनि च कर्तव्याः स्त्रीणामप्युत्तराः क्रियाः । प्रतिसंवत्सरं यावदेकोद्दिष्टविधा
नतः ॥ अत्र पितृमातृसर्पिण्डादयः पूर्वाः क्रिया कुयुनोत्तरां मध्यमक्रियां त्वेषामनियमः पुत्राद्याभ्रातृसंततिपर्यन्ता एवोत्तरक्रियायामधिकारिणः
दौहित्रैरिति पुत्रिकापुत्रविषयकमिति कल्पतरुः । गोतमः । पुत्राभावे सपिण्डा मातृसर्पिण्डाः शिष्यावादयः । तदभावेऽप्यतिमाचार्याः । एतच्च
भ्रात्राद्यभावे सति द्रष्टव्यं । तथा च प्रचेताः । पुत्रो भ्राता पिता वापि मातुलो गुरुदेव च । एतेऽपि द्रष्टव्याः सगोत्राश्चैव बान्धवाः ॥ भ्रातेत्यविशेषोप
धानात् कानिश्च्यमत्र विवक्षितम् । तत्पत्न्यभावे कानिश्च भ्रातराधिकारः । तदभावेऽप्येष्टय तदभावेऽपि तः । यत्तु । न पुत्रस्य पिता दद्यान्नानुजय

तथाग्रजः ॥ इति छंदोगपरिशिष्टवचनं तद्भातुसंभवेपितुरनाधिकारबोधकं कनिष्ठभातुसंभवेज्येष्ठभातुरनाधिकारबोधकम् । शंसः । पितुः
 पुत्रेण कर्तव्यापिण्डदानोदकक्रिया । पुत्राभावेतुपत्नीरयात्पत्न्यभावेसहोदरः ॥ भार्यापिण्डं पतिर्देद्यात्पत्ये भार्यातथैव च । भ्रश्रवादेष्व
 सुर्पाचैव तदभावेसपिण्डकः ॥ अपुत्रायाः पत्न्याः पिण्डं पतिर्देद्यात् । यत्तु नजायायाः पतिर्देद्यादपुत्राया अपिकाचिदितिकात्यायनवचनं ॥ त
 दपरिणतिभार्याविषयं । तस्या अपि पूर्वपतिसद्भावे उत्तरस्यानाधिकारः । तदभावे त्वन्यगत्या उत्तरस्यैवाधिकारः । ब्रह्मपुराणे । न कदाचि
 त्स्वगोत्राय श्राद्धं कार्यमगोत्रजैः । असमाप्तव्रतस्यापि कर्तव्यं ब्रह्मचारिणः ॥ श्राद्धं तु मातापितृभिर्न तु तेषां करोतिसः । नित्यं गुरुकुलस्थस्य
 गुरुः स ब्रह्मचारिणः ॥ निरन्वये सपिण्डे तु मृते सति दयान्वितः । तदशौचं पुरातीर्त्वा कुर्व्यात्तत्पितृवत्क्रियाम् ॥ स्वगोत्रायेति स्वगोत्रं
 विद्यमानं यस्य स स्वगोत्रः । तेनायमर्थः । विद्यमानस्वगोत्रस्यासगोत्रेण मातृसपिण्डादिनाराज्ञा वा न श्राद्धं कार्यम् ॥ ब्रह्मचारिणोऽपि श्राद्धं
 पितृवत्कर्तव्यं । ब्रह्मचारिणां तु मातृपितृश्राद्धं न कर्तव्यं । अन्याभावे तु वाक्यान्तरेण दाहादिकर्तव्यम् । ब्रह्मचर्य्यसमाप्तौ त्र्यहाशौचं श्राद्धं
 च कर्तव्यम् । यदि तु ब्रह्मचारिणः सपिण्डोऽपि न भवति तदा पितृवत् । यथापिता पुत्रस्य श्राद्धादिकं करोति तथाऽसपिण्डोऽपि गुरुशौ
 चादिकं कृत्वा श्राद्धं कुर्व्यात् । तथा । त्रयाणामाश्रमाणां च कुर्व्याद्दाहादिकां क्रियां । यतः किञ्चिन्न कर्तव्यं न चान्येषां करोतिसः ॥
 तथा । भ्रातृभ्रातास्वयंचकेतद्भार्याचैत्रविद्यते ॥ तस्य भ्रातृसुतश्चक्रेयस्य नास्ति सहोदरः ॥ अत्र सहोदराभावे भ्रातृपुत्रस्याधिकारबो
 धनात् । बहुनामेकजातानां यद्येकः पुत्रवान् भवेत् । सर्वे तेनैव पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ इति मनुवचनं पितृव्यादीनां पुत्रित्वातिदेश
 कं न तु भ्रातृपुत्रं यपुत्रत्वातिदेशकमिति व्यक्तमेव प्रतीयते । अथ पुत्रत्वाद्भातृपुत्रस्यैवाधिकारः स्यात् । यावद्वचनं हि वाचनिक

1981

शयनं भर्तुः पालयंती व्रतो स्थिता । पत्न्येव दद्यात्तापि षडङ्कुत्समथे लभेत च ॥ अत्र च प्रकरणे । अपुत्रस्य च या पुत्री सापि पिण्डप्रदा भवेत्
 तस्यापि षडङ्कुत्समथे लभेत ॥ तच्च श्राद्धक
 ल्पसंस्मृतिसारकृतो नानुमतं । ताभ्यां सिद्धवत्पुत्राभावे पत्न्यास्तदभावे स होदरस्येत्येवमेव लिखनात् । व्यवहारोऽपि तदुभयानुसारी ।
 अतो व्यवहारमनुरोधेन रत्नाकरा लिखितमप्युपेक्षितं । अत्र चापुत्रस्य च या पुत्रीत्यादि वाक्यानि सापिण्डाद्यभावे दुहितृधिकारबाधकातीति व्यव
 स्थापयितव्यं । यत्र तु व्यवहारविरोधो नापतेति तत्र यथा रत्नाकरमेव व्यवस्था । मार्कण्डेयपुराणे । स्त्रीणामप्येवमेवेतदेकोदिष्टमुदा
 हृतं । सपिंडीकरणं तासां पुत्राभावेन विद्यते ॥ प्रातिसंवत्सरं कार्यमेकोदिष्टं नरैः स्त्रियः । मृताहिनियथान्यायं नृणां यद्वदिहोदितं ॥ स्त्री
 णामप्येवमेवेति यादृशेन संबन्धेन पितृव्यत्वादिना पुरुषाणामेकादशाहादितादृशेन संबन्धेन पितृव्यपत्नीत्वादिना स्त्रीणामपि तत्कार्यमित्य
 र्थः । तदेवं प्रकरणार्थः । मृतस्य त्रीविधा क्रिया भवति । पूर्वामध्यमा उत्तरा चेति । तत्र दाहमारभ्या शौचांत्यावत्पिण्डदानादिका क्रि
 या पूर्वोक्तक्रिया । अशौचापगमानंतरमेकादशाहादिसपिंडनपर्यन्ता मध्यमा । तदूर्ध्वमेकोदिष्टरूपा उत्तरा । तत्र त्रयोदशविधानामपि पुत्रा
 णां त्रिविधा मुक्तियां स्वाधिकारः । तेषु चौरसः श्रेष्ठः । तदभावे पुत्रिकापुत्रः ततः पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरोधिकारी । ते च औरसपुत्रि
 कापुत्रक्षेत्रजकनीनसहोदमृदोत्पन्नपौनर्भवापविद्धदत्तक्रीतकृत्रिमस्वयमुपगतपारशवाः । तत्र च विभक्तानामपि भक्तानां पुत्राणां मध्ये पूर्वा
 षां मध्यमायां च क्रियायां योग्यस्य ज्येष्ठस्यैवाधिकारः । ज्येष्ठस्य क्षतादिनाऽनधिकारे नियतसमयकर्तव्यत्वेकादशाहादिपुक्ता निष्ठस्याप्य
 धिकारः । उत्तरक्रियायां तु सर्वेषामधिकारः । पुत्राभावे पौत्रोधिकारी तदभावे प्रपौत्रः तदभावे पत्नी तदभावे स होदरः कर्त्तव्यान् तदभावे

ज्येष्ठः तदभावेपितातदभावेभ्रातृपुत्रः तदभावेपूर्वक्रियायामप्यमाक्रियायांसपिण्डाधिकारः . तदभावेदुहिता तदभावेसकुल्याः तदभावेमातृसपिण्डाः तदभावेमातृसकुल्याः कुलद्वयाभावेमातरः तदभावेयथाकथंचित् परिगृहीताः स्त्रियः तदभावेएकसार्थप्रयाताः तदभावेराजोद्देशेनधनग्राहकोधिकारीपितृहीनोपौत्रप्रपौत्रौ सपुत्रयोरपिपितामहप्रपितामहयोः पार्वणे श्राद्धेऽधिकारिणौ । मृतस्यकन्याविवाहेकन्यादाताप्याभ्युदयिकेधिकारी । असमाप्तपद्वर्षस्यपूर्वक्रियामात्रं तत्रभ्रातृपित्रादयोधिकारिणः । असमाप्तद्विवर्षस्यपूर्वक्रियापि नास्ति किन्तुभूमिनिस्वननमात्रं । स्त्रियाभापिद्विवर्षाभ्यन्तरेभूमिस्वननमात्रम् । तदूर्ध्वविवाहात्पूर्वपूर्वक्रियामात्रम् । तत्रपिताधिकारीतदभावेभ्रात्रादिः उद्यायाःत्रिविधासुक्रियासुपुत्रोधिकारी तदभावेपतिः तदभावेसपत्नीपुत्रः तदभावेसुपातदभावेपौत्रः तदभावेप्रपौत्राः तदभावेसपिण्डाः तदभावेसकुल्याः तदभावेपितृसपिण्डा इतिश्राद्धमंजरी । शूद्रस्यापारिणीतस्यद्विवर्षादूर्ध्वपूर्वक्रियामात्रम् तत्रभ्रात्रादिरधिकारी । परिणीतस्यत्रिविधाक्रियातत्रपुत्रादिरधिकारीपूर्ववत् । केचित्तुअसमाप्तपद्वर्षस्यत्रैवार्णवस्यस्त्रीशूद्रयोश्चापरिणीतयोस्त्रिविधापिक्रिया अनुग्रहादिनानत्वावश्यकृत्याहुर्गति । श्राद्धकल्पस्मृतिसारौ । गुरुकुलस्थितस्यशिष्यस्यभ्रातृपित्राभावेगुरुरधिकारी गुरोरपिपुत्रपत्नीभ्रातृहीनस्यशिष्यःयजमानस्यान्याभावेऋत्विगिति ॥ अथानधिकारिणः ॥ तत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ नब्रह्मचारिणःकुर्युरुदकंपतितानच । पाखण्ड्यमाश्रिताःस्तेनानव्रात्यानविकर्मिणः । गर्भभर्तृद्रुहश्चवसुराष्ट्रैवयोषितः । उदकशब्देनात्रप्रकरणेदाहादिकंमपिउक्ष्यतेसाहचर्यात् । पाखण्ड्येवेदप्रामाण्यास्विकर्तास्तेनाअत्रग्राह्यणसुवर्णातिरिक्तविषयकचौर्यवृत्तयः अह्यणसुवर्णहारिणःपतितत्वेनैवग्रहणात् । ब्रात्याःस्वस्वोपनयनकालेऽकृतोपनयनाः विकर्मिणःआलस्यादश्रद्धयाचस्वकर्मत्यागिनो

निन्दितकर्मकर्तारश्च सुराप्यइतिमद्यपायिकाः एतच्चैवर्णिकस्त्रीविषयं । एतेब्रह्मचारिप्रभृतयोऽन्यस्योदकंनकुर्वुः । मनुः । आदिष्टीनो
दकं कुर्वीदाव्रतस्यसमापनात् । समाप्तेतूदकंकृत्वात्रिरात्रेणैवशुद्धयति । आचार्यस्वमुपाध्यायमातरं पितरंगुरुम् । निहत्यतुव्रतीप्रेतंनव
तेनावियुज्यते ॥ • आदिष्टीब्रह्मचारिव्रतसमाप्तिर्ब्रह्मचर्यास्तानंसमावर्त्तनं आचार्यउपनयिसामवेदाध्यापकः । गुरुस्तुउपनीयसंपूर्णवेदाध्या
पकः उपनीयवेदैकदेशाध्यापकश्च । उपीध्यायोयत्किञ्चिदध्यापकः । एतेषामातापित्रोश्चवदनदहनादावन्याभावेब्रह्मचारिणोदोषोभव
ति । वसिष्ठः । ब्रह्मचारिणः श्वकर्मणाव्रतान्निवृत्तिरन्यत्रमातापित्रोर्गुरोर्वा । गुरुशब्देनाचार्योपाध्याययोरपिग्रहणं । अथोदकाद्यनर्हाः ।
तत्रमनुः । वृथासंकरजातानांप्रवज्यासुचतिष्ठताम् । आत्मनस्त्यागिनांचैवानिवर्त्ततोदकक्रिया ॥ वृथाशब्दः सर्वत्राभिसंबद्धयते वृथासंक
रजाताअयथाभिधानसंकरजाताः । वृथाप्रवज्यासुवेदाविहितप्रवज्यासु । वृथाआत्मत्यागिनः शास्त्राविहितशरीरत्यागकर्तारः ।
तस्मा । पाखंडमाश्रितानांच युवतीनांचकामतः । गर्भभर्तृद्रुहांचैवसुरापीनांचयोपिता ॥ उदकक्रियानिवर्त्ततइतिसंबन्धः । अथ
पुत्रलक्षणम् • । तत्रनारदः । औरसःक्षेत्रजश्चैवपुत्रिकापुत्रएवच । कानीनश्चसद्गोष्ठश्चगूढोत्पन्नस्तथैवच । पौनर्भवोपविद्ध
श्चदत्तःक्रीतःकृतस्तथा ॥ स्वयंचोष्मातःपुत्राद्वादशोतेप्रकीर्तिताः ॥ याज्ञवल्क्यः । पिण्डदोषहरश्चैषांपूर्वाभावेपरःपरः ॥ तत्रौरसलक्षणं ।
तत्रविष्णुः । अथद्वादशपुत्राभवन्ति । स्वक्षेत्रेस्वयमुत्पादितः प्रथमपुत्रः । मनुः । संस्कृतायांचभार्यायांस्वयमुत्पादयेतुयम् । तमौरसंनि
जानीयात्पुत्रप्रथमकल्पितं ॥ देवळः ॥ सवर्णायांसंस्कृतायांस्वयमुत्पादितमौरसंपुत्रंविद्यादिति । सवर्णासमानवर्णा । अत्रसावर्ण्याद्वि
जातित्वेनविवक्षितं । यदिब्राह्मणत्वादिनैवसावर्ण्याविवक्षितंस्यात्तदाब्राह्मणस्यविवक्षितयोःक्षत्रियावैश्ययोः स्वयमुत्पादितः सुतऔरसो

कस्यात्पुत्रान्तरेषु तस्यान्तर्भावीनास्त्येव । अतस्तस्योरसत्वमेव । तेन शुद्धामात्रत्यागाय सवर्णग्रहणमिति पारिजातः । अयमर्थः विवादि
 तासु ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यजातीयासु भार्यासु स्वयमुत्पादितः पुत्रभोरसः । अथ क्षेत्रजलक्षणम् । विष्णुः । नियुक्तायां सपिण्डेनोत्तमवर्णेनो
 त्पादितः क्षेत्रजो द्वितीयः । मनुः । यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मेण नियुक्तायां सज्ञेयः क्षेत्रजः सुतः ॥ तल्पं क
 लत्रम् । तत्र जातः प्रमीतस्य मृतस्य क्लीबस्य नपुंसकस्य व्याधितस्य अपत्योत्पादनप्रातिबन्धकदुश्चिकित्स्यरोगवतः स्वधर्मेण घृताभ्यक्तत्वा
 दिना नियुक्तार्योपतिश्च शुरादिभिरनुज्ञातायां । तदयमर्थः । मृतस्य वा क्षमस्य वा भार्यायां पतिश्च शुरादिनियोगेन देवरेणान्येन को
 त्कृष्टजातीयेन घृताभ्यङ्गादिमता उत्पादितः क्षेत्रजः पुत्रः स च क्षेत्रिण एव । यदा तु निरपत्यो देवरादिरत्र यदपत्यं भविष्यति तत् क्षेत्रिणो
 मम च समानं भविष्यतीति व्यवस्थया अपत्यं उत्पादितवांस्तदा स पुत्रो द्वयोरपि बीजक्षेत्रिणोः पिण्डप्रदो भवति । तदाह मनुः ।
 क्रियाभ्युपगमार्थेन बीजार्थं यत्प्रदीयते । तस्येह भागिनौ दृष्टौ बीजक्षेत्रिक एव च ॥ अथ पुत्रिकापुत्रलक्षणं । विष्णुः । यस्त्वस्याः
 पुत्रः समे पुत्रो भवेदिति । यापित्रादत्ता सा पुत्रिकापुत्रविधिनाऽप्रतिपादिता पितृभ्रातृहीना पुत्रिकैव । वसिष्ठः । अभ्रातृकां प्रदास्या
 भितुभ्यं कन्यमलंकृतां ॥ अस्यां योजायते पुत्रः समे पुत्रो भविष्यति । मनुः । अपुत्रो नेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम् । यदपत्यं
 भवेदस्यां तन्मम स्यात्स्वधाकरम् ॥ स्वधाकरं श्राद्धादिकरमित्यर्थः तदेवं व्यवस्थया यापित्रादत्ता चितिता सती या च न दत्ता सापि पुत्रि
 का तस्याः पुत्रः पुत्रिकापुत्रः । औरसानुवृत्तो यज्ञवल्क्यः । तत्समः पुत्रिकापुत्रः औरसतुल्य इत्यर्थः । स च मातामहस्य पिण्डप्रदः ।
 तदाह देवलः । अकृता वा कृता वापि या विन्देत्स द्रव्यं सन्तं । पत्नीमातामहस्तेन दद्यात्पिण्डं हस्तेन ॥ मातामहस्येति शेषः । यदा तु पुत्रि

कापुत्रस्यापितृमातामहोनिरपत्योतदातयोरपिश्राद्धकारी । तदाहदेवः । तत्तुल्यः पुत्रिकापुत्रोदायादः सोऽयवाभवेत् । पितुर्मा-
 तामहस्यापिनिरपत्यस्यपुत्रवत् ॥ मनुः । मातुः प्रथमतः पिण्डं निर्वपेत् पुत्रिकां सुतः । द्वितीयन्तु पितुस्तस्यास्तृतीयन्तु पितुः पितुः ॥
 अथपौनर्भवलक्षणम् । विष्णुः । चतुर्थः पौनर्भवः । यातुपत्यापरित्यक्ताविधवास्वेच्छयाथवा । उत्पादयेत् पुनर्भूत्वा सपौनर्भवश्च्यते ॥
 पुनर्भूत्वा पुनर्भूतान्तरेण सवर्णेनात्मानं विवाहयं पुत्रमुत्पादयेत् सपौनर्भवः । याज्ञवल्क्यः । क्षतायां वा क्षतायां वा ज्ञातः पौनर्भवः
 सुतः । कात्यायनः । क्लीवं विहाय पतितं या पुनर्लभते पतिम् । तस्यापौनर्भवो जातो व्यक्तमुत्पादकस्य सः । अथ कानीनः । तत्र
 विष्णुः । कानीनः पंचमः । तथा । अप्रत्ता दुहिता यस्य पुत्रं विन्देत् तुल्यतः । पुत्रीमातामहस्तेन दद्यात् पिण्डं हरेद्धनम् । तथा ।
 यापितृगृहेऽसंस्कृता कामादुत्पादयेत् सुतम् सकानीनो मातामहस्य भवतीत्याह । तदेवं कन्यादशायामेव सवर्णेन यः पुत्रं उत्पादितः सकानी-
 नकः । समातामहस्यैव श्राद्धकारी । यदितुवस्याः परिणेत्यापिनिरपत्यो भवति तदा तस्यापिश्राद्धकारी सः । तथा च ब्रह्मपुत्रणे ।
 अदत्तायां च यो जातः सवर्णेन पितुर्गृहे । सकानीनः सुतस्तस्य यस्मै सा दीयते पुनः । यदितु कानीनस्य मातामहोनिरपत्यः कन्या परिणे-
 ता च निरपत्यस्तदा द्वयोरपि श्राद्धकारीति पारिजातः । अथ गूढोत्पन्नः । विष्णुः । गूढोत्पन्नः षष्ठो यस्य तत्पत्न्यस्तस्यासौ । मनुः । उत्पद्यते गृहे
 यस्य न च ज्ञायेत कस्यचित् । स गृहे गूढ उत्पन्नस्तस्य स्याद्यस्य तत्पत्न्यः । तत्पत्न्यं दाराः । यस्य तत्पत्न्यो यस्य भार्या यां जातस्तत्पुत्रः
 स भवति वीजिनोऽपरिचयमातृजातीयश्चासौ यदि द्विजजातीयसंगमश्च कान् भवति तच्छंकार्या कार्यानुपयुक्त एव स भवतीति रत्नाकरः । अ-
 यसाहोदः । विष्णुः । स होदः सप्तमः पुत्रः । मनुः । यामर्भिणी संस्क्रियते ज्ञाता ज्ञातापि वासती । वोदुः स भवति स होदः इति चोच्य-

ते ॥ विवाहकालीनहोममंत्रैर्यागभिर्ण्येवसंस्क्रियतेतत्सुतःसहोदःसचपरिणेतुरेवभवति । अथदत्तकः । विष्णुः । दत्तकश्चाष्टमः
सचमात्रापित्रावायस्यदत्तस्तस्यस्यादितिशेषः । तथा । मातापितरोदद्यातायमाद्रिःपुत्रमापादि । सदृशंप्रीतिसंयुक्तोसज्ञेयोदत्रिमःसुतः ॥
आपादिपुत्रगृहीतुः पुत्रासंपत्तोसदृशंसवर्णयमातापितरोप्रीतिसंयुक्तोदद्यातांसदत्रिमोदत्तकः सुतः प्रीतिसंयुक्तावित्यभिधानात् भय
लोभादिनादाननिषेधोबोध्यते । वसिष्ठः । शुक्रशोणितसंभवोमातापितृनिमित्तकस्तस्यप्रदानविक्रयत्यागेषुमातापितरोप्रभवतः ।
नत्वेकपुत्रंदद्यात्प्रतिगृहीयाद्वासिस्तानायपूर्वेषानस्त्रीपुत्रंदद्यात्प्रतिगृहीयाद्वाअन्यत्रानुज्ञानाद्भर्तुः । पुत्रंप्रतिगृहीप्यन्बन्धूनाहूयरा
जानिचावेद्यनिवेशनस्यमध्येचव्याहृतिभिर्दुत्वाऽदूरेबान्धवसन्निकृष्टमेवप्रतिगृहीयात् । अस्यार्थः । मातृपित्रोः पुत्रदानादाव
धिकारः पत्योसतिस्त्रियाः पत्यननुमत्यापुत्रदानेऽधिकारः । पत्यनुमत्यातुपुत्रदानेऽधिकारः । पत्यभावेनाधिकारएव । एकपुत्रस्यदा
नादौद्वयोरप्यनधिकारः । अथप्रतिगृहीताप्रथमतएवबन्धूनाहूयराज्ञेचकथयित्वास्वगृहमध्येस्वगृहोक्तविधिनाआग्निस्थापनादिकृत्वा
आद्याएवाज्यभागमहाव्याहृतिर्वसंप्रायश्चित्तप्राजापत्यस्विष्टकृद्धोमान् नित्यान्कृत्वातत्रनैमित्तिकंव्याहृतिहोमंकुर्यात् । ततोहोमान्तर
वत्संस्वप्राशनादिपूर्णहोमान्तंकृत्वापुत्रंप्रतिगृहीयात् । अदूरेबान्धवसन्निकृष्टंस्वजनभूतमित्यर्थः । तदभावेसन्निकृष्टमेव । एवशब्दोऽप्यर्थः ।
तेनतदभावेऽसन्निकृष्टमपीत्यर्थः । अत्रराजनिबंधुषुचनिवेदनंहृष्टार्थमेवतस्यधनग्रहणेनिःशंकत्वार्थनत्वहृष्टार्थमतोनिवेदनेतेषांधर्मवि
शेषः । एवंचव्याहृतिहोमस्यपुत्रप्रतिग्रहांगत्वात् । व्याहृतिमन्त्रपाठेचस्त्रीशूद्रयोरनधिकारात् स्त्रीशूद्रयोर्दत्तकः पुत्रोनभवतीत्येवेति ।
मनुः । ऋक्थगोत्रेजनयितुर्नदरेहत्रिमः सुतः । ऋक्थगोत्रानुगः पिण्डोव्यपेतिदत्तः स्वधा ॥ अस्यार्थः । दत्तस्यजनकगोत्रेनावतिष्ठतेनच

तद्धनमोत्रग्राहकत्वं च भवति । अस्यार्थः । दत्तस्य जनकगोत्रं नावतिष्ठते न च तद्धनं त्वपत्याथेतापित्रोर्धर्मतिकात् । स तु क्रीतः सुतस्त
स्वसदृशोऽसदृशोपि वा । अस्यार्थः । मातापित्रोः सकाशात् यं क्रीणीयात्स क्रीतः पुत्रः केतुरेव पिण्डप्रदः सदृशः सवर्णः असदृशोऽ
सवर्ण इति पारिजातः । प्रकाशकारस्तु अत्र यद्यप्यसदृश इति सामान्यतः श्रूयते तथापि हीनजातीयोऽन्तमजातीयः पुत्रो न
क्रेतव्यः उत्तमजातीयेन हीनजातीयः पुत्रः क्रेतव्यः सजातीय एव पुत्रः क्रेतव्यः सदृशासदृशत्वे गुणापेक्षयेति मेधातिथिराह ।
अथ स्वयमुपागतः । विष्णुः । स्वयंचोपागतो दंशमः स च यस्योपागतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः । मातापितृविहीनो यस्य स्तुक्तो वा स्या
दकारणात् । आत्मानं स्पर्शयेद्यस्तु स्वयंदत्तस्तु स स्मृतः । अकारणादल्पापराधान्मातापितृभ्यां त्यक्तो मातापितृविहीनो वायः स्वय
मात्मानं स्पर्शयेद्दद्यात् । तवाहं पुत्रो भवामीत्येवं प्रकारेण स्वयमुपागतः पुत्रो भवति प्रतिग्रहीतुरेव पिण्डप्रदः । अथापविद्धः । विष्णुः । अपविद्ध
स्त्वेकादशः समात्रापित्रावापरित्यक्तो येन गृहीतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः ॥ मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरेन्यतरेण वा । यं पुत्रं प्रतिगृह्णी
यादपविद्धस्तु स स्मृतः । मातापितृभ्यां पातित्यव्यतिरेकेण दुर्गत्याभरणासामर्थ्यादिना परित्यक्तो येन पुत्रत्वेन गृहीतस्तस्य सोपावेद्धः
पुत्रो भवति । अथ कृत्रिमः । मनुः । स्रद्धंशं यं प्रकुर्वीत गुणदोषविचक्षणम् । पुत्रं पुत्रगुणैर्युक्तं स ज्ञेयः कृत्रिमः सुतः ॥ अत्रापि सदृशः सदृशगुण इति मे
धातिथिः । गुणदोषविचक्षणम् मातापित्रोरोद्धदैहिककरणाकरणगुणदोषज्ञम् पुत्रगुणैः शुश्रूषादिभिर्युक्तं एवं भूतं यं पुत्रं करोति सकृन्नि
मः पुत्रः स च पुत्रत्वकरस्यापि पिण्डप्रदः निजपित्रादीनां च पिण्डप्रदत्वं तस्य तिष्ठत्येव । तत्र प्रकारः । शुभसमये पुत्रकर्ता स्यात् किञ्चिदभी
ष्टं वस्तु दत्त्वा त्वं मम पुत्रो भवेति वदेत् । तव पुत्रभूतोऽस्मीति स प्रतिवदेत् । वस्तुदानमत्राचारप्राप्तं न त्वावश्यकं । पुत्रत्वकरणे च तदुभयोरनुम

तिरेनप्रयोजिकातेनवावयविशेषस्यनपुरस्कारः । अथशुद्धापुत्रः । विष्णुः । यत्रकचनोत्पादितस्तुद्वादशः । यत्रकचनेतिद्वयमामनूयमा
 वाशुद्रायामित्यर्थः । एवमेवरात्राकरः । तच्चशुद्रापुत्रस्यद्वादशत्वंकल्पांतरमेव । वस्तुतस्तद्योदशत्वमेवकृत्रिमस्यैववद्वपुकावयेपुद्वादशत्वे
 नपाठ्यत्वं । विष्णुस्मृतौतुक्त्रिमःपुत्रःपरिमणितएवनेतितत्रशुद्रापुत्रस्यद्वादशत्वं । मनुः । यं ब्राह्मणस्तु शुद्रायां कामादुत्पादेयत्सुतः । तथा
 रघवेवशवस्तेनपारशवःस्मृतः ॥ पारयन्नेवपितृत्वाभिमतस्याकिञ्चिदुपकुर्वन्नेवाऽल्पोपकारित्वात् पारशवः । सचजनपितुःपिंडप्रदःपूर्वजा
 नूदशुद्राजातस्यपुत्रस्यजनकशुद्रश्राद्धादावातितरामायेकारः । यत्रचशुद्रस्यविवादिताभार्यास्तितथाविधःपुत्रश्चतत्रापिसपुत्रएवा
 विक्रिस्तिवृद्धस्पतिः । पुत्रास्त्रयोदशप्रोक्तामनुनायेतुसर्वशः । संतानकारणात्तेपामौरसःपुत्रिकस्तथा ॥ आज्यं विना यथा तैलं
 सद्भिः प्रतिनिधिःस्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तुपुत्रिकौरसयोर्विना ॥ अत्र च यद्यपिक्षेत्रजादयः कथितास्तथापिक्षेत्रजापौनर्भवका
 नीनसहोढगुढोत्पन्नाःकलौनसंभवंतितेषांनिर्दिष्टत्वेनाभिधानात् । तथाचवृद्धस्पतिरेव । अनेकधाकृताःपुत्राःकृषिभियेपुत्रात्तनेः ॥
 न शक्यास्तेषुना कर्तुंशक्तिहीनैर्नतत्क्षमं । तत्रनिर्दिष्टान्पारिगणयति ॥ क्षेत्रजोगर्हितः सद्भिस्तथापौनर्भवः सुतः । क्रात्रीनश्च सहो
 ढश्च गुढोत्पन्नस्तथैवच ॥ औरसपुत्रिकापुत्रयोरभावेदत्तकादयस्त्वनुज्ञाताएव । तथाचसएवाह । दत्तोपावेद्धः क्रीतश्चकृतःशौद्र
 स्तथैवच ॥ जातिशुद्धाः कर्मशुद्धामथ्यमास्तेसुतामताः ॥ शौद्रःशुद्रापुत्रःइतित्रयोदशपुत्राणांलक्षणम् ॥ अथासपिण्डादिलक्षणं
 तत्रमनुः । सपिण्डतातुपुरुषेसप्तमोवेनिवर्तते ॥ समानोदकभावश्च जन्मनाप्रौरवेदने ॥ सप्तमेसत्यनन्तरंसपिण्डतानिवर्ततेइत्यर्थः । शंस
 लिखितो । सपिण्डिता तु सर्वेषां गोत्रतःसाप्तपौरुषी ॥ पिंडश्चोदकदानं चशौचांशौचंतदानुभं ॥ गोत्रतःसंतानतःतदानुभंसमंताद्रावेन्ता

अनुमत्तदानुमतेन सप्तमपुरुषावधिसंतानजानां परस्परं संपिंडतेत्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । सर्वेषामेव वर्णानां विज्ञेया सांस्तपोरुषा
 संपिंडतस्ततः पश्चात्समानोदकधर्मता ॥ ततः कालवशात्तत्र विस्मृतैर्जन्मनामाभिः । समानोदकसंज्ञा तु तावन्मात्राः पिण्डाः ॥
 सुमंतुः । ब्राह्मणानामेकपिंडस्वधानामादशमात् धर्मविच्छित्तिर्भवति आसप्तमात् ऋथविच्छित्तिर्भवति आतृतीयात्स्वधाविच्छि
 त्तिर्भवति । अन्यथा पिंडशौचं क्रियाविच्छेदात् ब्रह्महतुल्यो भवति एकः पिंडस्वधा संबंधीयेपान्ते एकपिंडस्वधाः तेषां दशममवधीकृत्य
 परतो धर्मनिवृत्तिरशौचादिनिवृत्तिः । सप्तममवधीकृत्य परतो दायनिवृत्तिः । तृतीयमवधीकृत्य स्वधानिवृत्तिः श्राद्धादिनिवृत्तिः
 अन्यथा चतुर्थादवाक् पिंडानिवृत्तौ सप्तमादवागृथविच्छित्तौ एकादशादवाक् अशौचनिवृत्तौ पापवान् भवतीत्यर्थः । मत्स्यपुराणे । ले
 पभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिंडभागिनः ॥ पिंडदः सप्तमस्तेषां सापिंड्यं साप्तपोरुषं ॥ इदं प्रकारांतरमेव । कूर्मपुराणे । अप्रत्तानां तथा स्त्री
 णां सापिंड्यं साप्तपोरुषं । प्रत्तानां भर्तृसापिंड्यं प्राह देवः पितामहः ॥ अप्रत्तानामविवाहितानां प्रत्तानां विवाहितानां । एवं चरन्नाकरि
 खितैस्तद्राक्यपयो लोचनयायद्रसिष्ठवचने प्रत्तानां स्त्रीणां त्रिपुरुषमिति सापिंड्यं प्रतिपादितं तद्वत्प्रदानोत्तरविषयमिति प्रतिभाति कन्याना
 मपि सप्तपुरुषावधिसापिंडत्वव्यवहारात् । अत्र च प्रकरणार्थः । अशौचभागिनां समं मृतस्य च प्रसूतस्य च बीजपर्यन्तमणनया सप्तपुरुषा
 भ्यन्तरत्वे संपिंडता भवति । दशमपुरुषाभ्यन्तरत्वे समानोदकता भवति । सैव सकुल्यता । ततः परमस्मात्पुरुषात् अयं जात इति ज्ञा
 नाभावे । अस्मत्कुलजा इत्येवमाकारज्ञानमात्रगोचरागोचरास्त्युच्यन्ते दशमपुरुषादनन्तं ज्ञायमानजन्मनामत्वेनान्वयपदव्यपदेशः ।
 पक्षिण्यशौचविधानं प्रकरणं तत्रादेवेति ॥ इति रुद्रधरकृतो शुद्धिविवेकेऽधिकारिनिर्दिष्टोऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २ ॥ अथ देहादिद्रव्यशुद्धिः

तत्रप्रथमदेहशुद्धिः । यमः । सत्यंशौचं तपःशौचं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदयाशौचं शौचमद्रिश्चपंचमं ॥ बृहस्पतिः । परापवादा-
 श्रवणं परस्त्रीणामदर्शनं ॥ एतच्छौचं श्रोत्रदृशोर्जिह्वाशौचमपैशुनं ॥ प्राणिनामवधोऽस्तेयं शुचित्वं पादहस्तयोः ॥ असंश्लेषाणां निवृत्तिः
 शौचमित्यर्थः । मनुः । विष्णुः । सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतं ॥ यथैशुचिर्द्विषशुचिर्नमृद्गारिशुचिः शुचिः ॥ मनुः । वसाशु-
 क्रमसृग्मज्जामूत्रविट्कर्णविण्णत्वाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैते नृणां मलाः ॥ कर्णविट्कर्णमलं । नखास्तुकृत्ता एवमलं
 दूषिकानेत्रमलं ॥ बोधायनः । आददीतमृदोयश्च पदसुपूरुषु शुद्धये ॥ उत्तरेषु च पदस्वादिः केवलाभिर्विशुद्ध्यति ॥ पुरीषो-
 त्सर्गो विष्णुपुराणं । एकालिंगे गुदेति स्रस्तथा वामकरे दश ॥ उभयोः सप्त दश व्यामृदः शुद्धिमभीप्सता ॥ उभयोर्दस्तयोर्मि-
 लितयोः वामहस्तपृष्ठे पदमृत्तिकादेयाः । पदपृष्ठतश्चिह्नं वचनात् । यमः । तिस्रस्तु पादयोर्देयाः शुद्धिकामेन नित्यशः ।
 एतच्च पातिपादं । तथा । तिस्रस्तु मृत्तिकादेयाः कृत्वा तु नखशोधनं । हस्तद्वयद्वितीयेषु । केवलमूत्रोत्सर्गे दशः । एकालिंगे तु
 सव्ये त्रिरुभयोरद्वयं स्मृतम् ॥ सव्ये हस्ते उभयोर्दस्तयोरित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । पादयोर्द्वेष्टृहीत्वा च सुप्रक्षालितपाणिना ॥ आच-
 म्य तु ततः शुद्धः स्मृत्वा विष्णुं सनातनं । पादयोर्द्वे प्रतिपादमेकैकामृदेया । बोधायनः । मूत्रवद्वे तसः सप्त स्रग्मं शौचमिति शेषः ।
 शंखः । मृत्तिका तु सप्तदिष्टा त्रिपर्वा पूर्यते यया ॥ इदं मृत्तिकापरिमाणकथनं गुदं विहाय । तत्र तु दशः । अर्द्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमं
 मृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्द्धपरिकीर्तिता ॥ ऋष्यशृङ्गः । यस्मिन् स्थाने कृतं शौचं वारिणा तल्लोचयेत् ॥ न शु-
 द्धिस्तु भवेत्तस्य मृत्तिका योनौ शोधयेत् ॥ मृत्तिका संख्यामुक्त्वा मनुः । एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं तु वनस्थानां

यत्तिचचतुर्गुणं ॥ आपस्तंबः । अद्विज्ञौचंयथाप्रोक्तंनिश्चयंस्तुतदिष्यते ॥ पथिपादस्तुविज्ञेय आतःकुर्याद्यथाबलं ॥ पथा
 तियप्रमाणेविचिंनेसतिचोरादितोऽनिष्टशंकाभवतितत्परं । आतोरोगी । यमः । सकर्दमासुरध्यासुप्रविश्यग्रामसंकरं ॥ जंघाभ्यां
 मृत्तिकास्तिष्ठः पद्भ्यामुद्विगुणाः स्मृताः ॥ अथप्रक्षालनादिशुद्धिः । अंगिराः । ऊर्ध्वनाभेः अपवित्रद्रव्येणविष्टादिनाकरोमुक्त्वायदं
 ममुपहृत्यतेतत्रस्नानम् । अधस्तात्तुक्षालनेनैवशुद्ध्यति । इन्द्रियेचप्रविष्टस्यादमेध्ययदिकुत्रचित् ॥ मुखेपिसंस्पर्शगतंतत्रस्नानंवि
 शोधनं । विष्णुः । नाभेरधस्तात्प्रबाहुषुचकापिकैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वापिहतो मृत्तोयैस्तदंगंप्रक्षाल्याचम्यातंद्रितः शुद्ध्यति । अन्यत्रोप
 हतोमृत्तोयैस्तदंगंप्रक्षाल्यस्नानेन । चक्षुष्युपहतउपोष्यस्नात्वापंचगव्येनदशनच्छदोपहतश्च । प्रबाहुः कफोणेरधोभागः पंचगव्येनप्रा
 शितेनशुद्ध्यतिदिशेषः । ऋष्यशृंगः । मद्याविष्मूत्राविषुद्वभिः संस्पृष्टंमुखमंडलं ॥ मृत्तिकागोमयैर्लेपात्पंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ विषु
 पोऽत्यन्तमल्पाविदवः । शांतातपः । रजकश्चर्मकृच्चैवव्याधजालोपजीविनः ॥ चेलनिर्णैजकश्चैव नटः शैलूषकस्तथा ॥ मुखेभग
 स्तेयश्वाचवनितासर्वगातथा ॥ चक्रीध्वजीवध्यघातीग्रामकुक्कुटशूकरो ॥ एभिरेदंगंस्पृष्टस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु ॥ तोयेनक्षा
 लनंकृत्वा आचांतःशुचितामियात् ॥ रजकोवस्त्रंजनकर्तानटोनर्तकः शैलूषोनाटकाद्यभिनेतामुखेभगोमुखयोनिरितिप्रसिद्धः चक्री
 तेलिकः ध्वजीशोडिकः वद्व्यघातीचोरादिवधेनियुक्तः । अत्रशिरःशब्देननाभेरूर्ध्वलक्ष्यते । पैठीनासिः । उच्छिष्टरेतोविष्मू
 त्रंस्पृष्टोऽमुज्याचम्यप्रयतोभवतित्रिःप्रक्षाल्यचतंदेशं । अत्रत्रिःप्रक्षाल्याचम्यप्रयतोभवतीत्यन्वयः । उच्छिष्टंमानवंस्पृष्ट्वा
 भोज्यंवापितश्चानिधं ॥ तथेवहस्तोपादौषप्रक्षाल्याचम्यशुद्ध्यति ॥ भोज्यं तथाविधमुच्छिष्टमेव भक्तादि ॥ यदंभःशौचनिर्मुक्तंक्षिति

प्राप्यविनश्यति ॥ प्रक्षाल्याशुचिस्त्रिचसंस्पृश्याचम्यशुद्धयति ॥ अक्षाववलादितसामेस्पृष्ट्वा मलाद्यशुचिलिप्ताङ्गप्रक्षाल्याचम्यशुद्धयति
 तिइतिवाक्यार्थः । बोधायनः । नीर्विविन्नस्य परिधायोपस्पृशेदाचामेदित्यर्थः ॥ विष्णुः । पंचनखास्थ्यसेहंस्पृष्ट्वाचामेत् । चांडालम्ले
 च्छभाषणेचपंचनखास्थिभक्ष्येतरपंचनखास्थि । आपस्तम्बः । रिक्तपाणिर्वयसउद्यम्यापउपस्पृशेत् । शक्तिविषयेनमुहूर्तमप्य
 प्रयतःस्यात्तूरिक्तपाणिः शून्यहस्तोवयसेपाक्षिणे उद्यम्यपाणिमाचामेदित्यर्थः । हारीतः । देवताभिगन्तुकामआचामेत् । तथा । नो
 तीरेदनुपस्पृश्यनलपारगमनेपूर्वमाचामितव्यामित्यर्थः । यमः । उत्तीर्योदकमाचम्यावतीर्यापउपस्पृशेत् । एवंस्याच्छ्रेयसायुक्तोवरुण
 श्रेयपूजितः ॥ मन्वाङ्गिरोबृहस्पतयः । सुप्त्वाक्षुत्त्वाथभुक्त्वाचनिष्ठीव्योक्त्वानृतंवचः ॥ पीत्वापोध्येष्यमाणश्चआचामेत्प्रयतोपिसन् ॥
 क्षुत्त्वाच्छिक्वाकृत्वेत्यर्थः । अत्रशयनादिकृत्वाद्विराचमनं कर्तव्यम् । वेदाध्ययनपूर्वकालेचद्विराचमनमित्यर्थः । वायुपुराणे ।
 निष्ठीवनेतथाभ्यङ्गे तथापादावसेचने ॥ उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्युपहतस्यच ॥ संदेहेषु च सर्वेषु शिखांमुक्त्वातथैवच ॥
 विनायज्ञोपवीतेननित्यमेवमुपस्पृशेत् । उष्ट्रायससंस्पृशेदर्शनेचान्त्यजन्मनाम् ॥ निष्ठीवनंसुखेनश्लेष्मत्यागः निष्ठीवनादौकृते
 आचमनम् । सन्देहेषुचाचमननिमित्तसंश्लेषेषुचआचमनं कर्तव्यंशिखांमुक्त्वाविनायज्ञोपवीतेनेत्येताभ्यांशिखामोचनंयज्ञोपवीतत्या
 गश्चाचमननिमित्तमुक्तं । तेनेतरकरणानंतरंपुनर्बद्धाशिखांधृत्वाचयज्ञोपवीतमाचमनीयमित्यर्थः । संवर्तः । चर्मारंजकंवेपुंधीवरं
 नृमेवच । एतानस्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतोपिसन् ॥ अथाचमनानुकल्पः ॥ मार्कण्डेयपुराणे । कुर्यादाचमनंस्पृशेत्पृष्ठस्या
 केदर्शनं ॥ कुर्यात्तलंभनंवापिदक्षिणश्रवणस्यच ॥ यथाविभवतोद्देतत्पूर्वाभावे ततः परं ॥ नविद्यमानेपूर्वस्मिन्प्रतारप्राप्तिरिष्यते ॥

बुद्धस्तातपः । वातकर्मणिनिष्ठीव्यदंतश्चिष्टेतथानृते ॥ क्षुतेपतितसंभाषेदक्षिणंश्रवणंस्पृशेत् ॥ अग्निरापश्च देवाश्चंद्रादित्यानिळास्त
 था ॥ एते सर्वे हि विप्राणां श्रोत्रेतिष्ठंति दक्षिणे ॥ बाधायनः । आर्द्रतृणं भूमिमांसे यवा उपस्पृशेत् । अथाचमनापवादः । देवलः ।
 भोजनेदं खलानि । निहृत्याचमनं चरेत् । दंतलघ्नमसंहार्य्यलेपं मन्येत दंतवत् ॥ नतत्र बहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणे पुनः ॥ तत्रात्यं
 तमशौचं स्यात्तृणवेधाद्वृणुकृते ॥ आपस्तंभः । नश्मश्रुभिरुच्छिष्टो भवत्यन्तरास्पृशादिर्यावन्नहस्तेनोपस्पृशति । वसिष्ठः ।
 दंतवदंतलघ्नेषु यंचाप्यंतर्मुखे भवेत् ॥ आं चांतस्यावाशिष्टं स्यान्निर्गिरन्नेव तच्छुचिः ॥ यच्चापीति आचमनानन्तरमपि प्रमाद
 तोषशिष्टं यदन्नकणाद्युपलभ्यते मुखे अभ्यन्तरे तन्निर्गिरन्नेव शुचिर्भवति । मनुः । स्पृशंति विदवः पादौ य आचामयतः परान् ॥ भूमिमेस्ते
 समाज्ञेयानन्तेरप्रयतो भवेत् ॥ यमः । प्रयांत्याचमतां यास्तु शरीरो विष्टुषो नृणाम् ॥ उच्छिष्टदोषो नास्त्यत्र भूमितुल्यास्तुताः स्मृताः ॥
 मनुः । नोच्छिष्टं कुर्वते मुख्या विष्टुषो गंगं यंतियाः ॥ मुख्या मुखभवा विष्टुषो गंगं यन्तियांति ता उच्छिष्टं न कुर्वत इत्यर्थः । अंगंगतामुच
 द्विरोमकृद्वदनकरणक्षमास्वाचमनं ॥ तथपेठीनासिः । द्विरोमकृद्वदनेष्वाचामेत् । अत्र्याङ्गिरसौ । मधुपर्कं तु सोमे च अप्सु प्राणादुती
 पुच । नोच्छिष्टस्तु भवो द्विप्रो यथात्रेव चंचंतथा ॥ अप्सु अपोशाने । एवमेव कल्पतरुः । प्राणादुतिषु पंचग्रास्यां । ज्ञातातपः । दंतल
 घ्ने फले मूले भक्ष्ये स्नेहे तथैव च ॥ तांबूले चेशु खण्डे च नोच्छिष्टो भवति द्विजः ॥ फले तित्ति कषाये जाती फलादोसमाचारादित्याहुः । प्रामा
 णिकाः । भक्ष्ये कटुकषाये । मनुः । उच्छिष्टे न तु संस्पृष्टो द्रव्यहस्तः कथंचन । अनिधायेव तद्द्रव्यमाचान्तः शुचितामियात् ॥
 द्रव्यहस्तो दुग्धादिहस्त एवाचान्तः शुचितामिप्रयादिति रत्नाकरः । द्रवमंत्रां पानव्यातिरिक्तमित्याचारादर्शः । बृहस्पतिः । प्रवरं

शुद्धिः
॥२६॥

आचमनेषु यदेच्छिष्टमुपस्पृशेत् । भूमौ निवायतद्रव्यमाचम्य प्रचरेत्पुनः ॥ प्रचरन् पारिवर्षणकुवाणः अन्नपानपुस्तदपकादाप्यात
रत्नाकरः । भूमिनिहितस्य तु द्रव्यस्याभ्युक्षणं । तथा । अरण्ये तु दकेरात्रौ चौरव्याघ्राकुलेषु । कृत्वा मूत्रं पुरीषं च द्रव्यं हस्तोने दुष्यति ॥
शौचं तु कुर्यात्प्रथमं पादौ प्रक्षालयेत्ततः । उपस्पृश्य तद्रव्यं गृहीतं शुचितामियात् ॥ आपस्तम्बः । कृत्वा मूत्रं पुरीषं च द्रव्यं हस्तः
कथंचन । भूमावन्नं प्रतिष्ठाप्य कृत्वा स्नानं यथाविधि ॥ तत्संयोगात्तु पक्वान्नमुपस्पृश्य ततः शुचिः ॥ अथ स्नानशुद्धिः । तत्र मनुः ।
दिवा कीर्तिमुदक्याचसूतिकां पतितं तथा । शवंतत्स्पृष्टि न चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्ध्यति ॥ आचम्य प्रयतो नित्यं जपेदशुचिदर्शने । सौरान्म
न्मन्यथोत्साहं पावमानीश्च शक्तिः ॥ नारं स्पृष्ट्वा स्थिसंस्पर्शं स्नात्वा विप्रो विशुद्ध्यति । दिवा कीर्तिश्चाण्डालः उदक्यारजस्वलासूतिकाप्रसवे
त्यप्राप्तस्नानसमया । तत्स्पृष्टिनामिति । दिवा कीर्त्यादीनां सर्वेषां तच्छब्देन परामर्शः । तेन चाण्डालादिस्पर्शः न चेत्यर्थः । एतच्चाकामकृतस्पर्श
विषयं । कामकृते तु बृहस्पतिः । पतितं सूतिकां नित्यं शवं स्पृष्ट्वा तु कामतः ॥ स्नात्वा स चैलं हुत्वाग्निघृतं प्राश्य विशुद्ध्यति ॥ स चैलमिति यद्रसम
द्रव्यं न स्पृष्टं काले भवति तेन सहैव स्नातव्यमित्यर्थः । स्नानं चेदंजलाभ्यावगाहनासंभवे उष्णोदकेनापि कर्तव्यं । यदाहंशः । नित्यं नैमित्ति
कं चैव क्रियां गमलकर्षणम् । तीर्थाभावेऽपि कर्तव्यमुष्णोदकपरोदकेः ॥ अशुचिदर्शने तु पावमानीः सौरान्मन्त्रं च आचम्य प्रयतो जपेत् ॥ अ
शुचिश्चाण्डालादिरेवेति रत्नाकरः । पावमान्य ऋग्विशेषाः । बहुत्वं च त्रित्वपर्यवसितं । अस्थिरूपं चान्न स्नानमकामकृते । कामकृते तु ब्रह्मपुरा
णे । मानुषास्थितु संस्पृश्य स्निग्धं निःस्नेदमेव वा । स्नायाद्वा संस्पृशेत्सूर्यपश्येद्विष्णुमनुस्मरेत् ॥ निःस्नेदास्थिसंस्पर्शं अकामकृते
आचमनमात्रं विष्णुसक्तं । एतच्च सर्वद्विजास्थिरूपं । अन्यत्र तु कामकृते । वासिष्ठः । मानुषास्थि स्निग्धं स्पृष्ट्वा तिराजमाशौचं । अस्निग्धे त्वद्वे

विनेकः

॥२६॥

रात्रिमिति । अत्र सर्वकवाक्यतयायमर्थः । भक्ष्यपचनस्वास्थ्यस्पर्शदायाभावः । अभक्ष्यपचनस्वास्त्रदास्थस्पर्श आचमनं । सस्त्रेदब्राह्मणा
 स्थिस्पर्शऽकामकृतेस्नानम् । कामकृतेस्त्रिधास्त्रिधाब्राह्मणास्थिस्पर्शस्नानं गोस्पर्शनं सूर्यदर्शनं विष्णुस्मरणं । निःस्त्रेदब्राह्मणास्थिस्पर्श
 शैअकामकृते आचमनमात्रम् । ब्राह्मणेतरमानुषसंबन्धिस्त्रिधास्थिस्पर्शकामकृते त्रिरात्रमाशौचम् । अस्त्रिधब्राह्मणेतरास्थिस्पर्शऽकाम
 कृतेऽहोरात्रमाशौचम् । मनुः । वांतो विरिक्तः स्नात्वा च घृतप्राशनमाचरेत् । आचामे देवभुक्त्वा त्रंस्नानं मेथुनिनः स्मृतम् ॥ वान्तः कृतव
 मनः । विरिक्तः कृतविरेकः प्रकृताधिकविरेकवान् । एवंभूत्वा स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीत्यर्थः । मिळितं चेतद्वयं निमित्तम् मेथुनेदु
 स्वप्नेऽमनविरेकयो रिति विष्णुवचनादिति रात्राकरः । आचामेदित्यादि अन्नं भुक्त्वा वात आचामे देवनस्नायात् । तेनादिनांतरे वमनविरेकयोः
 स्नाननिमित्तत्वमित्यर्थः । स्नानं मेथुनिन इत्यपि ऋतु काल मेथुनविषयं । तथा च शातातपः । ऋतौ तु गर्भं शंकि त्वात्स्नानं मेथुनिनः स्मृतम् । अनृ
 तोत्तु सवाकार्यशौचं मूत्रपुरीषवत् ॥ मूत्रपुरीषवदिति लेपालपत्वभूयस्त्वविषयतया व्यवस्थितं । यमः । अजीर्णेभ्युदिते वांते स्मशुक
 मणिप्रेथुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शस्नानमात्रं विधीयते । अजीर्णेभ्युदये सूर्योदयानन्तरं वांते वा तसमुदितमेतन्निमित्तं तेन पर्युषितवांते स्नानमि
 त्यर्थः । स्मशुकमणिश्मशुरेमेथुनेऽऋतु काल एव स्नानं । तत्स्नानं प्रातः काले कर्तव्यमिति वृद्धा इति श्रीदत्तोपाध्यायाः । दुर्जनश्चांढा
 लादिः देवलः । श्वपाकं पतितं व्यंगं मृन्मत्तं शवहारकं । सूतिकां सूर्यिकां नारारजसाचपरिष्कृतां ॥ शकुटवराहांश्च ग्राम्यान् संस्पृश्य मानवः ।
 स चेच्छंशिराः स्नात्वा तदानीमेव शुद्ध्यति ॥ अशुद्धान् स्वयमप्येतान् शुद्धश्च यदिसंस्पृशेत् । विशुद्ध्यत्युपवासेन तत्संस्पृश्येण वा पुनः ॥
 सूर्यिका प्रसवकारवित्री । कुच्छ्रेण वा पुनरिति वारंवारं कामकृतस्पर्शविषयं । तथा उपस्पृश्याशुचिस्पृष्टं तृतीयं वापि मानवः । इस्तोपादौ

चतोयेन प्रक्षाल्याचम्य शुद्धयति । अत्र चाण्डालादिस्पृष्टस्पर्शे अज्ञानकृते हस्तपादादिप्रक्षालनमाचमनं च ज्ञेयम् । कामकृते चां
 ङालादिस्पृष्टस्पर्शे स्नानं मनूक्तं । तथा । मानुषास्थिवसाविष्टामार्त्तवन्मूत्ररेतसी । मज्जानं शोणितं वापि परस्य यदि संस्पृशेत् ॥ स्ना
 त्वापामृज्य लेपादीनां च म्बसश्चुचिर्भवेत् । तान्येव स्नानी संस्पृश्य पूतः स्यात्पारिमार्जनात् । लेपादीनां पमृज्य स्नात्वा चेति क्रमः । अत्र व
 सादीनां मपि मानुषसंबन्धिनामवोपादानं सान्निहितत्वात् । वसादिस्पर्शश्चात्र नाभेरुपारिस्नानहेतुः । ऊर्ध्वनाभेः करोमुवत्वाद्यदंगमुष
 हंन्यते ॥ तत्र स्नानमधस्तात्तुक्षालनेनैव शुद्धयति ॥ इत्यंगिरोवचनात् । अधःस्पृशेत्तु क्षालनं आचमनमुभयत्र । बोधायनः ॥
 चाण्डालेन सहा ध्वगमने सचैल स्नानम् । इदं च कामकृतविषयं । चाण्डालस्य मुख्यतया तत्सहगमनविषयमित्यर्थ इति रत्नाकरः । पराशरः ।
 चैत्यवृक्षाभितिर्युपश्चाण्डालः सोमविक्रयी । एतांस्तु ब्राह्मणः स्पृष्ट्वा सचैलोजलमाविशेत् ॥ बोधायनः । शुनोपहतः सचैलोजलमव
 गाहेत् । प्रक्षाल्य च तं देशमग्निना संस्पृश्य पुनः प्रक्षाल्य पादौ चाचम्य प्रयतो भवति । शुनोपहतः शुनास्पृष्टः । अत्र नाभेरूर्ध्वस्प
 र्शे स्नानं नाभेरधःस्पृशेत्प्रक्षाल्याचमनं चेति व्यवस्थितो विकल्प इति रत्नाकरः । हारीतः । श्वपचमुष्टिकप्रेतहा (कशवादि) संस्पृश्य देवीराप इत्यं
 ताभिर्नर्तजले स्नातः पूतो भवति ॥ श्वपचः श्वस्वादकः टांक इति प्रसिद्धः । मुष्टिकः श्वर इति रत्नाकरः । देवीराप इत्येता देवीरापो अपात्रपादि
 त्यद्यास्ति स्रक्चः अयं च प्रयोगो वारंवारस्पर्शः अन्यथा स्नानमात्रं । तथा । अजीर्णवातश्मश्रुकर्माऽयोनिपशुदिवामैथुनगमने च अयोनि
 योनिव्यतिरिक्तमंगपशुर्गवादिः दिवादिन एतेषु मैथुनगमने अजीर्णवातश्मश्रुकर्मणोश्च स्नानमित्यर्थः । पराशरः । श्वकाकैरवलीढस्य नखै
 र्विदलितस्य च । अद्भिः प्रक्षालनं शौचमग्निना चोपचूडनं ॥ अवलीढस्य जिह्वया स्पृष्टस्य । उपचूडनं शिरोभिर्नामैव द्विज्वाल्यास्पृशे

नमः ॥ च्यवनः । श्वानं श्वपाकं प्रेतधूमं देवद्रव्यापजां विन । ग्रामयाजकयूपोच्चां चोत्तं काष्ठमद्यमद्यभाण्डसंसेहमानुषां स्थिक्कपृष्टं
रजस्वलां महापातकिं न शवं स्पृष्ट्वा सचैलमं भोगाह उतीर्या मिमुपस्पृष्टेत् । गायत्र्यष्टशतं जपेत् । घृतं प्राश्य पुनः स्नात्वा त्रिराचामेत् ।
अत्राग्निस्पर्शादिक्रामकृते वारं वारं स्पर्शं । अन्यथा स्नानमात्रम् । आपस्तम्बः । एकांशां स्वांसमारुह्य चंडालादिर्यदा भवेत् । अनश्नन्त्रा
ह्मणस्तत्र स्नानेन शुचितामियात् ॥ कालिकापुराणे । स्मृष्ट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं सवासा आशुतः शुचिः ॥ निर्माल्यमत्रापनीतमेवेत्याचा
रादर्शः । व्यासः । भासवानरमार्जारस्वरोष्णां शुभ्रानंतथा ॥ शूकराणामभेद्यं च स्पृष्ट्वा स्नायात्सचैलकं ॥ भसोगोष्ठकुट्टयति प्रसिद्धः ।
गृध्रो वा । अत्रोर्ध्वगं स्पर्शं स्नानं ॥ नाभेरधोगं स्पर्शं मृत्तोयाभ्यां प्रक्षालनमाचमनं च वाक्यातिरेकवाक्यतया । याज्ञवल्क्यः । चाण्डालपुल्क
सम्लेच्छाभिहृत्पारसिकादिकान् । महापातकिं नश्चैव स्पृष्ट्वा स्नायात्सचैलकम् ॥ पुलकसश्चांडालजातिभेदः म्लेच्छाः प्रसिद्धाः भिहृ
स्तद्भेदाः पारसिकायवनाः आदिपदेन तजातिभेदा विज्ञेयाः । मार्कण्डेयपुराणे अभोज्यसूतिकापंढमार्जारालुश्वकुट्टान् ॥ पतिताप
विद्धं चांडालमृतद्वारांश्च धर्मवित् ॥ संस्पृश्य शुद्धयति स्नानात् उदकया ग्रामशूकरो ॥ अत्र मार्जारस्पर्शं यदुपस्नानं तद्यदि मार्जारः
पुरुषेण स्पृश्यते तदाज्ञेयं । यदि मार्जार एव पुरुषं स्पृशति भाण्डादिवा तदा पुरुषादेरशौचाभावः । तद्विषयमेव मार्जारश्च सदा शुचिरिति
विष्णुवचनामिति व्यवस्थेत्याचारादर्शः ॥ पैठीनसिः । अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलस्नानं उदकव्यतिरेकेण मूत्रपुरीषोत्सर्ग
नंतरं शौचविलंबे शौचं कृत्वा स्नानमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे उच्छिष्टेनाथविप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः । उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य
एव विशुद्धयतः । लघुहारीतः । श्वविष्टां काकविष्टां वाकं कृध्नरस्य च । अधोच्छिष्टं च संस्पृश्य सचैलोन्नतमाविशेत् । ऊर्ध्वे

च्छिष्टस्तुसंपृष्टः प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुद्धयति ॥ अधोच्छिष्टो मूत्राद्युत्सर्गेणाशुद्धः । ऊर्ध्वोच्छिष्टो
 भोजनोच्छिष्टः । जलमाविशेत्सचैलं स्नायादित्यर्थः । सर्वत्र चात्र प्रकरणे जलमाविशेदित्यादिवाक्यानि वरुणस्नानोपलक्षकानीत्याच।
 रादर्शः । शंखः । रथ्याकर्दमतोयेन घृविनाद्येन वा पुनः ॥ नामैरुर्ध्वतरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्धयति ॥ अत्र च प्रकरणेषु नैमित्तिक
 स्नानेषु मंत्रतर्पणेन स्तः । तथा चापंतवः । अस्पृश्यास्पर्शनेवान्ते अश्रुपातेक्षुरभगे ॥ स्नानं नैमित्तिकं प्रोक्तं देवपैत्रविवर्जितं ॥ जला
 शयमजनासंभवे उष्णोदकेनाप्येतस्नानं कर्तव्यं । तथा च शंखः । नित्यं नैमित्तिकं चैव क्रियागं मलकर्षणं । तीर्थाभावेऽपि कर्तव्यमुष्णो
 दकपरोदके ॥ क्रियागं देवपूजादिक्रियागं मलकर्षणाभ्यङ्गपूर्वकं । यदा तुरोगादिवशादुष्णोदकस्नाने शक्तिरपि न भवति तदा शुद्धिप्रकार
 माह । यमः । आतुरस्नानसंग्राप्तौ दशकृत्वस्त्वनतुरः ॥ स्नात्वा स्पृशेत् क्षिप्रं ततः शुद्धयेत्स आतुरः ॥ इति स्नानशुद्धिप्रकरणम् ॥
 अर्धतैजसादिद्रव्यशुद्धिः । ब्राह्मपुराणे । सुवर्णरौप्यशंखाश्मशुक्तिरत्नमयानि च ॥ कांस्यायस्ताम्रैर्यानि त्रिपुसीसमयानि च ॥ निर्ले
 पानि च शुष्यंतिकेवलेनोदकेन च ॥ शुद्रोच्छिष्टानि शोष्यानि त्रिधा क्षाराम्बुवारीभिः ॥ सूतिकाशवविष्मूत्ररजस्वलाहतानि च ॥
 प्रक्षेप्तव्यानि ताव्यग्नौ यज्यावत्सहेदपि ॥ रत्नमयानि स्फटिकादिषट्क्रान्तिर्यानि पित्तलघटितानि त्रिपुमयं रंगवटितम् । शुद्रोच्छिष्टा
 नि शुद्रोच्छिष्टस्पृष्टानि त्र्ययमर्थज्ञेयः शुद्रेण भुक्ते भाजने अग्रे शंखवाक्येन शुद्धिर्लिख्यते । सूतिकारजस्वलोपहतत्वं भाजनस्य भोजनद्वारे
 वतत् शंखवाक्ये स्फुटीकरिष्यते । प्रक्षेप्तव्यानीति प्रक्षालनानन्तरं यद्वा जनेन यावत् समयपर्यन्तम् अग्निसहेततावत् अग्नौ संयोजयेत् ।
 मनुः । ताम्रायः कांस्यैर्यानां त्रिपुणः सीसकस्य च ॥ शौचं यथाहं कर्तव्यं क्षाराम्बुदकवारीभिः ॥ यथाहं मलापकर्षणसामर्थ्यानुसारे

णक्षारोभस्मअम्भोदकंजवीरादिरसः योग्यतानुसारादम्भोदकंताम्रेणसंबध्यते । इतरेषुक्षारोदकं जलेनतूभयत्रसमुच्चयः । शंसः । अम्भो
 दकेनताम्रस्यसीसस्यत्रपुणस्तथा ॥ क्षरेणशुद्धिः कांस्यस्यलौहस्यचविनिर्दिशेत् ॥ एतदापिस्नेहादिलेपयुक्तविषयं । पैठीनासिः । त्रपु
 सीसंकांनानां गोमयतुषैः । तथाउच्छिष्टस्नेहसंस्पृशेक्षारोदकाभ्यामब्जस्यच अब्जस्यशंसशुक्त्यादेः । बोधायनः । तेजसानान्तुपात्राणां
 च्छिष्टोपहतानां त्रिःसप्तकृत्वः परिमार्जनं । परिमार्जनेद्रव्याणिमृद्गोमयभस्मानि । मूत्रपुरीषलोहितरेतः प्रभृत्युपहतानांपुनःकरणं गोमूत्रेवा
 सप्तरात्रं परिस्थापनं महानद्यां वा । एवमश्ममयानां च । अलाबुविल्ववैदलानां गोवालेः परिमार्जनं लवणकुशस्थूणानां गोमयोदकेन प्रक्षा
 लनं त्रिःसप्तकृत्वः परिमार्जनमेकविंशतिवारानित्यर्थः । वैदलानां वेणुदलादिनिर्मितानामित्यर्थः । शातातपः । गवाप्रातेषु कांस्येषु शूद्रोच्छि
 ष्टेषु वा पुनः । दशभिर्भस्मभिः शुद्धिः श्वकाकोपहतेषु च ॥ अंगिराः । गंडूपादशौचंचयः कुर्यात्कांस्यभाजने । मूमौ निक्षिप्य पण्मा
 सान् पुनराकरमाविशेत् ॥ यद्येत्यर्पत्वात् विभक्तिव्यत्ययेन सप्तम्यर्थे प्रथमा । आकरमाविशेत् अग्नौ दहेत् । शंसः । सूतिको
 च्छिष्टभांडस्यः सुगुमद्यदृतस्य च । त्रिःसप्तमार्जनैः शुद्धिर्न तु कांस्यस्य भाजने ॥ भांडस्य भाजनस्य सौवर्णादेः । सुरागोडीपेष्टीमाघ्नी
 त्रिधा । तद्व्यतिरिक्तं पनसादिसंभवं मद्यम् । ताभ्यां चोपहतस्य त्रिःसप्तमार्जनैरेकविंशतिमार्जनैः शुद्धिः । कांस्यस्य तु नेयं शुद्धिः ।
 किंतु सकृदुपहते अग्नौ प्रतापनम् । शभिरसकृदुपघाते पुनर्घटनेन शुद्धिः । शंसः । ब्रह्मक्षत्रविशांचैव सकृत्संमार्जनाच्छुचिः । चतुर्थेन तु यद्रुक्तं च
 तुर्भिरथं मार्जितं ॥ अग्नौ निक्षिप्य गृह्णीयाद्दस्तौ प्रक्षाल्य यत्नतः ॥ गोशृंगेण तु संस्पृष्टं तत्पात्रं शुचितामियात् । ब्रह्मक्षत्रविशां यस्मि
 न्भाजने भोजनं कृतं ॥ तत्तत्सकृन्मार्जनाच्छुचीत्यर्थः । चतुर्थेन शूद्रेण तु ब्राह्मणादनां यद्रुक्तं चतुर्वारमार्जनादिभिः शुद्धयतीत्यर्थः ॥

तदियं सर्वं कवाप्यतया तेजसद्रव्यशुद्धीव्यवस्था । सुवर्णरूप्यशंखाश्मशुक्तिरक्तकांस्यपित्तलोहरंगसीसकमथानिभाजनानिकेवले
नजलेन शुद्धयन्ति । उच्छिष्टादिलेपयुक्तानि क्षारोदकाम्लोदकाभ्यां यथायोग्यं शुद्धयन्ति । शूद्रोच्छिष्टेन चिरकालोपघाते वास्त्रयंक्षारो
दकक्षालनानंतरं वह्नौ यावत्सहंक्षेपाच्छुद्धयन्ति । एकवारं श्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानि गवाघ्रातनिचकांस्यानि दशवारं क्षारोदकमार्जना
च्छुद्धयन्ति । अनेकवारं श्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानि एकविंशतिवारं क्षारोदकमार्जनाच्छुद्धयन्ति । त्रैवर्णिकस्य यस्मिन् भाजेन शूद्रोभुंक्तेत
च्चतुर्भिः क्षारैर्मार्जनानंतरं मग्नोप्रक्षिप्तं प्रक्षालित इस्ताभ्यां गृहीतं शुद्धयति । सूतिकोच्छिष्टं मद्यसुराभिः सकृदुपहतं कांस्यभाजनमग्नौ
प्रतापनाच्छुद्धयति । असकृदुपहतं पुनर्वटनेन शुद्धयति । गंडूषपादशौचे यस्मिन्कांस्यभाजेनेतत्पण्मासनिखननानंतरं वह्नौ प्रताप
नाच्छुद्धयति । मूत्रपुरीषेतः प्रभृतिभिः शारीरैर्मलैरल्पकालमुपहतानि तेजसपात्राणिसप्तरात्रंगोमूत्रमहानद्यां वा स्थापनात् शुद्धयं
ति । अनेकवारं मूत्राद्युपहतानि शवसूतिकारजस्वलोपहतानि च वास्त्रयंक्षारोदकप्रक्षालनानंतरं यावत्सहनमग्नौ प्रतापनात् शुद्धयन्ति ।
चिरकालं व्याप्य वारंवारं मूत्रादिभिरुपहतानि पुनर्वटनेन शुद्धयन्ति । देवलः । लोहानां दहनाच्छुद्धिर्भस्मना गोमयेन वा । दहनात्स्वननाद्वा
पिशिलानामंभसापि वा ॥ काष्ठानां तक्षणाच्छुद्धिर्मृद्गोमयजलैरपि । मृष्मयानां तु पात्राणां दहनाच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्र दहनादित्यत्यंतो
पघातविषयम् । अन्यथा भस्मना गोमयेन वा शैलं शिलाभाजनंतत्रापि अत्यंतोपघाते दहनेन खननेन वा अन्यथा जलेन काष्ठभाजनानाम
पिसलेषोपघाते तक्षणादन्यत्र जलेनैवेति व्यवस्था । मृष्मयानामत्यंतानुपहतानां पुनः पाकः । अत्यंतोपहतानां मृष्मयानां दारवाणां च त्र्या
मः । तथा च विष्णुः । तत्र त्वं मण्डयं च तत्राग्नौ । तत्रात्यंतोपहतमिति पर्वप्रस्तुतम् । कउयपः । सिकताभिर्दन्तशृंगशंखशुक्तीनां सिकता

भिर्जलयुक्तवालुकाभिः । अत्यंतोपघातविषयंचेदम् । अन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । शुद्धिरित्यनुवृत्तो दारोतः । अग्निःकाचनराजतानां
 तद्गुणवर्णयोगात् स्नेहवैवर्ण्योपहतानामेवगोधूमकलायमाषगोमयचूर्णेर्मार्जनंमोरोचनादिभिः प्रक्षालनम् । अम्ललवणाभ्यांताप्राणां । भस्म
 नाकांस्यानां । शाणवर्षणैःकाष्ण्यासानां । सिकतावघातकर्षणैःशैलानां । शैलावघर्षमार्जनैर्मणिमयानां । निर्लेपनेर्दारुमयानां । पुनःपाके
 नमृण्मयानां । गोमूत्रगोमयविल्वैवेणुदलानां । गोवालरज्ज्वासोदकपानेर्दण्डपात्राणां मार्जनंकमंडलूनां यतिपात्राणांच । क्षारोदकाभ्यां
 कार्पासशर्जणमयानां । पुत्रजीवारिष्टकैः क्षौमदुकूलानां । पुत्रजीवोदस्विद्विश्वरिणां । श्रीफलश्वेतसर्पपैः कौशेयानाम् । उदस्विद्वल्मी
 कमृदासर्पपैः ऊर्णानां । स्नेहसत्कुलमाषोद्वर्तनेर्गुरुणां । अयमर्थः । तद्गुणवर्णयोगात् । तद्गुणोयोवर्णः तेनयोगः । अनुपकृतत्वंतत्रकां
 चनादीनामग्निः केवलाभिः शुद्धिः सुव्यक्तमन्यत् पुत्रजीवः पितरजत्रिआ अरिष्टः अरिडइतिप्रसिद्धः । उदस्वित् तक्रं । कुलमा
 षज्जोडाइतिप्रसिद्धइतिरत्नाकरः । अत्रचपुत्रजीवादिभिश्चूर्णितैः शोधनयोग्यत्वात् । क्षौमादयः पट्टवस्त्रभेदाः । गुरुणामितिऊर्णा
 मयानामेवमहतांकेवलानामित्यर्थः । एषाचशुद्धिरेषांवस्त्राणामलवत्त्वेसतिअन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । तथाचदेवलः । तांतवंम
 लिनंपूर्वमग्निः क्षारैश्चशोधयेत् । अंशुभिः शोधयित्वावापुनर्वासः समाहरेत् ॥ ऊर्णापट्टांशुकक्षौमदुकूलाविकचर्मणाम् । अल्पाशौ
 चेभवेच्छुद्धिः शोषणप्रोक्षणादिभिः ॥ तान्येवामेघ्यलिप्तानिनिज्याद्गौरसुसर्पपैः । धान्यकल्कैःपर्णकल्कैरसैश्चफलवलकलेः ॥
 तूलिकामुपधानानिपुष्परक्तांकराणिच । शोधयित्वातपेत्किंचित्करैरुन्मार्जयेन्मुहुः । पश्चाच्चवारिणाप्रोक्ष्यशुचीत्येवमुदाहरेत् ।
 तान्यप्यतिमलिष्टानियथावत्पाशिशोधयेत् ॥ शातातपः ॥ कुसुमकुसुमारक्तास्तपालाक्षारसेनच । प्रक्षालनेनशुद्धयंतिचांडालस्य

शनेतथा ॥ अगिराः ॥ शौचं सदस्यो माणां वाय्वन्यकैन्दुरश्मिभिः । रेतःस्पृष्टं शक्यं स्पृष्टमाविकं नैव दुष्यति । शयनासनानि धानानि रो-
 मबद्धानि यानि च ॥ वस्त्राण्येतानि सर्वाणि सदितानि प्रचक्षते । सदस्यरोमेषामिति चर्णादिरोमनिर्मितानामित्यर्थः । रोमबद्धानि कंबुकादि-
 निसंहतानि शयनादीनि च तानि च वाय्वादिभिः शुद्धयन्तीत्यर्थः । उशनः । कौशेयानां गौरसर्पपक्लेन मृद्भिश्चान्येषां । ब्रह्मपुराणे ।
 प्रत्यङ्गशालयेद्वस्त्रदेवेपित्र्ये च कर्मणि । सर्वविष्णुत्रिशुक्लेस्तृदूषितश्च मृदम्बुभिः ॥ मृदम्बुभिः शुद्धयतीति शेषः । विष्णुः । अत्यंतोपहतस्य
 यत्प्रक्षालितं सत्रविरज्यते तच्छिद्यते । बृहस्पतिः । वस्त्रवैदल्यचर्मादेः शुद्धिः प्रक्षालनं स्मृतम् । अतिदुष्टस्य तन्मात्रं त्यजेच्छित्त्वा
 तु शोधयेत् । यमः । कृष्णाजिनानां गुलैश्च बालानां मृद्विरंभसा । गोमूत्रेणास्थिदन्तानां क्षौमाणामोरसर्पपैः ॥ बालानां चाम-
 राणामित्यर्थः । शंखः । सिद्धार्थकानां कल्केन दन्तशृंगमयस्य च । गोवालैः फलपात्राणामस्थानां स्याच्छृंगवत्तथा ॥ फलपात्रा-
 णानां लिकेरादिप्रभवाणाम् । अस्थानां शंखादीनां तेषां च येन शुद्धिरल्पोपघातेऽत्यन्तोपघातेऽवलेखनं वायुपुराणोक्तं । तथा । निर्यो-
 सानां गुडानां च लवणानां तथैव च । कुसुमकुसुमाज्जां च चर्णाकारां सयोस्तथा ॥ प्रोक्षणात्कथिता शुद्धिरित्याह भगवान् यमः ॥
 मनुः । मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिना यज्ञकर्मणि । चमसानां गृहाणां च शुद्धिः प्रक्षालनेन च ॥ चरुणां सुवस्त्राणां च शुद्धि-
 ण्येन वारिणा । स्पर्शशूर्पशकटानां च मुसलोलूखलस्य च ॥ अद्रिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवाससां ॥ प्रक्षालनेन स्वल्पा-
 नामद्रिरेव विधीयते ॥ चैलवच्चर्मणां शुद्धिर्वैदलानां तथैव च । शकमूलफलानां च धान्यवच्छुद्धिरिष्यते । प्रोक्षणात्पूजकाद्यानां
 पलाले च विशुद्धयति । मार्जनोपाजने वैष्णवपुनःपाकेन मृण्मयम् ॥ उपाजने वायुपुराणे । मणिवज्रप्रवालानां मुक्ताशंसोपलस्य

च । सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । सिद्धार्थकाः सर्पपाः ॥ बोधायनः । आसनं शयनं यानं नावः पंथास्तृणानि च । मरुता कण
 शुद्धयंति पक्वेष्टकचितानि च ॥ आसनं शयनं वस्त्रं नायापत्यं कमण्डलुः । शुचीन्यात्मन एतानि परेषामं शुचीनि च ॥ हारीतः । पय
 सादांतानां क्रीतानां मवहनोत्पवनेः व्रीहियवगोधूमानां घर्षणदलनपेषणेः शमीधान्यानां कंडनविमृशनप्रक्षालनेः फलीकृतानां घर्षणप्रक्ष
 लनपर्यग्निकरणैः शाकमूलफलानां भूस्थग्रहणे प्रक्षालने रिक्षुकाण्डानां शमीधान्यवत् यज्ञहविषां श्रपणमेव स्रेहानां पुनः पाकः कृतलवणा
 नां पुलकसादिभिः स्पृष्टानां भूस्थानां तृणकाष्ठानां मादित्यदर्शनाच्छौचम् । दांतानां दंतनिर्मितानां क्रयोपात्तानां व्रीहियवादीनां शमीधा
 न्यानां मुद्गादीनां शिबीप्रभवानां फलीकृतानां तण्डुलानाम् अद्वननं कंडनम् उत्पवनं प्रस्फोटनं शूर्पेण निस्तुपीकरणं पर्यग्निकरणं तदुपरि अग्नि
 भ्रामणमित्यर्थः । शुद्धिरित्यनुवृत्तौ । विष्णुः । गुडादीनां मिश्रविकराणां प्रसूतानां वाय्वग्निदानेन सर्वलवणानां च तथा द्रव्यवत्कृतशौ
 चाणां देवतार्चानां भूयः प्रतिष्ठापनेन असिद्धात्प्रश्यावन्मात्रपुपहतं तावन्मात्रं परित्यज्य शेषस्य कंडनक्षालने कुर्यात् । देवतार्चादेव प्र
 तिमातृस्या अस्पृश्यादिस्पृष्टायाः कृतप्रकृतिद्रव्यस्य नाम्रादेः यथोक्तं शौचं कृत्वा पुनः प्रतिष्ठापनेन शुद्धिः पूजार्हत्वमित्यर्थः । अतिम
 लिनानुवृत्तौ देवलः । सर्वद्रव्याणां पक्वानां लवणस्य गुडस्य च ॥ नान्यच्छ्रेयं परित्यागादशुद्धानामिति स्थितिः ॥ तोयाभावे परस्पर्शो भूमि
 संवेशनेऽपि च ॥ कुंडिकायाः परित्यागे दहनं चापदि स्मृतं ॥ कुंडिका कंमडलुस्तस्याश्च तोयहीनाया अशुचिस्पृष्टाया अशुद्धभूमिधृताया अप
 रित्यागः कुंडिकांतरालाभेदगवाग्राद्या । तथा । द्रव्याणामवशिष्टानां तोयाग्निभ्यां विशोधनं । शोधनार्थं तु सर्वेषामुभयं ब्राह्मणेः
 स्मृतं ॥ इति पाकोयत्सृष्टेर्द्रव्यमृज्यं द्रव्यमेव वा ॥ पक्वं वा भोज्यकल्पं वा तत्सर्वं परिर्वर्जयेत् । भोज्यकल्पमर्द्धपक्वं ॥ उच्छिष्टाशुचि

शुद्धिः
॥३१॥

विषयः

॥३१॥

भिः स्पृष्टमद्रव्यं शोधयेत् भस्मा । द्रव्यं वापि प्रभूतं च शोधयेत् प्रोक्षणादिभिः । उच्छिष्टाशुचिभिः उच्छिष्टत्वेनाशुचिभिः । वृद्धशातातपः ।
तापनं घृततेलानां प्लावनं गोरसस्य च । तन्मात्रमुद्धृतं शुद्धयेत् कठिनं तु पथोदधि ॥ अविहीनं तथा सर्पिर्विहीनं श्रपणेन तु । बोधायनः ।
चूडनाकुसुमं कर्पासं गुडलवणानां सर्पिषां कठिनीभूतानां श्वचांडालादिस्पृष्टं प्रोक्षणेनैव शुद्धिः । ब्रह्मपुराणे । द्रवद्रव्याणि भूरीणि परि-
प्लाव्यानि चांभसा । सस्यानि व्रीह्यश्चैव शाकमूलफलानि च ॥ त्यक्त्वा तु दूषितं भागं प्लाव्यान्यजलेन तु ॥ विष्णुः । प्रोक्षणेन च पुस्त-
कं भस्मनुः । यावन्नापेत्य मेघ्याक्ताद्बोले पश्चतत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयं सर्वांमुद्रव्यशुद्धिषु ॥ वृद्धशातातपः । अशुचिं संस्पृष्टं यस्तु एक-
एव सदुष्यति । तं स्पृष्ट्वा न्याने दुष्येत्तु सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥ - संइतानां तु पात्राणां यदेकमुपहन्यते । तस्य तच्छोधनं प्रोक्तं न तु तत्स्पृष्टि-
नामपि । अत्राशुचिस्पृष्टस्य स्पृष्टं यदशौचं निषिद्धं च चांडालादिस्पृष्टदर्शनादन्यत्र । तेषां तु स्पृष्टं स्पृष्टं यथायथमाचमनस्नानादिकमुक्तमे-
व । अथात्यंतोपहतशुद्धिः । तत्र विष्णुः । शरीरेर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वायुदुषहतम् अत्यंतोपहतं सर्वलोहभाण्डमग्नौ प्रतप्तं शुद्धयेत् ।
मणिमयमृन्मयमज्जमयं च सप्तरात्रं महीनिस्सनेन दंत-शृंगास्थिमयं च तक्षणेन दारवं मृण्मयं च जह्यात् । अत्यंतोपहतस्य वस्त्रस्य यत्-
प्रक्षालितं सत्न विरज्येत ताच्छिन्द्यात् । लोहभाण्डं सुवर्णाद्यष्टधा तु मयभाजनमिति रत्नाकरः । सुरा गोडीपैष्टीमाध्वीत्रिविधा तदितरसुरामद्यं
शरीराणि मलानि द्वादशविधानि वसादीनि । बोधायनः । अतैजसानामत्यंतोपहतानां च त्यागः । एष च त्यागो विष्णुक्तमणिमयादिभा-
नवर्जम् । शंसः । मद्यैर्मृत्रपुरीषैश्च श्लेष्मपूयाऽश्रुशोणितैः । संस्पृष्टं नैव शुद्धयेत् पुनः पाकेन मृण्मयम् । एतैरेव तथा स्पृष्टं सप्तो-
वर्णराजतम् । शुद्धयेत्पावर्तितं पञ्चदन्यथा केवलं भस्मा ॥ अत्र च तैजसव्यवस्थाप्रथममेव दर्शिताद्रव्यशुद्धिप्रकरणे । देवकः ।

दूषितं वार्षितं दुष्टं कश्मलं चेति लिङ्गिनाम् ॥ चतुर्विधमभेद्यं च सर्वव्याख्यास्यते पुनः । लिङ्गिनामाश्रमिणामित्यर्थः । शुच्य
 यशुचिसंस्पृष्टं द्रव्यं दूषितमुच्यते । अभक्ष्यभोज्यपेयानि वर्जितानीह चक्षते ॥ त्यक्तः पतितचाण्डालो ग्रामकुटुम्बशूको ।
 आचनित्यं विवर्ज्यः स्युः षडेते धर्मतः समाः । सव्रणः सूतकीसूतीमत्तोन्मतरजस्वलाः ॥ मृतबन्धुरशुद्धश्रवर्ज्यान् यष्टोऽस्वका
 लतः ॥ सूतीप्रसूतिका । अशुद्धः पुरीषादिना । स्वेदाश्रुविदवः केनो निरस्तनखलोमच । आर्द्रचर्मासृगप्येतद्दुष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ मानुषा
 स्थिशवं विष्टारतो मूत्रार्तवानिच ॥ कुणपंपूयमित्येतत्कश्मलं समुदाहृतम् । दूषिते प्रोक्षणेनापिशुद्धिः सूक्ताविधानतः ॥ दुष्टैर्मर्जित
 संस्कारैः कश्मलैः सर्वथा भवेत् ॥ दुष्टैश्च सम्बन्धे कश्मलैश्च संबन्धे द्रव्यमार्जनं संस्कारैः शुद्धिरित्यर्थः । संस्कारास्तु तत्र तत्रोक्ताः ॥ इति
 जसादिद्रव्यशुद्धिः ॥ अथ पक्वान्नशुद्धिः । ब्रह्मपुराणे ॥ पक्वमन्नं गवाघ्रातं मक्षिकाकेशदूषितम् । छागघ्रातं तु तत्कृत्वा कृत्वा स्नातुं शुचिः स ॥
 यथा घ्रातादिकमन्नं छागघ्रातं कृत्वा स्नातुं शुचिः स ॥ स हि संहितं कृत्वा शुद्धयतीत्यर्थः । भुञ्जतश्चाप्यिच्छान्नं मक्षिकाकेशदूषितं । रजःपिपीलिकाजुष्टं
 यच्च स्पृष्टमवशुतैः ॥ तदन्नं तु विदायै रशेषं क्षारांशुभिः शुचि ॥ यमः । मक्षिकाकेशमन्त्रेषु पतितं यदि दृश्यते । मृषकस्य पुरीषं वा शुतं यच्चावधू
 नितम् ॥ भस्मना स्पृश्य चाश्रीय्य दभ्युक्ष्य सलिलेन च । शुतं यस्योपरि छिक्का कृता । अवधू नितं मुखश्चासोपहतम् । भस्मना
 वेति वा शब्दः समुच्चये वाक्यान्तरैक्यात् । तेन भस्मजलाभ्यां स्पृष्टं शुद्धयतीत्यर्थः । तथा । अवशुतं केशपतंगकीटैरुदक्यया वा पतितैश्च
 दृष्टम् ॥ अलातभस्मांशुदिरण्यतोयैः संस्पृष्टमन्नं मनुराद्भोज्यं ॥ अवशुतं यस्योपरि छिक्का कृता उदक्यया रजस्वलयः अलातभस्मेति
 शुद्धस्थानभस्मोपलक्षणार्थः । तथा । मक्षिकादंशुमशकापुपीः सुक्ष्माः पिपीलिकाः । आमिषामेव्यसेवीचनेते कीटा विपतये ॥ आमि

शुद्धि

॥३२॥

विषयः

॥३२॥

पामेयसेवीसटिभमासोद्भवः कीटः एतेकोटीविपत्तयान्नदोषायनभवंतीत्यर्थः । शुद्धिस्तु भस्मादिनैवेति भावः । ज्ञातातपः । केशकीटयवा
 घ्रातं कायसोपहतं च यत् । कृत्वाभिज्ञस्तपतितैः सूतिकोदक्यनास्तिकैः ॥ दृष्टवस्याद्यदन्नंतु तस्यानिष्कृतिरुच्यते ॥ अभ्युक्ष्यान्निचिदुद्ध
 त्यभुंजीताप्यविशंकितः । भस्मनाचापिसंस्पृश्य संस्पृशेदुदकेन वा । सुवर्णरजताभ्यांवाभोज्यं घ्रातमजेन वा । तथा । श्वशूकरसरोष्ठे
 श्वपदालीढंतु जंतुभिः ॥ अग्रं विहाय तत्पश्चात्संस्पृश्य मथाग्निना । छागघ्रातंततः शुद्धं स्याद्रेमजलसंयुतम् । तथा । घृतंतु पायसं क्षीरं तथे
 केशुरसोद्भवं । शुद्धभौंडगतंतक्रंतथामधुन दुष्याति ॥ पायसं पयोविकारोदयादीनि रत्नाकरः । कल्पतरुभृतयोप्येवम् । एवं च । कटुपक्वं
 स्नेहपक्वं पायसं दधिसक्तवः । एतान्यशुद्रान्नभुजो भोज्यानि मनुरब्रवीत् ॥ कटुपक्वानितैलेन पायसं दधिसक्तवः ॥ द्विजैरेतानि भोज्यानि
 शुद्रोद्भूतान्यपीति ॥ हारीतकूर्मपुराणयोरपि वाक्ययोः पायसपदं दधीतराद्यामिक्षादिपयोविकारं परं बोधायनः । त्वक्केशलोमनखा
 सुपुरोषानि दृष्ट्वा तद्देशं पिंडानुद्धृत्य अद्भिरभ्युक्ष्य भस्मनावकीर्य पुनरपि प्रोक्ष्य वाचा प्रशस्तं पुपभुंजीत सिद्धद्विषां महतां श्वपायसप्रभृत्युपह
 तानांतद्देशं पिंडमुद्धृत्य पक्वानः सुवर्चस इत्येतेनानुवाकेनाभ्युक्षणं मधूदके पयोविकारे वपात्रात्पात्रांतरानयने एव तैलसर्पिणीञ्छिष्टसं
 बंधारब्धेतुदके चोपधायोपयोजयेत् । उपधाय पात्रांतरे निक्षिप्य । उशनाः । अजाघ्रातेनान्नाद्यानां स्नेहघृतलवणमधुगुडानां पुनः पाकेन ।
 अन्नाद्यानां पदनीयानां मन्त्रानां मित्यर्थः । वृद्धर्मनुः । देवद्रोण्यां विवाहे च यज्ञेषु प्रकृतेषु च । काकैः श्वभिश्च यत्स्पृष्टं तदन्नं नैव दुष्याति ।
 तन्मात्रमन्नमुद्धृत्य शेषं संस्कारमर्हति । घनानां प्रोक्षणाच्छुद्धिर्द्रवाणामग्नितोषणात् । संस्पर्शनाद्भवेच्छुद्धिरपामग्रेष्ठतस्य च ॥
 अग्नेन प्रयत्नं स्पृष्टं अर्चित्वेन विनिर्दिशेत् । देवद्रोणीग्रहणमन्नचद्वत्त्वप्रदर्शनार्थं । प्रकृतेषु उक्तं वेदित्यर्थः । यमः । उक्तानि हि द्वि

मोत्रानिभुञ्जीतकदाचन । प्रक्षालयित्वानिर्दोषाण्यापद्धमोयदाभवेत् । शुक्लानिपर्युषितत्वाद्यान्यम्लतामृतानि । तथेवाचारात् ।
 यदातु आपद्धमोऽन्यात्रासंभवस्तदातानिप्रक्षाल्यनिर्दोषाणिपत्रानिभुञ्जीतेत्यध्याहारेणान्वयः । मसूराभाषसंयुक्तं तथापर्युषितं च
 यत् । तत्तुप्रक्षालितंकृत्वाभुञ्जीताग्याभिधारितम् । मसूरोप्यत्राभक्ष्यएवसाहचर्यात् । माषोत्ररात्रमाषः । देवलः । भक्तधान्या
 दिराक्षोनामेकदेशस्यदूषणे । तावन्मात्रंसमुद्धृत्यशेषं प्रोक्षणमर्हति । भक्तराशिद्रोणाधिकः । विष्णुः । द्रोणादभ्याधिकं सिद्धमन्नं
 नैवचदुष्यति । तस्योपहतमपास्यगायत्र्यभिर्मंत्रितं सुवर्णाभिः क्षिपेत्तबस्तस्यदर्शयेत् । अग्नेश्चद्रोणः । षोडशप्रस्थाः ।
 बस्तः छागः । बृहस्पतिः । तीर्थे विवाहे यात्रायां संग्रामे देशविषुवे । नगरग्रामदाहे च स्पृष्टस्पृष्टिर्नदुष्यति ॥ आपद्यगिचकष्टायां
 रुग्भयेपिडिने सदा । मातापित्रोर्गुरोश्चैव निर्देशे वर्तनात्तथा ॥ आममांसं घृतं क्षौद्रं स्नेहं च फलसंभवाः । म्लेच्छभांडमताप्यानिष्कं
 ताः शुचयः स्मृताः ॥ शातातपः । गोकुले कंदुशालया तैलयंत्रेक्षुयंत्रयोः । अमीमांस्यानि शौचानि स्त्रीषु बालातुरेषु च । अमीमां
 स्यानि शौचाशौचं भाषितं निविचारणीयानीत्यर्थः । बालः पंचवर्षाभ्यंतरवयस्कः । अथ भूमिशुद्धिः । तत्र देवलः । पंचधा वाचतुर्धा
 वाभूरमेध्या विशुद्ध्यति । दुष्टाद्विधा त्रिधा वापिशौच्यते मलिनैकधा ॥ दहनं स्ननं भूमेरुपलेपनं वापनम् । पर्जन्यवर्षणं चेति शौचं पं
 चविधं स्मृतम् ॥ अस्यार्थः । भूमिस्तावन्निधा अपवित्रा भवति । अमेध्या दुष्टमालिना चेति । तत्रामेध्याया दहनादिभिः पंचभिश्चतु
 र्भिर्वा शुद्धिः । दुष्टायाः दहनादिभिस्त्रिभिः । स्ननलेपनाभ्यां द्व्याभ्यां मलिनायाः । एकधा उपलेपनेन शुद्धिः । वापनं मृदंतरेण
 पूरणम् । तासु अमेध्यामाह । प्रसूतेर्गर्भिणी यत्र प्रियते यत्र मानुषः ॥ चांडालेऽपि तं यत्र यत्र विन्यस्यते शवः । विष्णुत्रोपहतं यच्च कु

गपोयत्र दृश्यते । एवं कश्मलभूषिष्ठाभूरमेध्येतिलक्ष्यते ॥ दुष्टमाह ॥ क्रामेकं दृष्टवक्ष्येदूषितामेदिनीयादे । द्रप्सापकर्षणेः क्षिते वा
तेर्वा दुष्टतां व्रजेत् ॥ द्रप्सं घनीभूतं श्लेष्मादिमलम् । मालिनामाह ॥ न स देतत नूजत्वस्तुषपां सुरजं मलेः । भस्मपंकतृणैर्वापि प्रच्छन्ना मालि
ना भवेत् । तनूजं लोम । अत्र च उपघातात्पत्वभूयस्त्वाभ्यां पंचधा वाचतुर्धा वा इत्यादिविकल्पो व्यवस्थितः । याज्ञवल्क्यः । भूशुद्धिर्मार्ज
नादादात्कालाद्गोक्रमणादपि । सेकादुल्लेखनालेपाद्दहं मार्जनलेपनात् ॥ अवकरनिरसनं मार्जनम् । कालोयावता कालेनापाविश्वदेतुले
पनयोर्भवति तावान्सेको जलेन प्रक्षालनम् । उल्लेखनं तक्षणम् । गृहस्य पृथगुपादानं मार्जनलेपनयोः प्रतिदिनप्राप्त्यर्थम् । मनुः । संमार्जने
नार्जनेन सेकेनोल्लेखनेन च । गवांचपरिवासेन भूमिः शुद्धयति पंचाभिः ॥ अंजनं गोमयोपलेपनम् । अत्रानिलेपसलेपाधिकलेपापेक्षया यथा
योग्यं प्रत्येकं समुदायाभ्यां व्यवस्था । यमः । सननात्पूरणादादालेपनादभिवर्षणात् । गोभिराक्रमणात्कालाद्भूमिः शुद्धयति सप्तभिः ।
बौधायनः । घनाया भूमेरुपलेपनं सुषिरायाः कर्षणं कृत्रायाश्चामेध्यमाहृत्य प्रच्छादनम् । घनानि विडा । अविषमेति यावत् । सुषिरासच्छिद्रा वि
षमेति यावत् । कृत्रा अमेध्याद्रातस्याश्चामेध्यामाहृत्य आकृष्य प्रच्छादनं शुद्धमृदंतरेण पूरणं । संवर्तः । गृहशुद्धिप्रवक्ष्यामि अन्तःस्थं शवदूषि
ते । प्रोत्सृज्य मृण्मयं भांडं सिद्धमंत्रं तथैव च ॥ गृहादपास्यतः सर्वगोमयेनोपलेपयेत् ॥ गोमयेनोपलिप्याथ छागेनाप्रापयेद्दशः । ब्राह्मणेनैत्रपूते
श्चद्विरप्य कुशवारिणा । सर्वमभ्युक्ष्येद्वेदमत्तः शुद्धयत्यसंशयं । यमः । ब्राह्मणावसथे भूमिर्देवागारे तथैव च ॥ मेध्याचैव स दामन्ये गवांगोष्ठे तथै
व च । एतेषु या भूमिस्तां मेध्यां मन्येदित्यर्थः । अनुपहतविषयं चेत्तत् । ब्रह्मपुराणे । देवानां प्रतिमाश्चापि वेदमान् प्रायतनानि च । नादा माभ्युक्ष्य
ल्यं भूमेरुद्वयं शास्वत ॥ तत्तस्तोयेन गोभिश्च दारोलेखनमार्जनेः । शोधनीया च मेत्रैश्च सरत्नैः पंचाभिश्च भूः ॥ उद्धृत्य मृत्तिकाया व्यापनं च

लेनेच ॥ ग्रामादंशतंत्यक्तानमराचचतुर्गुणम् ॥ भूमिः सवेत्रमेध्यास्याद्यत्रलंघनदृश्यत । मराचः । गृह्यमातसवस्तुचः स्यादकल्पना
 त । मंवासोयदिजायेतदावतापोविनिर्दिशेत् ॥ अजातिश्चांडालः संवेशेप्रवेशे संवासांज्वस्थितिः । याज्ञवल्क्यः । रथ्याकर्दमस्तोयानिस्पृष्टा
 न्यत्वंश्वायसैः । मारुताकेंणशुद्धयंतिपक्वेष्टकचित्तानिच ॥ अंत्यश्चांडालः । तथा ॥ पंथानश्चविशुद्धयंति सोमसूर्याशुमास्तेः । निर्लेपविष
 यमेतत् । बोधायनः । अनेकोद्वाहोदारुशिलेभूमिसमेष्टकाश्चसंकीर्णीभूताः । संकीर्णीभूताः परस्परसंबद्धा इत्यर्थः । पराशरः । रथ्याकर्द
 मतोयानिवायः पंथास्तृणानिच । स्पर्शनात्रप्रदुष्यंतिपक्वेष्टकचित्तानिच ॥ अथोदकशुद्धिः । मनुः । आपःशुद्धाभूमिगतावितृष्णायत्रगो
 र्भवेत् । अव्याप्ताश्चेदमेधयेनगंधवर्णरसान्विताः ॥ विष्णुः । भूमिष्ठमुदकंशुद्धं वितृष्णायत्रगोर्भवेत् । अव्याप्तं चेदमेधयेनतद्देवशिलागतं ॥
 देवलः । उद्धृतावाप्रशस्यंते शुद्धेः पात्रैर्यथाविधि । एकरात्रोषितस्तास्तुत्यजेदापः समुद्धृताः ॥ एकरात्रोषितइत्यत्रपर्युषितत्वमात्रेतात्पर्यं ।
 तथा । अदुष्टानामपांनंस्तिप्रसृतानांचदूषणम् । स्तोकानामुद्धृतानांचकश्मलेर्दूषणंभवेत् ॥ प्रसृतानांपर्वतनिर्झररूपाणां ।
 तथा । तत्राक्षोभ्यतडागादिनदीवाप्यःसरांसिच । कश्मलाशुचियुक्तानितीर्थतःपरिवर्जयेत् । कश्मलंशवादिअशुचिविष्णूत्रा
 दितीर्थइति सप्तम्यंतात्तसिद्ध तेजकंश्मलाशुचियुक्तानिचतीर्थदेशेवर्जयेदित्यर्थः । शंसलिसितौ । आपोरूपरसगंधवत्तः परिशु
 द्धाजीर्णचर्मकरंडकैरप्युद्धृताः चर्मकरंडश्चर्मपुटः । यमः । प्रपामरण्यघटकंचकूपेद्रोण्यंजलंकोषगतास्तथापः । ऋतेपिशुद्रात्तदपे
 यमाहुरांपद्रतोभूमिगताःपिबेत् । प्रपारिथतंजलंघाटिकंघटकस्थितजलं घटकोऽत्रकूपादौ सर्वसाधारणंजलेद्धारपात्रंकलशादितज्जलं
 शोणी काष्ठांशुवाहिनी कूपादावेववादिजलपानार्थंकोशश्चर्मपुटःऋतेपिशुद्रात् शुद्धेतरस्वामिकंद्रिजस्वामिकमापिशुद्रस्वामिकम

शुद्धिः
॥ ३४ ॥

निवेद

॥ ३४ ॥

पिचप्रपादिस्थितमलमित्यर्थः । हारीतः । रात्रावेतावरुणंप्रविशंतितस्मान्नरात्रौ गृह्णीयात् । घाम्नो घाम्न इत्याग्निमुपरिष्ठादस्य च गृह्णीयात् । बृहस्पतिः । उच्छिष्टं मलिनं कृन्नयच्च विष्टानुलेपितम् । अद्भिः शुद्ध्यति तत्सर्वमपां शुद्धिः कथं भवेत् ॥ सूर्येन्दुरग्निमृतेन मारुतस्पर्शनेन च ॥ गवाम्बृशपुरीषेण शुद्ध्यन्त्याप इति स्थितिः ॥ उशनाः । नद्यः कूपतडागानि सरांसि सरितस्तथा ॥ असंवृत्तान्यदोषाणि मेनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ सरितः सरणशीलानि र्झररूपाः असंवृत्तानि अस्पृश्यस्पृष्टान्यपीत्यर्थ इति कल्पतरुः । विष्णुः । मृतपंचनखात्कूपादत्यंतोपहृता तथा ॥ अपः समुदरे त्सर्वः शेषं शास्त्रेण शोधयेत् ॥ वह्निप्रज्वालनं कृत्वा कूपे पकेष्टकाचिते ॥ पंचगव्यं न्यसेत्पश्चात्तत्र वतोयं समुदरेत् ॥ जलाशयेषु चान्येषु स्थावरेषु वसुंधरे ॥ कूपवत्कथिता शुद्धिर्महत्सु च न दूषणम् ॥ अत्रात्यंतोपहतत्वं पुरीषादिना अतिव्याप्तत्वं न तु पारिभाषिकमत्यंतोपहतत्वं तत्र शरीरमलमात्रस्य ग्रहणे अश्रुपातादावपि इयं शुद्धिः स्यात्तथा चातिप्रसंगः आपस्तंबेन च शकृन्मुत्राद्युपघाते शुद्ध्यन्तरकथनाच्च । तथा चापस्तंबः । उपानम्लेच्छ विष्णुमूत्रस्त्रीरजो मद्यमेव च । एभिश्च दूषिते कूपे कुम्भानां षष्ठिमुदरेत् । कुम्भानां जलपूर्णानामित्यर्थः ॥ बृहस्पतिः । श्वभिः श्वपाकचाण्डाले दूषितेषु विशोधनम् । चक्षुरेदुदकं सर्वमार्जनं पारिशोधनम् ॥ श्वपाकश्चाण्डालविशेषः । तथा । वापीकूपतडागेषु दूषितेषु विशोधनम् ॥ घटानां शतमुद्रत्यपंचगव्यंतत्क्षिपेत् ॥ वापीसोपानयुक्तः कूपः । एवं च यत्र घटशतोद्धरणेनैव सर्वोद्धारो भवेत् । तत्रैव सर्वोद्धारो भवेत् अधिकजले घटशतोद्धरणं कृत्वा पंचगव्यप्रक्षेपः अतिमहत्सु तडागादिषु दोषाभाव एवेति व्यवस्था । यमः । अजागावो महिष्यश्च जाहाणी च प्रसूतिका । दशरात्रेण शतं च तिमिस्थं च नवोदकं ॥ ब्रह्मपुराणे । नवस्वातत्रलं गावो महिष्यश्च गमयोनयः ॥ शुद्ध्यति दिवसे प्रदशभिर्जातसं

शयः ॥ मनुः । वापिकृपतद्वागेपुआपोग्राह्यास्तुसर्वतः ॥ पश्चात्पश्येदमेध्यंतुपंचाव्येनशुध्यति । इत्युदकशुद्धिः । अथ
 रजस्वलाशुद्धिः । तत्रमनुः । शुद्धाभर्तुश्चतुर्थेद्विस्त्रानेनस्त्रीरजस्वला ॥ देवेकर्मणिपित्र्येचपंचमे शुद्धिमाप्नुयात् ॥ तथा । प्रथमे
 हनिचांडालीद्वितीयेब्रह्मघातिनी ॥ तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेहनिशुध्यति ॥ अत्रचांडालीत्वाद्यतिदेशस्तत्तजातीयवदम्पृश्यत्वो
 धनार्थः । वसिष्ठः । रजस्वला चत्रिरात्रमशुचिर्भवेति साचनांजीतनाभ्यंजीतनाप्सुस्त्रायादधःशयीत नदिवासुप्यात् नर्मांसमश्रीयात्
 नग्रहात्रिंशेक्षत् नाग्निस्पृशेत् नरज्जुंसृजेत् नदंतान् धावयेत् नहसेत् नाकिंचिदाचरेत् नखैर्वपिपिवेत् नांजलिनापिधेत् नपात्रे
 णलोहितायसेनचेतिविज्ञायतइति । खर्वोवामहस्तः लोहितायसंताम्रमितिरत्नाकरः । पृथ्वीनसिः । त्रिरात्रमलवद्वासेधारयमाणानस्त्रा
 यात् नाभ्यंज्यात्नांज्यात् न नुखात्रिकृतेत नोपमार्जयेत् नरज्जुंसृजेत् नदंतान्धावयेत् नस्रजंधारयेत् नगंधान्सेवेत् । ईरीतः ॥ भूमौ
 क्वाष्णीयसेषाणौमृष्मयेचाश्रीयात् । अत्रमिताक्षराकारः । देवेकर्मणिपित्र्येचपंचमेशुद्धिमाप्नुयात् । इत्यत्रपंचमइतिरजोनिवृत्तिका
 लोपलक्षणं । भंचमदिनात्पूर्वरजोनिवृत्तावपिनशुद्धिर्देवपित्र्येचकर्मणि । यदातुरजोदर्शनदिनादारभ्य पुनःसप्तदशदिनाभ्यंतरेरजः
 संभवस्तदाअशुचित्वंनस्त्येव । अष्टादशदिनेरजःसंभवेत्वेकादशच्छुद्धिः । एकोनविंशेद्व्यहत् । ततउत्तरेषुत्र्यहच्छुद्धिः । तथाचात्रिः ॥
 रजस्वलायदिस्त्रातापुनरेवरजस्वला । अष्टादशदिनादवागशुचित्वंनविद्यते ॥ एकोनविंशतेरवागेकाहंस्थान्तितद्व्यहम् । विंशत्प्रभृत्यु
 त्तरेषुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ यंतुचतुर्दशदिनादवागशुचित्वंनविद्यतइतिस्मृत्यंतरंतत्रस्त्रानप्रभृतित्वमभिप्रेतमतोनविरोधः । अयंचाशु
 चित्वनिषेधोयस्याविंशतिदिनोत्तरकालमेवप्रचुरजोदर्शनंतद्विषयं । यस्याः प्रौढयौवनायाः प्रागेवाष्टादशदिनात्प्राचुर्येण जोनिर्गम

स्तस्यास्त्रिगत्रमेवाशौचम् । पाराशरः । स्नानेनैमित्तिके प्राप्तेनारीयदिरजस्वला ॥ पात्रान्तरेण तोयेन स्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् ॥ व्रतं
 रजस्वलानियमं चरेदित्यर्थः ॥ सित्कगात्राभवे दाहिः सांगोपांगकथंचन ॥ नवस्रपीठनं कुर्यान्नान्यद्वासश्च धारयेत् ॥ उशनाः । ज्वर
 अभूतायानारी रजसाचपरिप्लुता ॥ कथं तस्याभवे च्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा ॥ चतुर्थे दानि संप्राप्ते स्पृशेदन्यां तु सास्त्रियं ॥ सासवैलावि
 गाद्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् ॥ दशद्वादशकृत्वो वा आचामेत पुनः पुनः ॥ अन्ते च वाससां त्यागस्ततः शुद्धा भवेत्तु सा ॥
 दद्याच्छत्तया ततो दानं पुण्याहेन विशुद्ध्यति ॥ एतत्सर्वमिताक्षरायामाहुः ॥ अथ रजस्वलायाश्चाण्डालादिस्पर्शं शुद्धिः ॥ तत्र बृहस्प
 तिः । पतितां त्यश्वाकेन संस्पृष्टा स्त्री रजस्वला ॥ प्रथमो द्वित्रिरात्रं तु द्वितीये द्वयहमेव च ॥ अहोरात्रं तृतीये द्विचतुर्थे न तमेव च ॥
 अंत्यश्चाण्डालः । श्वपाकस्तद्विशेषः टांक इति प्रसिद्ध इति रत्नाकरः । त्रिगत्रमुपवासं कुर्यादिति वाक्यशेषः । मनुः । रजस्वला तु संस्पृष्टा
 शुनाजंबूकवायसैः ॥ निराहारा भवेत्तावद्यावत्कालेन शुद्ध्यति ॥ अत्र च सर्वत्र उपवासांते पंचगव्यपानमपि कर्तव्यमिति भवदेव । एवं
 टचर्मकार रजस्वलादिस्पर्शेषु उपवासः पंचगव्यंचेत्युहनीयमिति ॥ स एव उपवासांतामर्थ्यंगिराः । चाण्डालः श्वपचो वापि यद्यात्रेयोस्त्रियं स्पृ
 शेत् ॥ अफालकृष्टैर्वर्तत पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ श्वपचः टांक इति प्रसिद्धः । आत्रेयो रजस्वलामित्यर्थः । अफालकृष्टैः हलकृष्टभूम्यनुत्पन्ने
 फलमूलादिभिः । अथान्यापि रजस्वला स्पर्शं शुद्धिः । तत्र काश्यपः । रजस्वला तु संस्पृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणी तु या ॥ एकरात्रं निराहारा पंचगव्ये
 न शुद्ध्यति ॥ रजस्वला तु संस्पृष्टा राजन्या ब्राह्मणी च या ॥ त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्याद्वाघ्रस्य वचनं यथा ॥ राजन्याराजन्येत्यर्थः । रजस्व
 ला तु संस्पृष्टा वैश्य्या ब्राह्मणी तु या । पंचरात्रं निराहारा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ रजस्वला तु संस्पृष्टा शूद्र्या ब्राह्मणी तु या ॥ पञ्चरात्रेण वि

शुद्धिः स्याद्ब्राह्मण्याः. कामचारतः ॥ अज्ञानतश्चरेदर्थं ब्राह्मणीसर्वस्पर्शने ॥ अत्रयथारजस्वलाया ब्राह्मण्या रजस्वला ब्राह्मणीस्पर्श
उपवासः पंचगव्यं च तथा क्षत्रियावैश्याशूद्राणां रजस्वलानां वा स्वजातीयरजस्वलास्पर्शोपवासः पंचगव्यं च । यथा ब्राह्मण्याक्षत्रिया
स्पर्शोत्रिात्रमेवंक्षत्रियायावैश्यास्पर्शोवैश्यायाश्चशूद्रास्पर्शोत्रिात्रमेव । तदुक्तम् । रजस्वलायदानारी ह्यन्योन्यमुपसंस्पृशेत् ॥ सर्वे
पंचगव्येनत्रिात्रमसर्वणके ॥ पंचगव्येनउपवाससहितेनइत्यर्थः । हीनवर्णायास्तूत्तमवर्णरजस्वलास्पर्शोस्नानमात्रम् । तथाचबृहस्प
तिः । अधिकवर्णारजस्वलांस्पृष्ट्वास्नात्वाश्रीयादिति . एवंचक्षत्रियान्यारजस्वलायाः शूद्रास्पर्शोपचात्रमित्यूहनीयम् । सर्वत्रचापवा
सस्नामथ्येअकालकृष्टनीवारादिप्रवर्तनं । यत्तुमार्कण्डेयेनोक्तं . उदक्यातुसवर्णास्त्रीस्पृष्टाचेत्स्यादुदक्यया ॥ तस्मिन्नेवाहनिस्नात्वा
शुद्धिमाप्नोत्यसंशयं ॥ तत्स्नानात्पूर्वंचतुर्थदिनस्पर्शविषयं । यदितूच्छिष्टारजस्वलाउच्छिष्टरजस्वलास्पृश्यते । तत्राङ्गिराः ॥
उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पृष्टाकदाचित्स्नारजस्वला ॥ पूर्वाकृच्छंप्रकुर्वतिशूद्रादानोपवासतः ॥ अत्रपूर्वाशब्दस्त्रैवर्णिकस्त्रियमाह तेनाय
मर्थः । ब्राह्मण्यादीनामुच्छिष्टानां रजस्वलानामुच्छिष्टसजातीयरजस्वलास्पर्शोपचात्रमात्रं । शूद्रातुरजस्वलाउच्छिष्टातथाविधशूद्र
यास्पृष्टाउपवासंकृत्वाब्राह्मणायकिंचिदत्त्वाशुद्धयति . एवंचब्राह्मण्यास्तथाविधायास्तथाविधक्षत्रियास्पर्शोपचात्रमात्रं । वैश्यास्पर्शोप
चात्रमात्रं । शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं । एवंक्षत्रियायाः वैश्यास्पर्शोपचात्रमात्रं शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं । शूद्रास्पर्शोप
चात्रमात्रं चतुर्थयैश्यायाः शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं चतुर्थमित्यूहनीयं । सर्वचैतत्कामतः स्पर्शोपचात्रमात्रं । यदितूच्छिष्टारजस्वलाउच्छिष्टादि
नास्पृश्यतेतदात्रिात्रं . यदिपुनस्तैरुच्छिष्टैः स्पृश्यतेतदाप्राजापत्यं . यदाशृगालकुक्कुटादिभिरपियद्युच्छिष्टारजस्वलास्पृश्यतेतदाप्रा

जापत्यमित्यूहनयं । कुच्छप्राजापत्यंचादेनत्रयं । दिवाएकवारभोजनंदिनत्रयरात्रावेकवारभोजनं । दिनत्रयमयाचितात्रभोजनंदिनत्रयंचो
पवासः खंडादशदिनसाध्यं व्रतमेतत् । तथाचमनुः । त्र्यहंप्रातस्त्र्यहंसायं त्र्यहमद्यादयाचितं । त्र्यहंपरंचनाश्रीयात्प्राजापत्याविधिः स्मृ
तः ॥ एकाधेनुश्चात्रदेयेतिभवेदेवः ॥ इतिरजस्वलाशुद्धिः ॥ अथोच्छिष्टस्पर्शशुद्धिः । तत्रबौधायनः । चांडालैः पातितैः स्पृष्टोविष्मृतेतु
कृतोद्वेजः । त्रिरात्रं तुव्रतंकुर्याद्भुक्त्वोच्छिष्टः पडाचरेत् ॥ इदंकामतः स्पर्शविषयः । तत्रपडुपवासेएकाधेनुः त्रिरात्रं त्रिरात्रोपवासमि
त्यर्थः । हारतिः । अनुच्छिष्टेतुसंस्पृष्टेस्नानंयेनविधीयते । उच्छिष्टस्तेनसंस्पृष्टः प्राजापत्यंसमाचरेत् ॥ प्राजापत्यंद्वादशाहसाध्यंपूर्वप्रकर
णंशेषेकथितं । एतच्चकामतमेभुक्त्वोच्छिष्टाभ्यासविषयः । अंगिराः । भुक्त्वोच्छिष्टस्त्वनचांतश्चांडालैः श्वपचेनवां ॥ प्रमादात्स्पर्शनं
च्छेत्तस्यकुर्याद्विशोधनं । गायत्र्यष्टसहस्राणिद्रुपदांवाशतंजपेत् । त्रिरात्रोपोषितोभूत्वापंचगव्येनशुध्यति । श्वपचः टांकइतिप्रसिद्धः ।
इदमकामतोभुक्त्वोच्छिष्टविषयम् । आपस्तंबः । चांडालेनतुसंस्पृष्टोविशौचस्तुद्विजोत्तमः । उपोष्यरजनीमेकापंचगव्येनशुध्यति ।
इदमकामतोऽथउच्छिष्टविषयः । सर्ववेदंरजस्वलास्पर्शंकुक्कुटादिभिश्चनाभेरुर्ध्वंस्पर्शंसमानंविज्ञेयं । नाभेरधः कुक्कुटादिभिः स्पर्शोच्छिष्ट
स्यस्नानमात्रम् । तथाचकुक्कुटादीनुपक्रम्याद्विगाः । उर्ध्वनाभेः करोमुक्त्वायदंगमुपहन्यते । तस्नानमधस्तात्क्षालनेनैवतच्छुचि
अत्रानुच्छिष्टस्यनाभ्यधः कुक्कुटादिस्पर्शोऽचमनविधानादुच्छिष्टस्यस्नानमेवायाति । उच्छिष्टमदिरास्पर्शं वृद्धमनुः । जान्वधः
स्नानमात्रस्यादानाभेरेकरात्रकं । नाभेरुर्ध्वं त्रिरात्रस्यान्मदिरास्पर्शनोविधिः । हारितः । उच्छिष्टस्तुस्पृष्टोद्विप्रश्चांडालात्रं कथंचन ।
उद्धोच्छिष्टमसंस्पृष्टोद्विजः मातपनंचरेत् ॥ अथोच्छिष्टोयदानस्यात्प्रायश्चित्तंभवेदिदं । त्रिरात्रमुपवासः स्यात्पंचगव्येनशुध्यति ।

सातपन्तुप्रथमदिनेपंचगव्यमात्रपान द्वितीयदिनेउपवासः । तथा । याज्ञवल्क्यः । कुशोदकंतुगोक्षीरेदधिमूत्रंशकृदघृतम् । प्राश्यांऽपरे
 द्युरुपवसेत्कृच्छ्रंसातपनंचरन् ॥ अंगिराः । चांडालोदकसंस्पर्शंस्नानमेवसमाचरेत् । उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टंस्त्रिरात्रेणविशुध्यति ॥
 चांडालादिस्पर्शंअकृतस्नानस्थभोजनादावापस्तम्बः । संसर्गन्तुयदागच्छेच्छवोदक्यात्यजैःसह । एतैरेवयदास्पृष्टःप्रायश्चित्तंकथं
 भवेत् । . भोजनेतुत्रिरात्रंस्यान्तपानेतुद्वयहमेवाहि । मैथुनेपादकृच्छ्रःस्यात्तथामूत्रपुरीषयोः ॥ दिनमेकंतथामूत्रेपुरीषेतुदिनद्व
 यम् ॥ एकाहस्तत्रनिर्दिष्टोदंतधावनभक्षणे । . पादकृच्छ्रःचतुर्दिनसाध्यः । तत्रप्रथमदिनेकभुक्तततोन्नतभोजनंततोऽयाचितभो
 जनं ततउपवासः । तथाचयाज्ञवल्क्यः । एकभक्तेननक्तेनतथैवायाचितेनच । उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ अत्यंताभ्या
 सेविशेषमाहापस्तंबः । चांडालंचैवसंस्पृश्ययश्चाश्रीयात्तुकामतः । द्विजश्चांद्रायणंकुर्यात्प्राजापत्यमथापिवा ॥ . प्राजापत्यंरजस्व
 लाशुद्धिप्रकरणेकथितं । चांद्रायणमाह वसिष्ठः । एकैकंवर्द्धयेत्पिंडंशुक्लेकृष्णेचहातयेत् । अमावास्यांनभुंजीतएषदांद्रायणःस्मृतः ॥
 पिंडश्चमयूरांडप्रमाणः । अमावास्याममावास्यायामित्यर्थः । तैलाद्यभक्तस्यचांडालादिस्पर्शं । आपस्तम्बः । येनकेनचिद
 भ्यक्तश्चांडालंप्रतितंस्पृशेत् । उपवासेनचैकेनपंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ तथा । चर्मकारंचरजकंधीवरंनटमेवच । एतान्स्पृष्ट्वाद्विजोमो
 हादाचामेत्प्रयतोपिसन् ॥ एतैःस्पृष्टोद्विजोच्छिष्टएकरात्रंपयःपिबेत् । तैरुच्छिष्टेस्त्रिरात्रंस्यादघृतंप्राश्याविशुद्ध्यति । पयोत्रजलं ।
 सर्वत्रचात्रउभयोरप्युच्छिष्टयोःस्पर्शंद्विगुणंद्रष्टव्यं । तथाचबृहस्पतिः । उच्छिष्टोच्छिन्नसंस्पर्शः कदाचिदुपजायते । वर्णानांतुस
 जातीनामुपस्पृश्यततःशुचिः ॥ उच्छिष्टस्यउच्छिष्टसंस्पर्शइत्यर्थः ॥ इदंचाकामतः स्पर्शविषयं । कदाचिदितिक्वचनात् । कामतः

स्पर्श आपस्तम्बः । विप्रो विप्रेण संस्पृष्ट उच्छिष्टेन कदाचन । स्नायात्तिनविशुद्धिः स्यादापस्तम्बो ब्रवीदिदं ॥ क्षत्रियेण यदास्पृष्ट उच्छिष्टस्तु
 कथंचन ॥ स्नानं जपस्तुत्रे काल्याणि स्यान्ते घृतं पिबेत् ॥ एवमेव वैश्यस्पर्शं सर्वत्र द्वयोः पि उच्छिष्टत्वं ज्ञेयम् । तथा । उच्छिष्टोच्छि
 ष्टसंस्पृष्टः शुनाशूद्रेण वैद्विजः । उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ उच्छिष्टेन शूद्रेण उच्छिष्टस्पर्श इत्यर्थः । तथा । ते
 लाभ्यक्तस्त्वनाचान्तः श्मश्रुकर्मणि मेथुने । मूत्रोच्चारयदाकुर्यादहोरात्रेण शुद्ध्यति । उच्छिष्टस्य श्वकाकादिविष्टास्पर्शो स्नानशुद्धि
 प्रकाशे एव शुद्धिरुक्ता । चांडालादिस्पर्शं अकृतस्नानशयने दोषमाह यमः । चांडालेः श्वपचैः स्पृष्टो निशि स्नानं समाचरे
 त् । नवसेत्सदनं रात्रौ सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति ॥ अथ तत्र वसेद्रात्रावज्ञानादविचक्षणः । तदा तस्य तु तत्पापं शतधा परिवर्तते । अ
 भ्रूवभावशुद्धाः तत्र मनुः । नित्यं शुद्धः कारुहस्तः पण्यं यच्च प्रसारितं । ब्रह्मचारिगतं भैक्ष्यं नित्यं मेध्यामिति स्थितिः ॥ नित्य
 शुद्धः अमेध्यानुपहतः प्रक्षालनव्यतिरेकेणैव स्वव्यवहारोचित इत्यर्थः । कारुः शिल्पी पण्यं विक्रय्यं क्रयदेशे प्रसारितं यच्च विद्धा
 त्रव्यतिरिक्तं विवाक्षितं । मनुविष्णू । नित्यमास्यं शुचिस्त्रीणां शकुनिः फलपातने । प्रस्रवे च शुचिर्वत्सः श्वामृगग्रहणेशुचिः । वसिष्ठः ।
 वत्सः प्रस्रवने मेघ्यः शकुनिः फलपातने । स्त्रियश्च रतिसंसर्गेश्वामृगग्रहणेशुचिः स्त्रीमुखमुच्छिष्टाद्यनुपहतं । प्रस्रवने दोहानुकूलस्तनपाने
 फलपातने मुखेन वृत्तात् फलविभाजने । स्त्रियश्च स्वभार्या एव । मनुः । श्वनिर्हृतस्य यन्मांसं शुचितन्मनुरब्रवीत् । कव्याद्विष्याद्यादिभिः । यमः । बालकैर्यत्परिकांतं
 श्चांडालाद्यैश्च दस्युभिः । मांसं शुचि भक्ष्यतयैव यत्प्रकल्पितं तदेव कव्याद्विष्याद्यादिभिः । यमः । बालकैर्यत्परिकांतं
 स्त्रीभिराचारितंचयत् । मशकैर्मक्षिकाभिश्च निलीनं नोपहन्यते ॥ निलीनमाकांतम् । अदोषंतु नुसं स्त्रीणां गवां पृष्ठमजामुखम् ॥ एता

निमित्तं शुद्धानियन्त्रावापशस्यते ॥ आत्मशुद्ध्यासन्नं वस्त्रं मेघं चालमदूषकं । ब्रह्मचारिणं तं भक्ष्यं नित्यं मध्यमिति स्थितिः ॥
 स्त्रीमुखं रतिसमये शुचि । स्त्रीमुखं रतिचुम्बन इति पैठीनसिवाक्यात् । आसनं शयनं पानं स्त्रीमुखं कुतुम्भं । नदूषयति
 विद्वांसो यज्ञेषु च मसंतथा । कुतुम्भे पाण्डकं बलः क्षुरभितरं मंडव्यापृतमपि । गौरश्चो विप्रपश्यन् यामाक्षिकाः शलभाः शुकाः । अजो
 हस्तीरणे अत्रास्मयश्चेन्दुसूर्ययोः ॥ शुचिराग्निरजो वायुरापो दधिघृतं पयः । सर्वाण्येतानि शुद्धानि स्पर्शमेध्यानि नित्यशः ॥ यस्मादे
 तानि शुद्धानि तस्मादशुचि स्पर्शमेध्यानि उपाया तु चांडालादन्यस्य मेध्या । तथा च ब्रह्मपुराणे । चांडालपतितच्छाया स्पर्शं दुष्टातनुर्भवेत् ॥
 सुमंतुः । घृतघटफलागाराणामभोज्यान्नानामदोषः । अभोज्यान्नानामपि घृतघटादयो न दुष्टा इत्यर्थः । बोधायनः । अदुष्टासंतवाधा
 रावांतो दूताश्च रेणवः । आकराः शुचयः सर्ववर्जयित्वा सुराकरं । शातातपः । रेणवः शुचयः सर्ववायुना समुदीरिताः । अन्यत्र रास
 भाजा विश्वसमूहानि वाससां ॥ समूहानि मार्जनी । देवलः ॥ गोशकृच्छुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शिवम् । अग्राम्यामृद्धवेच्छुद्धाशुक्रविष्मूत्रव
 र्जिता ॥ गोमयं शुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शुचि । तेन श्मशानस्थितं न शुचि । तेन श्मशानस्थितं यावद्भवाति ताविदेवा शुच्येत्यर्थः ।
 धमः ॥ पृष्ठतो गौर्गजः स्कन्धे सर्वतोश्च शुचिस्तथा । नृणां मूत्रपुरीषे च अमध्यमलमेव च । गोपुरीषं च मूत्रं च नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥
 शंसः ॥ शुद्धं नदीगतं तोयं सर्व एव त्रयांकराः ॥ सुखवर्ज्या च गोः कुद्दामार्जारः क्रमणेशुचिः । देवलः । अकश्मलैः समिद्धो ग्निर्दुर्मनुष्यै
 रदूषितः । सर्वेषामप्यंशोचानां समर्थः शोधनार्थसः ॥ कश्मलेनैः समिद्धः प्रज्वालितः । कश्मलं च देवेन परिभाषितं । मानुषां स्थि शवो
 मज्जारेतो विष्मूत्रमेव च । कुणपं पूयमेतच्च कश्मलं समुदाहृतमिति ॥ दुर्मनुष्यैश्चांडालादिभिः । अदूषितः दूषितत्वं च स्पर्शग्रहणाभ्याम् ॥

अग्रवृषभभुक्तस्यग्रहणनास्त्यनापादि । श्वपाकोवृषलोभोक्तुब्राह्मणाग्निवनाहेतः । चांडालान्नरमध्यग्नःसूतिकाग्नेश्चकारोचित् ।
 पातिताग्रेश्चिताग्रेश्चनशिष्टेग्रहणंस्वतं । बृहस्पतिः । पादोशुचीब्राह्मणानामजाश्चानांमुखंशुचि । गवांपृष्ठानिमेध्यानि सर्व
 गात्राणियोपिताम् ॥ अश्वानडवाअश्वःसर्वत्रमेध्यःपूर्वभुक्तः । याज्ञवल्क्यः । नस्त्रादुप्यतिजोरजनाग्निर्दहनकर्मणा । नापो
 मूत्रपुरीषाभ्यांनद्विजोवेदकर्मणा । नस्त्रादुप्यतिजोरजनाग्निर्दहनकर्मणा । नापो
 योपिकूपव्यतिरिक्तः । नद्विजोवेदकर्मणाप्रतिग्रहेणेत्यर्थः । मनुः । ऊर्ध्वनाभेर्यानिस्वानितानिमेध्यानि सर्वशः । यान्यधःस्थान्यमे
 ध्यानिदेहाच्चेवमलाश्रयुताः । स्वानिछिद्राणिमेध्यानिस्पृश्यानि । अमेध्यानि अस्पृश्यानि देहाच्च्युतामलानस्वादयो अमेध्याअस्पृ
 श्याइत्यर्थः । यमः । दिवासूर्याशुसंतपरात्रौनक्षत्रमारुतैः । संध्ययोरप्युभाभ्यांचपवित्रंसर्वदाजलं ॥ व्यासः । अच्छिन्नग्रंतुयद्वस्त्रमृदाप्र
 शालितंचयत् । अहतंधातुरक्तंचतत्पवित्रमितिस्थितिः ॥ अनुक्तशुद्धयंतरे मनुः । त्रीणिदेवाः पवित्राणिब्राह्मणानामकल्पयन् ।
 अदृष्टमाद्रिर्निर्णिकंत्यच्चवाचाप्रशस्यते ॥ अदृष्टमपवित्रतयास्वयमज्ञातंनिर्णिकंतंप्रशालितं । ब्राह्मणानामितिचातुर्वर्ण्योपलक्षणं ।
 यमः । बलात्कारोपभुक्तायाचोरदस्तगतापिवा । स्वयंविप्रतिपन्नावाअथवाविप्रमादिता ॥ अत्यंतदूषितापिस्त्रीनिपरित्यागमर्हति । सर्व
 पांनिष्कृतिःप्रोक्तानारीणांतुविशेषतः ॥ एतत्समानविषयमेव नस्त्रादुप्यतिजारेणेतिवाक्यम् । निष्कृतिः प्रायश्चित्तं । प्रायश्चित्तमेवद
 शयति । स्त्रियःपवित्रमतुलनेतादुष्यंतिकर्हिचित् । मासिमासिरजस्तासांदुष्कृतान्यपकर्षति । सोमःशौचंददोतासांगंधर्वाश्चशुभांमिरं ।
 पावकः सर्वमेध्यत्वंनित्यंमेध्याहियोपितः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ व्यभिचारादृतोशुद्धिर्गर्भेत्यागोविधीयते । भर्तृगर्भवधेतासांतथामर्हतिप

तत्रे अस्याथः । स्त्रीणामृतौ प्रवृत्ते सति पूर्वकृताव्यभिचाराच्छुद्धिर्भवति । व्यभिचारेण्यदिगर्भोवृत्तस्तदाऽस्याः स्त्रिय त्यागएव
 विधेयः । भर्तृवधेर्गर्भवधेमहापातके च तस्यास्त्यागः । तथा । स्वच्छंदंगादियानागितस्यास्त्यागो विधीयते । न चैवर्षावधंकुर्यान्न चै
 वांगविकर्तनम् ॥ वसिष्ठः ॥ चतस्रस्तुपरित्याज्याः शिष्यगागुरुगाचया ॥ पतिघ्नीचविशेषेण जुगितोपगताचया ॥ जुगितो
 निन्दितः शूद्रादिः । हारीतः । गर्भघ्नीमधोवर्णगां शिष्यमुतगामिनीं पापव्यसनासक्तांधनधान्यक्षयकरां वर्जयेद्व्यभिचारिणीं ।
 अधोवर्णोऽपकृष्टवर्णः शूद्रः ॥ शंखालिखितो ॥ एकव्रतस्कन्नभावात्परोपहतत्वाच्च दुष्टा । कुलसंकरकारिण्यो भवन्ति । एकव्र
 तस्कन्नभावात् एकव्रतं पातिव्रतं तत्त्वादित्यर्थः । तथा । चांद्रायणं च तासां पावं न मित्याचार्याः प्राजापत्यं वा । तदि
 यमत्रव्यवस्था । स्त्रीणां मदमोहबलात्कारादिप्रमादनाते व्यभिचारे याज्ञवल्क्यवाक्यादां तेन शुद्धिः । कामकृते व्यभिचारे शंखालिखित
 वाक्यात् प्रायश्चित्तेन शुद्धिः ॥ गुरुशिष्यमुतपतितानां च गमनेऽन्यतो गर्भपातने भर्तृवधे ब्रह्महत्यादिमहापातके च ममवाक्या
 र्त्यागः । यदुबलात्कारादिव्यभिचारे पित्रात्रं प्रायश्चित्तं स्मर्यते तदसंजातरजस्कायानिवृत्तरजस्कायाश्च द्रष्टव्यम् । एवं च सातियत्रदेशे
 व्यभिचारिणीनां ब्राह्मणीनां प्रायश्चित्तमुपदिश्यते न च कृते प्रायश्चित्ते परिग्रहोति प्रसंगभयेन क्रियत इति समाचारस्तत्र तथैव व्यवहर्तव्यं ।
 तथा च मरीचिः । येषु स्थानेषु यच्छौचं धर्माचारस्तु यादृशः । तत्र तस्मात्तन्मन्येत धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥ येषु देशेषु देवायेषु देशेषु ये
 द्विजाः । येषु स्थानेषु यत्तोयं याज्यत्रेव मृत्तिका ॥ इति शुद्धिविवेके तृतीयः परिच्छेदः ॥ शुद्धो सप्तानि बन्धान्द्वानुमतः पितुस्तथा भ्रातुः ।
 रुद्रप्ररेण कृतो यं शुद्धिविवेकः सतां प्रीत्यै । सामान्यतोऽत्र वर्णानां शुद्धिर्मरणजन्मनोः । प्रागथा शौचनियमास्तत्स्तेषां विशेषतः ॥ शुद्धि

शुद्धि

॥३९॥

रुक्माततोऽतीक्ष्णसंकोशुद्धिरीरिता ॥ विदेशस्थार्भकस्त्रीणां परणे गर्भसंभवे ॥ शुद्धिर्मृत्युविशेषे च सासर्पिण्डेष्वनन्तरम् ॥ निर्द्वाराद
यवा शुद्धिरशुद्धिरहितास्तथा । अधिकारिविवेको यानधिकारिनिरूपणं ॥ जलार्घानर्हकथनं पुत्राणां लक्षणं तथा । सर्पिडानामिदं ततो
लक्षणं पार्त्तिकीर्तितं ॥ देहशुद्धिः क्षालनादिशुद्धिरत्राथ कीर्तिता । स्नानशुद्धिस्तेजसादिद्रव्यशुद्धिरनन्तरं । पक्वान्नशुद्धिर्भुशुद्धिशुद्धिरन्नादेक
स्य च ॥ ततो रजस्वलाशुद्धिरुच्छिष्टस्पर्शने तथा स्वभावशुद्धिश्च तथा क्रमेणात्र प्रकीर्तिता ॥ ८ ॥ इति महामहोपाध्याय लक्ष्मीधरा
त्मन्महामहोपाध्याय श्रीहृत्पथानुजतमश्रुद्रधरकृतशुद्धिविवेकः समाप्तः ॥ श्रीः ॥ शुभम् ॥

इदं शुद्धिविवेकारूपं पुस्तकं कल्याणनगर्यां श्रीकृष्णदासात्मज-गंगाविष्णोः
अध्यक्ष “लक्ष्मीवेंकटेश्वर” मुद्रणालये पं० शिवदुलारे बाजपेयीत्यनेन
स्वाम्यर्थं मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शकाब्दाः १८४३, संवत् १९७८.

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-गङ्गाविष्णु श्रीकृष्णदास, “लक्ष्मीवेंकटेश्वर” मेष कल्याण-मुंबई

शुद्धिविवेकस्थविषयानुक्रमणिकाप्रारम्भ्यते।

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथसामान्यतश्चातुर्णस्य	१	१	८
मृतकाशौचम्	२	१	८
अथजननाशौचम्	१	२	११
अथजननमरणाशौचयोर्नियमः	१	२	६
अथवर्णानांविषेपतो शौचम्	२	४	१२
अथाशौचसंकरः -	१	६	११
अथविदेशस्थाशौचम् -	२	७	३
अथबालाद्याशौचम् -	२	८	१०
अथहयशौचम्			

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथगर्भस्रावाशौचम्	२	९	३
अथासृपिंडाद्यशौचम्	१	१२	२
अथनिर्हाराद्यशौचम्	२	१४	२
अथानशौचिनः	२	१६	१३
अथअधिकारिणः	२	१८	७
अथानधिकारिणः	१	२०	१०
अथोदकाद्यनहः	२	२१	५
अथपुत्रलक्षणम्	१	१	८
अथक्षेत्रलक्षणम्	२	१	२

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथपुत्रलक्षणम्	२	२१	८
अथपौनर्भूलक्षणम्	१	२२	३
अथकानीनः	१	१	५
अथगूढोत्पन्नः	१	१	१०
अथसहोदः	१	१	१३
अथदत्तक	२	१	१
अथक्रीतः	१	२३	१
अथम्बयमुपगतः	१	१	५
अथापविद्धः	१	१	७

पृ.	पत्र	पं.
२	२१	८
१	२२	३
१	१	५
१	१	१०
१	१	१३
२	१	१
१	२३	१
१	१	५
१	१	७

प्रकरणम् ।
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः
 अथानुक्रमः

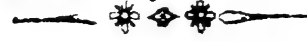
पृ.	पत्र	पं.	प्रकरणम् ।
१	१	१७	अथाचमनापवादः
२	१	१	अथस्नानशुद्धिः
१	१	११	अथनेत्रसादिद्रव्यशुद्धिः
१	१	१	अथात्यंतोपहतशुद्धिः
१	२४	१३	अथपक्वशुद्धिः
१	२५	३	अथभूमिशुद्धिः
२	१	१३	अथोदकशुद्धिः

पृ.	पत्र	पं.	प्रकरणम् ।
१	२६	२	अथानुस्मृतशुद्धिः
२	१	४	अथानुस्मृतायाश्चोदकादिस्तु
२	२९	८	शैशुद्धिः
२	३१	८	अथान्यापि (नस्वलास्पृशुद्धिः
१	३२	७	अथोच्छिष्टस्पृशुद्धिः
१	३३	९	अथस्वभावशुद्धिः
१	३४	५	

पृ.	पत्र	पं.
१	३५	१
२	३६	१
३	३७	१
४	३८	१
५	३९	१
६	४०	१
७	४१	१
८	४२	१
९	४३	१
१०	४४	१
११	४५	१
१२	४६	१
१३	४७	१
१४	४८	१
१५	४९	१
१६	५०	१
१७	५१	१
१८	५२	१
१९	५३	१
२०	५४	१
२१	५५	१
२२	५६	१
२३	५७	१
२४	५८	१
२५	५९	१
२६	६०	१
२७	६१	१
२८	६२	१
२९	६३	१
३०	६४	१
३१	६५	१
३२	६६	१
३३	६७	१
३४	६८	१
३५	६९	१
३६	७०	१
३७	७१	१
३८	७२	१
३९	७३	१
४०	७४	१
४१	७५	१
४२	७६	१
४३	७७	१
४४	७८	१
४५	७९	१
४६	८०	१
४७	८१	१
४८	८२	१
४९	८३	१
५०	८४	१
५१	८५	१
५२	८६	१
५३	८७	१
५४	८८	१
५५	८९	१
५६	९०	१
५७	९१	१
५८	९२	१
५९	९३	१
६०	९४	१
६१	९५	१
६२	९६	१
६३	९७	१
६४	९८	१
६५	९९	१
६६	१००	१

इति शुद्धिविवेकस्थावेष्ट्यानुक्रमणिक समाप्ता ॥

विक्रय्यपुस्तकानि-(धर्मशास्त्रग्रंथाः)

मनुस्मृति-सटीक कुल्लुकभट्टकृत संस्कृतटीकासहित १-८	अष्टादशस्मृति-मूलमात्र उपरोक्तविषयमें सर्वधर्मनिरूपण किया गया है....	२-०
मनुस्मृति-सान्प्रभाषाटीकासहित इसमें भगवान् मनुजके वहेद्वय धर्म और गृहस्थ, ब्रह्मचर्य, वानप्रस्थ और संन्यास अथमके कर्म और राजाओंके नीतियुक्त प्रजापालन और अधर्मियोंके दंड इत्यादिका निर्णय आशौचनिर्णय आदि अनेक विषय संयुक्त हैं ३-८	॥ तथा भा० टी० छपके तयार है ...	३-०
मलेज कागद ३-८	बृहत्पाराशरस्मृति-धर्मनिरूपणका अपूर्व ग्रंथ है....	१-८
॥ तथा रफू ३-०	पाराशरस्मृति-उत्तरखंड इसमें रामानुज संप्रदायके तत्त्वचक्रांकित मुद्रा और वैष्णवोंका धर्म लिखा गया है.	०-८
याज्ञवल्क्यस्मृति-पं० मिहिरचंद्रकृत मिताक्षरा नाम पदसंयोजना भाषार्थ और तात्पर्यार्थ टिप्पणी तथा भाषाटीकासहित ६-०	‘जयसिंहकल्पद्रुम’-मूलमात्र (धर्मशास्त्र ग्रन्थ) यह ग्रन्थ जयपुर महाराज ‘आजयसिंहजी’ की आज्ञासे सच्चाद पौंडरीक याजी श्रीरत्नाकर दीक्षितजी ने निर्माण किया है।	८-०

पुस्तकें मिलनेका ठिकाना—

गङ्गाविष्णु श्रीकृष्णदास, “ लक्ष्मीवैद्येश्वर ” छापाखाना, कल्याण-मुंबई.

॥ इति शुद्धिविवेकः समाप्तः ॥

